

อุบัติเหตุร้าย : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

โดย

นางสาว วัลภา ชนะผล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อุบัติเหตุร้าย : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

โดย

นางสาว วัลภา ชนะผล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

LOVE BY ACCIDENTS: THE STUDY OF FEMALES CHANGED THEIR
SEXUAL ORIENTATION BACK AND FORTH

BY

MISS WANLAPA CHANAPHOL

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางสาววัลภา ชนะผล

เรื่อง

อุบัติเหตุรถ : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร. มณฑล สรไกรกิติกุล)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัฒน์ธนะ บุญชู)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ อุดร)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	อุบัติเหตุรัก : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ ของผู้หญิง
ชื่อผู้เขียน	นางสาววัลภา ชนะผล
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัฒน์ธนะ บุญชู
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจถึงกระบวนการความคิดของกลุ่มผู้หญิงที่มีการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศและสามารถอธิบายถึงอิทธิพลของครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรักและการดำเนินชีวิตที่มีต่อการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง โดยใช้การศึกษาจากกรณีตัวอย่าง 2 คน โดยมีวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล และการถอดเทปบทสัมภาษณ์ นำข้อมูลมาตีความหมาย เพื่อความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่าไม่สามารถสรุปกระบวนการความคิดของการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนได้เหมือนกัน กล่าวคือ ผู้ให้ข้อมูล 1 เข้าใจความต้องการของตนเองในด้านของความสัมพันธ์ว่า ความรู้สึกสบายใจ (Freedom) และความเท่าเทียม (Equilibrium) ของกันและกัน ถือเป็นตัวกำหนดทิศทางและรูปแบบของความสัมพันธ์ ไม่ใช่เรื่องเพศสภาพที่แสดงออกได้ภายนอกเท่านั้น ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูล 2 ต้องการจากทุกความสัมพันธ์คือการได้รับความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่และการได้รับการปกป้องจากคนรัก โดยไม่ได้คำนึงถึงเพศสภาพภายนอกเช่นกัน โดยลักษณะของความต้องการเหล่านี้ล้วนเป็นผลมาจากอิทธิพลของครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรักในอดีตด้วยกันทั้งสิ้น

คำสำคัญ: รสนิยมทางเพศ, เพศวิถี, การผันเปลี่ยน

Indepent Study Title	LOVE BY ACCIDENTS: THE STUDY OF FEMALES CHANGED THEIR SEXUAL ORIENTATION BACK AND FORTH
Author	MISS WANLAPA CHANAPHOL
Degree	Master of Business Administration
Faculty/University	Faculty of Commerce and Accountancy Thammasat University
Indepent Study Advisor	Assistant Professor Pattana Boonchoo, Ph D.
Academic Years	2016

ABSTRACT

The purpose of this research is to study and understand the conceptions of women who have switched sexual orientation and can explain their influences; Family background, Childhood life, Love expreiences and lifestyle on this group. Two case studies were conducted with in-depth interviews on data collection and transcripts bring information to interpret for the accuracy and completeness of the data.

The research found that the concept of Females Changed their Sexual Orientation Back and Forth cannot be conclusively summarized ie, the informant 1 understands one's own needs in terms of relationships about freedom and equilibrium of one another determine the direction and pattern of relationships it's not just sex. While informant 2 wants from every relationship is to get warm heart. All about care and protection from loved ones without regard to external sex as well. These characteristics are due to the influence of the Family background, Childhood life, and Love expreiences in the past together.

Keywords: Sexual Orientation, Sexuality, Changed

กิตติกรรมประกาศ

งานค้นคว้าอิสระฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงและประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัฒน์ธนะ บุญชู ที่ให้ความกรุณาเวลาให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างสูงต่องานวิจัย รวมถึง อาจารย์ ดร. มณฑล สรไกรกิติกุล ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการ ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ส่งเสริมให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ วิชาต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ และขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทั้งสองท่าน ที่สละเวลาในการให้ข้อมูล รวมถึงกำลังใจและการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากครอบครัว เพื่อน ตลอดจนเจ้าหน้าที่โครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทุกท่านที่ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจด้านพฤติกรรมของบุคคลที่มีการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาววัลภา ชนะผล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	2
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 คำจำกัดความของคำว่า “เพศ”	4
2.1.1 เพศสรีระ (Sex)	4
2.1.2 เพศภาวะ (Gender)	4
2.1.3 เพศวิถี (Sexuality)	4
2.2 มิติของเพศวิถี (Sexuality Dimension)	5
2.3 Homosexuality, Bisexuality and Heterosexuality	5
2.4 Sex Orientation Changed	12

2.5	Power in Relationships	14
2.6	แนวคิดและทฤษฎีที่ว่าด้วยการบริโภค (Consumption)	15
2.6.1	ทฤษฎีการบริโภค (Consumption Theory)	15
2.6.1.1	แนวคิดทฤษฎีรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Theory of Consumption)	15
2.6.1.2	แนวคิดทฤษฎีรายได้ถาวร (Permanent Income Theory of Consumption)	16
2.6.1.3	แนวคิดทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life Cycle Theory of Consumption)	16
2.6.2	ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค	16
2.7	การประยุกต์ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่งานวิจัย	18
บทที่ 3	วิธีการวิจัย	20
3.1	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
3.2	ผู้ให้ข้อมูล	21
3.3	การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.4	การวิเคราะห์ข้อมูล	22
3.5	การตรวจสอบข้อมูล	23
3.5.1	การตรวจสอบความถูกต้อง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability)	23
3.5.2	การตรวจสอบความครบถ้วนและคุณภาพของข้อมูล	23
3.6	การเก็บรักษาข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล	24
บทที่ 4	ผลการวิจัยและอภิปรายผล	25
4.1	รายงานผลสัมฤทธิ์	26
4.1.1	ชีวิตครอบครัว	26
4.1.1.1	รูปแบบครอบครัว การเลี้ยงดู บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ	26
4.1.1.2	ความคาดหวังจากคนในครอบครัว	27
4.1.1.3	ปัญหาหรือความอึดอัดใจ	28

4.1.2 ชีวิตวัยเด็ก	29
4.1.2.1 ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง รวมไปถึงความภาคภูมิใจ / ความอับอายในช่วงวัยเด็ก	29
4.1.3 เรื่องความรัก	30
4.1.3.1 รายละเอียดของความสัมพันธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดลง	30
4.1.4 การดำเนินชีวิตและการใช้จ่าย (Lifestyle and Consumption)	38
4.1.4.1 ความแตกต่างของการใช้ชีวิตในแต่ละช่วงความสัมพันธ์ (Lifestyle) และลักษณะการใช้จ่าย หรือการอุปโภคบริโภคในแต่ละช่วง ความสัมพันธ์ (Spending and Consumption)	38
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	41
5.1 สรุปผลการวิจัย	41
5.1.1 ผู้ให้ข้อมูล 1	41
5.1.2 ผู้ให้ข้อมูล 2	44
5.2 ข้อเสนอแนะ	49
รายการอ้างอิง	50
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก บทถอดเทปสัมภาษณ์	53
ภาคผนวก ข สัญญาการเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ	88
ประวัติผู้เขียน	91

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ประเด็นในการสัมภาษณ์	26
5.1 สรุปผลการวิจัย	47

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 การเปลี่ยนผ่านประเภทของเพศในสังคมไทย	8
4.1 รายละเอียดความสัมพันธ์ของผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบรายบุคคล	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในทุกวันนี้ผู้คนผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวันของเรามากมาย บางคนมีสาระสำคัญกับชีวิตของเรา แต่บางคนก็เป็นเพียงแค่เพื่อนร่วมทางที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว แต่ทุกคนที่ผ่านเข้ามาต่างก็มีความเป็นปัจเจกบุคคลด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพ การแสดงออก การสนทนา หรือแม้แต่ภาพลักษณ์ภายนอกที่แต่ละคนก็มีความแตกต่างกันไป แต่สิ่งเหล่านี้กลับเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการตัดสิน (Judgement) กับบุคคลเหล่านี้ไปโดยปริยาย ถ้าลองมองย้อนกลับไปดูค่านิยม (Value) และบรรทัดฐาน (Norm) ของสังคมไทยในมิติของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คนเราก็มักจะตัดสินหรือปักธงใจไว้เสมอว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ถูกต้องตามครรลอง จำเป็นต้องเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิง (Heterosexual) เท่านั้น และความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ที่สังคมยอมรับได้ กล่าวคือเป็นความสัมพันธ์ปกติตามธรรมชาติ แต่หากว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในปัจจุบันมีความหลากหลายมากกว่านั้น เราไม่สามารถตัดสินได้จากภาพลักษณ์ภายนอกได้อีกต่อไป เพราะความหลากหลายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดมาจากสภาวะจิตใจภายในตัวบุคคล ไม่ว่าจะมาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก การปลูกฝังเลี้ยงดูจากครอบครัว หรือเป็นปมในใจของบุคคลนั้น เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดที่หยิบยกมาเป็นตัวอย่างนี้ เราไม่สามารถรับรู้ได้จากภาพลักษณ์ภายนอก บุคลิกภาพ การแสดงออก หรือแม้แต่การสนทนาของคนๆ นั้น หรือต่อให้เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันก็ตาม

ผู้วิจัยจะขอยกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตรง เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ณ ร้านอาหารในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้มีภรรยาที่สนิทสนมกับเพื่อนเป็นปกติ โดยไม่ได้คาดฝันว่าจะมีอะไรที่แปลกไปจากการพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในชีวิตของเพื่อนแต่ละคนในระยะเวลาที่ไม่ได้พบกัน แต่แล้วเรื่องที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เพื่อนคนนึงลุกขึ้นยืนและประกาศตัวว่าจะแต่งงาน พร้อมกับแจกการ์ดงานแต่งงานไปพร้อมๆ กัน เวลานั้นสิ่งที่ทำให้พวกเราทุกคนแปลกใจไม่ใช่การประกาศแต่งงาน แต่เป็นเพราะเพื่อนคนนี้อย่างนางเป็นผู้หญิงที่หน้าตาดี ฐานะทางบ้านดี หน้าที่การงานก้าวหน้า พร้อมสรรพไปหมด แต่ตลอดระยะเวลาที่เป็นเพื่อนกันมารวม 10 กว่าปีนั้น เพื่อนคนนี้มีความสัมพันธ์กับผู้ชาย (Heterosexual) สลับกับผู้หญิง (Homosexual) มาตลอดและไม่มีวิแวว หรือที่ท่ามาก่อนว่าเพื่อนคนนี้จะหยุดความสัมพันธ์สุดท้ายไว้ที่เพศใด ความรู้สึกของผู้วิจัยนอกจากความยินดีที่มีต่อข่าวดีที่ได้ฟัง ก็เกิดความสงสัยขึ้นมาทันทีว่า “รสนิยมทางเพศของผู้หญิงเรามันสลับไปมาได้หรือไม่”

หรือมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มาบีบบังคับให้ต้องมีการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ และที่สำคัญคือเพื่อนของเราคนนี้จะมีความสุขหรือไม่กับทางเลือกนี้ เพราะตลอดชีวิตความสัมพันธ์ของเพื่อนคนนี้เปรียบได้กับการทดลองไปเรื่อยๆ โดยไม่มีข้อจำกัดว่าเป็นเพศใด แล้วประเด็นหลักที่ทำให้ตัดสินใจแต่งงานหลังจากที่คบกับผู้ชายคนนี้ได้แค่เพียง 10 เดือนเท่านั้น แน่ใจว่าคำถามทุกอย่างถูกกระหน่ำถามไปที่เพื่อนคนนี้ ว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ ผู้ชายคนนี้เป็นใคร เพราะเราทุกคนต่างไม่รู้จักผู้ชายคนนี้มาก่อน และที่สำคัญคือทำไมถึงคิดจะหยุดความสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายไว้ที่ผู้ชายคนนี้ คำตอบหลักๆ ที่ได้จากเพื่อนคนนี้ คือสิ่งที่พยายามไขว่คว้ามาทั้งชีวิต เหมือนกับสิ่งที่เข้ามาเติมแต่งในส่วที่ขาดหายไป อย่างที่กล่าวมาข้างต้นว่าชีวิตของเพื่อนคนนี้มีชีวิตที่มีความพร้อมสรรพในทุกด้าน อะไรคือสิ่งที่ขาดไป ขนาดเพื่อนที่คบกับมาเป็นเวลา 10 กว่าปียังคงคาดไม่ถึงว่าคนที่เพียบพร้อมขนาดนี้จะต้องการอะไรอีก แต่ไม่ว่าทุกคนจะอยู่ในอาการมึนงงมากแค่ไหน มีคำถามผุดขึ้นในหัวมากเพียงใด แต่ท้ายที่สุดเรื่องที่เกิดขึ้นก็ถือว่าเป็นเรื่องราวดีๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงอายุของผู้หญิงวัย 30 ปี

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศไปมาเช่นนี้ในสังคมไทย ย่อมไม่ได้มีแค่เพื่อนของผู้วิจัยคนเดียวอย่างแน่นอน และถ้าเป็นเช่นนั้นกระบวนการความคิด การตัดสินใจของกลุ่มคนเหล่านี้เป็นอย่างไรกันแน่ ทุกๆ การตัดสินใจเกิดขึ้นจากตนเองเพียงผู้เดียว หรือว่ามีแรงขับเคลื่อนจากภายนอกมีส่วนร่วมด้วย แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือการตัดสินใจในช่วงของการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ (Transition phase) ดังนั้นปรากฏการณ์การผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิงจึงมีความน่าสนใจในการค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจถึงกระบวนการความคิดของกลุ่มผู้หญิงที่มีการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ
2. เพื่ออธิบายอิทธิพลของครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรักและการดำเนินชีวิตที่มีต่อการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษากรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง จะให้ความสำคัญไปยังกลุ่มของผู้หญิงที่มีรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงในลักษณะ Heterosexual – Homosexual – Heterosexual โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-Depth interview)

เพื่อศึกษาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการความคิด พฤติกรรมการแสดงออก แรงขับเคลื่อนและ เหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดการผันเปลี่ยนนี้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยในหัวข้อ “อุบัติเหตุรัก : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง” ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1. สามารถเข้าใจถึงรายละเอียดกระบวนการความคิดของกลุ่มผู้หญิงที่มีการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ
2. สามารถอธิบายได้ถึงอิทธิพลของครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรักและการดำเนินชีวิตที่มีต่อการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในหัวข้อ “อุบัติเหตุรัก : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง” ครั้งนี้ ได้มีการนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรม จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการ รวมถึงผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับเพศวิถี (Sexuality) และความสัมพันธ์ (Relationship)

2.1 คำจำกัดความของคำว่า “เพศ”

เพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจไปทิศทางเดียวกัน สำหรับงานวิจัยนี้ได้กำหนดความหมายของคำว่า “เพศ” ซึ่งมีความหมาย 3 นัย (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554) ดังนี้

2.1.1 เพศสรีระ (Sex)

เป็น “เพศ” ที่หมายถึง สรีระร่างกายที่บ่งบอกว่าบุคคลนั้นเป็นเพศอะไร

2.1.2 เพศภาวะ (Gender)

เป็น “เพศ” ที่หมายถึง ภาวะแห่งเพศที่ถูกประกอบสร้างทางสังคม ความเป็นหญิง ความเป็นชายต่างก็ถือได้ว่าเป็นเพศภาวะที่คุ้นเคยและถูกขัดเกลากันมาตั้งแต่เด็กในสังคมไทย ดังนั้นในอีกแง่มุมหนึ่งเพศภาวะจึงเป็นเรื่องของบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบที่สังคมกำหนดให้กับสถานะทางเพศ ซึ่งการกำหนดที่สร้างความเข้าใจได้ง่ายที่สุด คือการกำหนดตามเพศสรีระ; หญิงและชายเท่านั้น

2.1.3 เพศวิถี (Sexuality)

หมายถึง “วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และกระบวนการความคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติและกามกิจ” ซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการความคิดและการแสดงออกที่สร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศอีกหลากหลายมุมมอง

2.2 มิติของเพศวิถี (Sexuality Dimension)

โดยทั่วไปแล้ว สังคมจะมีการสร้างบรรทัดฐานรูปแบบที่สามารถยอมรับได้หรือให้ความชอบธรรมกับเพศวิถีที่กำหนดขึ้นเท่านั้น ซึ่งรายละเอียดที่สะท้อนถึงมิติของเพศวิถี มีทั้งหมด 6 มิติ (ชลิตาภรณ์ สงสัมพันธ์, 2550) ดังนี้

1. มิติของความปรารถนา การประพฤติ ปฏิบัติ และอัตลักษณ์ (Erotic Desires, Practices and Identity) เพศวิถีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ คือ การนิยามตัวเองในทางเพศ ซึ่งเชื่อมโยงกับเพศภาวะ (Gender) แต่อัตลักษณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่นิยามตัวเองเพียงอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับการที่คนอื่นนิยามหรือมองว่าเราเป็นอย่างไรในทางเพศด้วย

2. มิติการนำเสนอร่างกาย (Appearances and Display) ปรารถนาอยาก让别人เห็นตัวเราเป็นอย่างไร เราก็นำเสนอตัวเองเช่นนั้น อาจด้วยทรงผมหรือเสื้อผ้า เพื่อนำความเป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือกอื่นๆ

3. มิติของพฤติกรรมและกิจวัตร (Behaviors and Manners) ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนในทางเพศ ซึ่งการกระทำแบบเดียวกันแต่อาจถูกตีความไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความรู้สึกที่มีต่อบุคคลนั้น เป็นความรู้สึกส่วนตัว

4. มิติของการดึงดูดทางเพศ (Attraction) สังคมวางกฎกติกาของความรัก ให้รักเฉพาะเพื่อนต่างเพศเท่านั้น แต่คนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่ได้หลุดออกจากกติกาของการรักต่างเพศ เพราะคนที่รักเพศเดียวกัน ก็จะรักกับคนที่มีเพศภาวะเดียวกับเราเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครหลุดจากกรอบนี้ ซึ่งถ้าหลุดจากกรอบนี้คือ สามารถสนใจหรือดึงดูดกับคนได้ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้ความรักก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เราต้องรักต่างเพศเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับ เชื้อชาติ ชนชั้น และอื่นๆ อีกด้วย

5. มิติของความสัมพันธ์ (Relationship) กฎกติกาว่าด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างหญิง - ชาย ได้มีเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และวัฒนธรรม ซึ่งบางสังคมไม่มีกติกาของการจบความสัมพันธ์

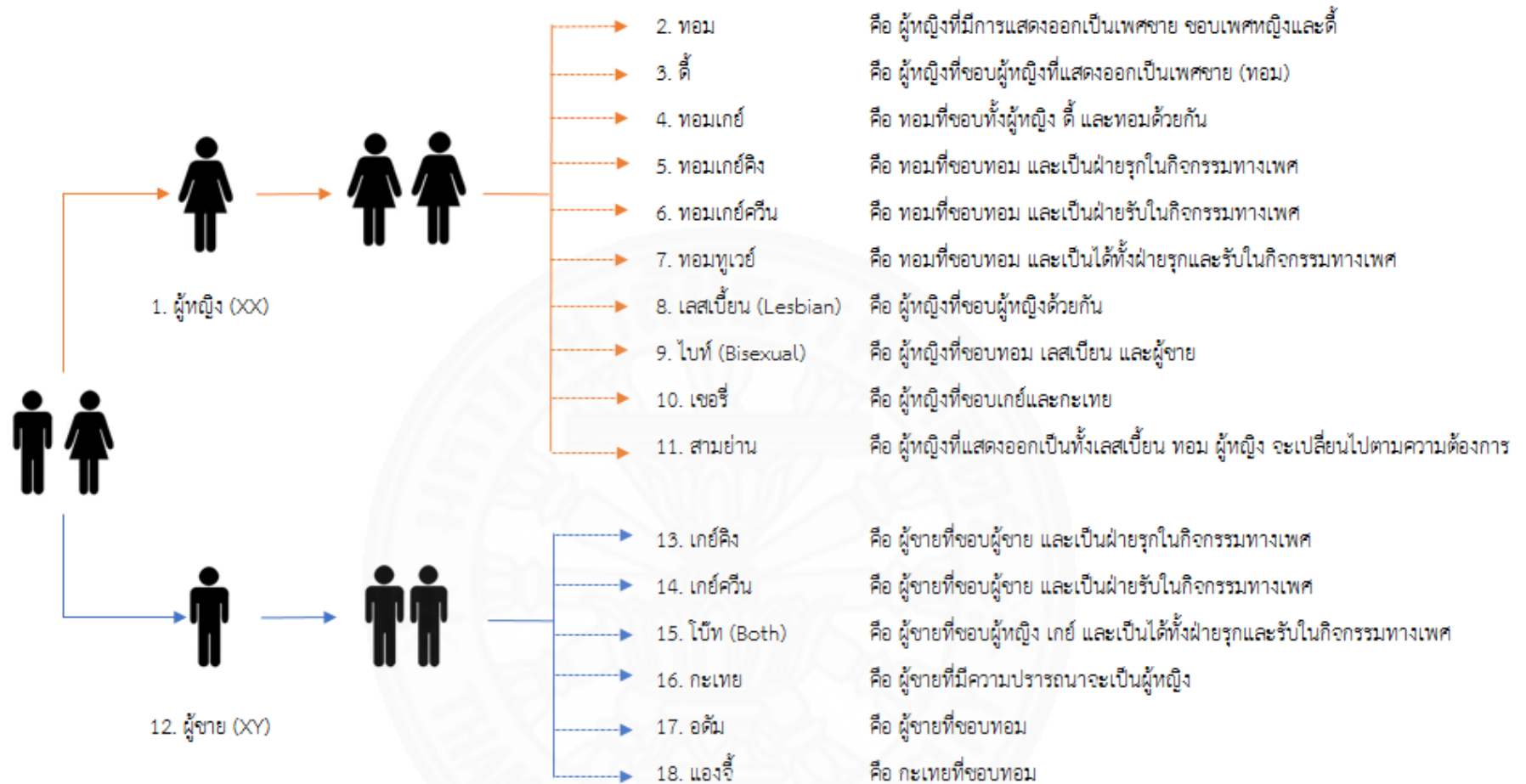
6. มิติของเพศสัมพันธ์ (Having Sex) เพศวิถีมีการนิยามว่าอะไรคือการร่วมเพศ ทำอย่างไรจึงเรียกว่าการร่วมเพศ และการร่วมเพศที่ถูกต้องเป็นอย่างไร และที่ผิดปกติเป็นอย่างไร

2.3 Homosexuality, Bisexuality and Heterosexuality

อ้างอิงจากสารานุกรมเรื่องเพศในประเทศไทย (Encyclopedia of Sexuality: Thailand) ที่ว่ากันถึงกลุ่มคนรักร่วมเพศ, กลุ่ม Bisexual และกลุ่มคนรักเพศตรงข้าม ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นโครงสร้างทางสังคมของตะวันตก แต่กลับไม่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างทางสังคมแบบ

ดั้งเดิมของประเทศไทย อาทิเช่น คำว่า “Heterosexual” และ “Homosexual” ที่ได้รับการบัญญัติศัพท์ภาษาไทย เมื่อประมาณ 20 – 30 ก่อนเท่านั้น เพียงเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ โดยคำว่า “Heterosexual” หมายถึง “ความรักในเพศที่แตกต่างกัน” และคำว่า “Homosexual” หมายถึง “ความรักในเพศเดียวกัน” ซึ่งนี้อาจจะบ่งบอกได้ว่าความรักของคนทั่วไทยในสังคมไทย ไม่สามารถแยกแยะได้ด้วยสรีระร่างกาย ในทำนองเดียวกันคำว่า “Bisexual” ก็ได้ถูกบัญญัติว่า “ความรักที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งสองเพศ” อย่างไรก็ตามคำว่า “Bisexual” และคำที่สั้นกว่า Bi เป็นคำที่นิยมและเป็นส่วนหนึ่งของคำศัพท์ทางเพศของไทยไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ด้วยอิทธิพลวัฒนธรรมทางตะวันตกเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศและรสนิยมทางเพศ (Homosexuality and Sexual Orientation) ที่เข้ามาแทรกซึมในระบบความคิดของคนไทย และแนวคิดเหล่านี้ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับโครงสร้างทางสังคมภายในประเทศ ด้วยหลักฐาน เหตุการณ์ หรือแม้แต่ว่าเป็นข้อมูลความรู้ที่ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง มีจำนวนมาก คำว่า “Lesbian” จึงได้รับการยอมรับโดยคนไทยส่วนใหญ่ว่าเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับความรักหรือความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิง (ตัวย่อภาษาไทยสำหรับ “L.B.”) และถึงกระนั้นหากตัดออกเหลือเพียงแค่ “Bian” กลับแสดงเป็นคำหยาบคาย นอกจากนี้ยังมีคำหยาบคายอื่นๆ เช่น “การตีฉิ่ง (playing [small, paired] cymbals)” เปรียบเทียบสองช่องคลอดในผู้หญิงกับคู่ของฝ่ายตรงข้ามมีลักษณะที่ไว้เหมือนกัน ในทศวรรษที่ผ่านมาคำศัพท์อื่น ๆ ที่ถูกบัญญัติขึ้นเพื่อใช้สำหรับกลุ่มหญิงรักหญิง ก็มีเพิ่มมากขึ้น โดยลักษณะของเลสเบียนนั้นแบ่งออกเป็นทอม (ย่อมาจาก “Tomboy”) และ ดี (ย่อมาจาก “Lady”) ซึ่งส่วนใหญ่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะทางสังคมและการปรากฏตัวของบุคคลเหล่านี้ โดยผู้หญิงเรียกตัวเองว่าเป็น “ทอม” ก็ผู้หญิงที่มีการแสดงออกว่ามีรูปร่างหน้าตาเป็นชายจะถือว่ามีความสำคัญในความสัมพันธ์ แต่ในทางกลับกันผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นผู้หญิงโดยแท้จริง ไม่แสดงออกถึงความต้องการภายใน ตกเป็นรองในความสัมพันธ์นั้นๆ ก็สามารถเรียกผู้หญิงกลุ่มนี้ว่า “ดี” (Jeffrey Hays, 2014) โดยปกติแล้วคนไทยส่วนใหญ่ค่อนข้างสับสนกับผู้หญิงที่เป็นผู้หญิงเพราะพวกเขาไม่สามารถแยกแยะได้จากผู้หญิงทั่วไปในสังคม และส่วนใหญ่ก็ต่างคาดเดากันไปต่างๆ ว่า “ดี” คือกลุ่มของผู้หญิงที่อยู่ในช่วงการทดลอง (ความสัมพันธ์ทางเพศ) หรือกำลังตกอยู่ในภาวะสับสน หรือทุกข์ทรมานจากความสัมพันธ์กับผู้ชาย ในทางตรงกันข้าม “ทอม” คือผู้หญิงที่มีความต้องการเป็นผู้ชายมากที่สุดเทียบกับกับกลุ่มของกระเทยต้องการจะเป็นผู้หญิงมากที่สุดเช่นกัน การนำเสนอในเชิงนวนิยายหรือละครนั้นก็มีการบรรยายถึงตัวละครเอกที่เป็นผู้หญิงที่มีท่าทีเป็น “ทอม” กล่าวคือมีลักษณะกล้าได้กล้าเสีย กล้าแสดงออก ชุกชอน ไม่มีความสนใจกับเพศชาย และที่สำคัญคือไม่ใส่ใจกับเสน่ห์ของผู้หญิงที่อยู่ภายใน อย่างไรก็ตามตัวละครเหล่านี้ก็ไม่ได้มีการแสดงออกถึงช่วงชีวิตของการเป็นเลสเบียน แต่หากด้วยกฎของสังคมแล้วตัวละครผู้หญิงเหล่านี้ก็มักจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ผันเปลี่ยนเป็นผู้หญิงเต็มตัวด้วยความรักครั้งแรกของผู้ให้ข้อมูลกับผู้ชาย และจบลงที่การแต่งงานในท้ายเรื่องเสมอไป

ก่อนช่วงปลายทศวรรษ 1980 คนไทยทั่วไปดูเหมือนจะไม่ค่อยตระหนักถึงความรักและความสัมพันธ์สัมพันธ์ระหว่างผู้หญิง ในช่วงทศวรรษ 1980 หนังสือพิมพ์แนะนำคอลัมน์สำหรับเลสเบียน ตามกระแสความนิยมของคอลัมน์สำหรับเกย์ (Allyn 1991) อย่างไรก็ตามเพศและความรักระหว่างผู้หญิงเริ่มเป็นที่สนใจของสาธารณชนในช่วงปลายทศวรรษ 1980 และต้นปี 1990 ในฐานะที่เป็นผู้หญิงวัยหนุ่มสาวมากขึ้นได้ปรากฏตัวขึ้นในที่สาธารณะ เช่น คู่ของทอมดี้ การแสดงออกทางความรักกันในที่สาธารณะ ซึ่งเกิดการโจมตีจากสื่อถึงภาพลักษณ์ที่แสดงออกมาอย่างแพร่หลาย และด้วยเหตุกาณ์นี้เองความหวงใย ความวิตกกังวลจากพ่อแม่และสื่อเกี่ยวกับการตระหนักเห็นการเพิ่มขึ้นของเลสเบียน นักอนุรักษ์นิยมหลายคนมีการเคลื่อนไหว พยายามแสวงหาสาเหตุของเลสเบียนในค่านิยมสมัยใหม่หรือตะวันตก โดยอ้างว่าผู้หญิงทุกวันนี้ได้รับการสอนให้รู้จัก ควบคุม และปกป้องอำนาจและอิสรภาพของตนเอง สำหรับนักอนุรักษ์นิยมเหล่านี้ ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้หญิงที่มักดึงดูดผู้หญิงคนอื่น ๆ เพราะผู้ให้ข้อมูลกลายเป็นผู้ชายมากขึ้นต่างหาก”

ภาพที่ 2.1 การเปลี่ยนผ่านประเภทของเพศในสังคมไทย

ที่มา: กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554

หมายเหตุ: ประเภทของเพศสภาวะ / เพศสรีระ จำแนกโดยเส้นตรงความต่อเนื่องทางเพศในสังคมไทย โดยใช้ลูกศรแสดงสมมติฐานของการเปลี่ยนแปลง

ในต่างประเทศก็ยังคงมีการถกเถียงกันอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้เคลื่อนไหวของกลุ่มรักร่วมเพศและผู้นำขบวนการเกย์ที่ โดยที่ชุมชนรักร่วมเพศมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงสร้างพวกเขาตามที่พวกเขาเป็นอยู่และด้วยเหตุนี้พฤติกรรมของพวกเขาจึงไม่ถือว่าเป็นเรื่องบาป แต่ถึงกระนั้นก็มีผู้ไม่เห็นด้วยกับความเชื่อนี้ และยังมีเชื่อว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้สร้างขึ้นด้วยความปรารถนาทางในเพศเดียวกัน แต่เป็นแรงกระตุ้นบางอย่างที่พัฒนาขึ้นเนื่องจากเป็นผลโดยตรงจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ไม่ดีพร้อมในวัยเด็กต่างหาก (Steve Gallagher, 2016) ซึ่งก็ยังไม่มีการหลักฐานหรือข้อมูลที่ระบุได้ว่าความเชื่อทั้งสองฝ่ายมีความถูกต้องและทั้งสองฝ่ายผิด เพราะความต้องการของคนรักร่วมเพศเริ่มต้นด้วยหลากหลายรูปแบบกับผู้ที่แตกต่างกัน โดยมีปัจจัยเริ่มต้นของกลุ่มรักร่วมเพศ (Formation of Homosexuality) ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของความสัมพันธ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ ดังนี้

- The Depravity of Man

กลุ่มคนรักร่วมเพศต่างก็มีความรู้สึกถึงความสนใจทางเพศกับคนอื่น ๆ ที่มีเพศเดียวกัน Traditional Theology ยืนยันว่าบาปได้เข้าสู่เผ่าพันธุ์มนุษย์ การติดเชื่อบาปได้แพร่ระบาดมาจนถึงคนรุ่นเรา ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีใจโอนเอียงกับบาปบางประเภท ทุกคนต้องมีความพยายามเอาชนะความต้องการทางเพศบางอย่างที่เป็นบาป และความจริงที่ว่าบุคคลบางกลุ่มมีท่าทีไม่พึงพอใจต่อบาปรักร่วมเพศ (Homosexuality Sin) ไม่ควรทำให้เราประหลาดใจ แต่อย่างไรก็ตามความคิดที่ว่าพระเจ้าทรงสร้าง "บางคน" ให้เป็นคนรักร่วมเพศ เผยให้เห็นถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งของ Traditional Theology ความต้องการทางเพศของกลุ่มรักร่วมเพศเป็นผลโดยตรงจากบาปที่กล่าวมาข้างต้น และผู้ที่เลือกที่จะอยู่ในบาปนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของพวกเขาอีกด้วย

“ The idea that God purposely ‘created’ some people to be homosexuals reveals a very weak understanding of traditional theology.” (Steve Gallagher, 2016)

โดยมีการหยิบยกตัวอย่าง Betty ที่เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีอายุเข้า 10 ขวบ ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะเป็นเด็กผู้หญิงที่มีท่าทีหะมัดหะแมง เกลียดที่ (นามสมมติ) และปฏิเสธการแต่งตัวที่เหมือนเด็กผู้หญิงทั่วไป แต่ในทางกลับกันผู้ให้ข้อมูลกลับชอบเล่นกับเด็กผู้ชายในละแวกนั้น จนทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่า Betty เป็นเด็กผู้ชาย ซึ่งคำพูดเหล่านั้นควรจะสร้างความอับอายให้ผู้ให้ข้อมูล แต่ในทางกลับกันผู้ให้ข้อมูลกลับคิดว่าคำพูดเหล่านั้นคือคำชมเชย แนวโน้มความเป็นชายในตัวของผู้ให้ข้อมูลยังคงดำเนินต่อไปในช่วงวัยรุ่นของผู้ให้ข้อมูล แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเคยเป็นเด็กที่มีการแสดงออกด้วยท่าทีที่สุขุม ไม่ค่อยพูดจา สงบเงียบ แล้วด้วยลักษณะเหล่านั้นก็กลับทำให้ Betty มีเสน่ห์ดึงดูดมากยิ่งขึ้น จนในที่สุด Betty ก็ได้เข้าร่วมกลุ่มคนรักร่วมเพศและได้รับการยอมรับจากตัวตนที่ผู้ให้ข้อมูลแสดง

ออกมา Betty เป็นตัวอย่างของบุคคลที่มีแนวโน้มจะมีสเนียมรักร่วมเพศเป็นเวลานานก่อนวัยแรก รุนลือถือว่าเป็น Classic case ของคนที่มีใจโอนเอียงไปสู่บาปรักร่วมเพศ (Homosexuality sin) โดยมีกลุ่มคนที่เชื่อว่าความรักร่วมเพศเป็นผลมาจากครอบครัวที่ "ไม่สมบูรณ์" ในกรณีนี้จะกล่าวอ้างว่าถ้า Betty เติบโตมาในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อม มีการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม ผู้ให้ข้อมูลคงจะไม่กลายเป็นเลสเบี้ยน แต่อย่างไรก็ตามประเด็นก็คือ สำหรับบางคนการที่มีความดึงดูดทางเพศหรือมีอารมณ์ทางเพศต่อเพศเดียวกันนั้นก็อาจจะมาจากตัวตนของคนเหล่านั้นเอง โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูก็เป็นได้

- Poor Upbringing

บุคคลมีความข้องเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศมักมาจากครอบครัวที่มีแบบแผนชัดเจน เช่น ครอบครัวที่แม่เข้มแข็ง เป็นผู้นำครอบครัวและมีพ่อที่ขาดความเข้มแข็งหรือไม่ได้อยู่กับพ่อเป็นเวลานาน การขาดแบบอย่างของผู้ชายที่ดีจะทำให้เกิดความต้องการบางอย่างในตัวของเด็กๆ ในช่วงขววัยที่กำลังจดจำและลอกเลียนแบบ ซึ่งอาจทำให้พวกเขาแสวงหาการยอมรับผ่านกิจกรรมทางเพศกับผู้ชายในภายหลัง ซึ่งมีกรณีศึกษาตัวอย่าง Gene ที่เป็นพี่ชายคนโตของครอบครัว Gene มักมีความปรารถนาที่จะใกล้ชิดกับพ่อของเขา และมักมีข้อสงสัยว่าทำไมพ่อของเขาถึงดูไม่อบอุ่นและมีส่วนร่วมในชีวิตของเขาเหมือนกับพ่อคนอื่นๆ ซึ่งความเป็นจริงแล้วพ่อของ Gene มีเวลาอยู่กับครอบครัวไม่มาก โดยส่วยใหญ่ก็จะยุ่งกับเรื่องงาน การสังสรรค์กับเพื่อน และเรื่องของผู้หญิงคนอื่น นั่นหมายความว่าแม่ของเขาทำหน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ในเวลาเดียวกัน ซึ่งความรู้สึกขาดนี้ไม่สามารถลบเลือนได้และกลับกลายเป็นความฝังใจที่มีต่อพ่อของเขา Gene ไม่มีภาพความทรงจำว่ามีความดึงดูดทางเพศกับผู้ชายในวัยเด็ก ในความเป็นจริงเขามองไปถึงวินาทีที่เขาจะชนะใจสาว ๆ เมื่ออายุ 10 ขวบ Gene และญาติที่เป็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งของเขาเริ่มทดลองมีกิจกรรมทางเพศ ในขณะที่เด็กผู้ชายหลายคนทำเช่นเดียวกันและดำเนินชีวิตในวิถีปกติ (Heterosexual Live) แต่ Gene กลับค้นพบวิธีที่จะได้รับการยอมรับจากผู้ชายและสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของเขาได้ จากสาเหตุการขาดตัวอย่างของพ่อในชีวิต ทำให้ Gene มีความเสี่ยงต่อการรักร่วมเพศอย่างมาก ในตอนแรกความต้องการเหล่านี้ก็ไม่ได้มีการแสดงออกมา แต่ในขณะที่ Gene ก้าวเข้าสู่ชีวิตวัยรุ่น ความดึงดูดในเพศชายของเขามีมากขึ้น แม้ว่าเขาจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนในช่วงเวลานี้ แต่หลังจากที่เขาอายุ 20 ปีเขาก็มีประสบการณ์รักร่วมเพศครั้งแรก ประสบการณ์รักร่วมเพศครั้งนี้ทำให้เขาตระหนักถึงวิถีการดำเนินความสัมพันธ์ต่อไปได้ในทันที (Steve Gallagher, 2016)

- Molestation

หลายคนกำลังเผชิญกับพฤติกรรมรักร่วมเพศอันเป็นผลมาจากการถูกขืนใจในวัยเด็ก ประสบการณ์ดังกล่าวอาจทำให้เกิดความต้องการร่วมเพศ (Homosexual Lust) ซึ่งภาพวาม

ทรงจำเหล่านี้อาจทำให้เกิดการจินตนาการและพฤติกรรมการเผชิญหน้าในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เมื่อโตขึ้น มีกรณีตัวอย่างจากเหตุการณ์ในวัยเด็กของ Matt เขาถูกพี่ชายของเพื่อนชื่นใจในวัย 9 ขวบ ซึ่งหลังจากประสบการณ์นั้น Matt ก็เริ่มพฤติกรรมรักร่วมเพศกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ และพฤติกรรมนี้ก็ติดตัวเขามาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงผู้ใหญ่ Matt ไม่สามารถจำได้เลยว่าเคยมีความสนใจใดๆ กับผู้ชาย ก่อนที่จะมีประสบการณ์นี้ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีความแตกต่างระหว่าง Matt และ Gene เพราะ Matt เติบโตมาในครอบครัวที่สมบูรณ์พร้อม ดังนั้นพฤติกรรมทางเพศเช่นนี้เริ่มต้นขึ้นในวันที่เขาถูกชื่นใจต่างหาก (Steve Gallagher, 2016)

- Pornography Influence

จุดเริ่มต้นการเข้าสู่กลุ่มคนรักร่วมเพศของ Jerry นั้นเป็นสิ่งที่ไม่คาดฝัน แม้ว่าเขาจะเป็นคนที่หมกหมุ่นทางเพศ แต่เขาก็เป็นผู้ชายปกติทั่วไปที่มองความสัมพันธ์ระหว่างชาย - ชาย เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจเสมอ แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมที่หมกหมุ่นทางเพศในสื่อลามก เขากลับพบว่าระดับความพึงพอใจที่เขาได้รับมันเริ่มลดลง

“ Because he spent years watching couples have sex in pornographic videos, he became fascinated with men.”

เพราะเขาใช้เวลาหลายปีในการดูคูรักร่วมเพศสัมพันธ์ในวิดีโอลามกอนาจารเขาจึงเริ่มหลงใหลผู้ชาย เขาเริ่มมีประสบการณ์ "Bisexual" แต่เมื่อเขาข้ามเส้นความสัมพันธ์แล้ว เขาก็หันเหต่อสิ่งล่อใจอื่น ๆ และความสัมพันธ์ทางเพศของเขากับผู้หญิงกลายเป็นที่น่าพอใจน้อยลง ในขณะที่ความสนใจกับผู้ชายของเขายังเพิ่มขึ้นอยู่ ความหมกหมุ่นทางเพศของ Jerry กลายเป็นแรงผลักดันให้ความสัมพันธ์ต่างเพศนั้นต้องหมดลง (Steve Gallagher, 2016)

- Cultural Influence

ที่ผ่านมามารการรักร่วมเพศถือเป็นวัฒนธรรมที่ต้องห้าม ไม่มีความถูกต้อง แต่ในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา พฤติกรรมรักร่วมเพศมีความแพร่หลายอย่างมากทั่วโลก จากสถิติที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ มีตัวบ่งชี้ที่แท้จริงของจำนวนผู้ที่มีดำเนินชีวิตเช่นนี้ ส่วนหนึ่งก็มาจากการที่สังคมอนุญาตให้มีการเคลื่อนไหวกิจกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศ และเปิดกว้างให้แต่ละคนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างที่ใจปรารถนา ตัวอย่างของ Michael เป็นตัวอย่างที่สามารถอธิบายเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี แม้ว่าเขาจะเป็นเด็กผู้ชายที่มีความอ่อนไหว ทำทางกระดุงกระดุง แต่เขาก็ไม่เคยมีความต้องการรักร่วมเพศใดๆ

จนกระทั่งการถูกชักชวนไปเทียบคลับเกย์แห่งหนึ่ง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นของเขา คือการเป็นที่ยอมรับจากคนอื่นครั้งแรก ประสบการณ์นี้พาเขาไปสู่วิถีชีวิตแบบเกย์ที่เขารู้สึกว่าความ

อับอายมานานหลายปี แต่ท้ายที่สุดแล้วเขาก็หันมาเผชิญหน้า และเขาก็กลายเป็นคริสเตียนและเริ่มทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยเหลือคนอื่นที่มาจากการรักร่วมเพศ (Steve Gallagher, 2016)

2.4 Sex Orientation Changed

การตอบสนองต่อความรักร่วมเพศ (Response to Homosexual Desire) โดยที่ไม่ได้มีการคำนึงความต้องการของบุคคลนั้นๆ นั้นแปลว่าบุคคลนั้นยังคงมีทางเลือกที่จะดำเนินการความสัมพันธ์ไปในรูปแบบใด ดังที่กล่าวมาข้างต้นว่าทุกคนมีใจโน้มเอียงที่จะทำบาปได้อยู่เสมอ แต่ในตรงกันข้ามมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด สำหรับกรณีที่บุคคลที่ไม่ประสงค์จะมีความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศแล้วเปลี่ยนไปเป็นความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ (Change from Homosexuality to Heterosexuality) ความพยายามในการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของตนเองถือว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้จริงหรือไม่ คำถามเหล่านี้เป็นเรื่องของการถกเถียงอย่างรุนแรงระหว่างนักบำบัดโรคและงานวิจัย ในช่วงฤดูร้อนในปี 2009 ได้มีการตีพิมพ์จดหมาย JONAH (Jews Offering New Alternatives to Homosexuality) กล่าวถึงการศึกษาใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ยืนยันว่าการรักร่วมเพศไม่สามารถรักษาได้ และคัดค้านการเยียวยาทางจิตใจให้คนเหล่านี้ที่เป็นทุกข์เพราะไม่ปรารถนาที่จะมีความดึงดูดทางเพศกับเพศเดียวกัน แต่ก็ยังคงมีคำคัดค้านจาก NARTH (The National Association for the Research and Therapy of Homosexuality) จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าหลักฐานทางการแพทย์และเอกสารงานวิจัยต่างๆ ยืนยันว่ามีความเป็นไปได้ที่ทั้งชายและหญิงจะเปลี่ยนจากการรักร่วมเพศเป็นเพศตรงข้าม (Change from Homosexuality to Heterosexuality) ความรู้สึกสับสนในทางจิตวิทยาเช่นนี้มักถูกกระตุ้นโดยความพยายามที่จะเปลี่ยนรสนิยมทางเพศว่าเป็นประโยชน์หรือไม่ และไม่ก่อให้เกิดเป็นโทษหรือไม่ โดยบุคคลที่อยู่ในกลุ่มของรักร่วมเพศเดิมอยู่แล้วจะมีปัจจัยเสี่ยงในการรักษาทั้งทางร่างกายและสภาพจิตใจมากกว่าบุคคลทั่วไป การศึกษาระบุได้ว่า "จากการทบทวนรายงานตลอด 125 ปีจากนักวิจัย บุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่เข้ารับการรักษาสมากรสรุปได้ว่าการบำบัดด้วยการปรับรสนิยมทางเพศ (Reorientation Treatment) ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นประโยชน์และไม่เป็นอันตราย เช่นนั้นการบริการควรดำเนินต่อไปแก่คนที่ต้องการเข้าการรักษา หรือบุคคลที่แสวงหาการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ลูกค้ำที่แสวงหาการปรับรสนิยมทางเพศ (Reorientation) สมควรได้รับดูแลทางด้านจิตใจจากบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการบรรลุเป้าหมายนี้ สิ่งที่เป็นที่น่ายินดีของการบำบัดเพื่อการปรับรสนิยมทางเพศนั้น คือการต่อต้านของกลุ่มผู้สนับสนุนเกย์และพันธมิตรของพวกเขา โดยที่กลุ่มผู้ต่อต้านได้กล่าวไว้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะเกิดมาเป็นเช่นไร ก็ควรปล่อยให้เป็นไปเช่นเช่นนั้น และการบำบัดเพื่อปรับฝืน

ธรรมชาติไม่ว่าจะรูปแบบใดๆ ถือว่าเป็นเรื่องที่ไร้ประโยชน์ แต่ถึงอย่างไรก็ตามหลักฐานในการหักล้างความคิดของกลุ่มต่อต้านดังต่อไปนี้ โดยมองว่าแต่ละข้อเป็นเท็จ:

(1) ไม่มีหลักฐานที่สรุปได้หรือนำเชื่อถือว่าการปรับเปลี่ยนรสนิยมทางเพศอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยการบำบัดด้วยการปรับรสนิยมทางเพศ (Reorientation Treatment)

(2) ความพยายามในการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศถือเป็นอันตรายและอาจนำไปสู่ความเกลียดชังตัวเอง ความหดหู่และพฤติกรรมการทำลายตนเองอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น

(3) ประชากรกลุ่มรักร่วมเพศไม่ได้มีความน่ากังวลทางจิตวิทยามากกว่าประชากรทั่วไป ในทางตรงกันข้ามมีหลักฐานเพื่อมาหักล้างความคิดของกลุ่มต่อต้าน:

(1) มีหลักฐานมากมายที่ระบุว่ารสนิยมทางเพศอาจเปลี่ยนแปลงได้จากการบำบัดด้วยการปรับรสนิยมทางเพศ (Reorientation Treatment)

(2) ความพยายามในการเปลี่ยนรสนิยมทางเพศได้แสดงให้เห็นว่าเป็นประโยชน์และไม่แสดงถึงอันตราย หรือเป็นสาเหตุหลักทำให้เกิดความเกลียดชังตัวเอง ความหดหู่และพฤติกรรมการทำลายตนเองอื่นๆ

(3) ในความเป็นจริงทางการแพทย์ประชากรกลุ่มรักร่วมเพศไม่มีความน่ากังวลทางจิตวิทยามากกว่าประชากรทั่วไป (Phelan, Whitehead, Sutton, 2009) จากข้อคัดค้านทั้งหมดทำให้ JONAH ได้กล่าวชมเชยถึงบุคลากรที่คอยให้ความช่วยเหลือในการบำบัด เพื่อยกระดับจิตใจและความปรารถนาของกลุ่มคนที่ไม่ประสงค์จะมีความดึงดูดในเพศเดียวกัน (Same-Sex Attractions; SSA)

ความพยายามที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ (Sexual Orientation Change Efforts: SOCE) เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อเปลี่ยนทิศทางจากกลุ่มคนรักร่วมเพศ, Bisexual ไปเป็นกลุ่มคนรักต่างเพศ (Change the sexual orientation of Homosexual and Bisexual people to Heterosexuality) โดยเหตุผลหลักๆ ที่ทำให้คนพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงรสนิยมทางเพศของพวกเขามาจากหลักศาสนาที่พวกเขาเหล่านั้นนับถืออยู่ มีการศึกษาของ Spitzer ในปี 2001 พบว่า 79% ของจำนวนชายและหญิง 200 คนกล่าวว่าพวกเขาเปลี่ยนรสนิยมทางเพศโดยมีแรงจูงใจจากศาสนา และ 93% ระบุว่าศาสนาเป็นสิ่งที่สำคัญ "มาก" หรือ "มากที่สุด" และแรงจูงใจอื่นๆ ของพวกเขามาจากค่านิยมทางศีลธรรมหรือสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาเลย และ 67% ของผู้ชายและ 35% ของผู้หญิงระบุว่าความซื่อสัตย์กับคู่สมรสหรือต้องการที่จะเข้าสู่การแต่งงานกับเพศตรงข้ามเป็นเหตุผล เพราะหลายคนอาจหาทางเปลี่ยนรสนิยมทางเพศเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่พวกเขาารู้ว่าพวกเขา กำลังเข้าไปเกี่ยวข้องกับการรักร่วมเพศ เช่นเดียวกับความรู้สึกว่าตนเองกำลังจะมีชู้นั่นเอง

ในขณะนี้วัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา กำลังเผชิญกับ "Common Challenge" ของพ่อแม่ เป็นฝ่ายเข้ามาปรับรสนิยมทางเพศของลูกๆ ของพวกเขาเอง (American Medical Association's Journal of Ethics, 2009) โดยระบุว่าวัยรุ่นมีความรู้สึกสบายใจที่จะเปิดเผยความดึงดูดทางเพศ

เดียวกันของตนให้แก่บิดามารดาของตนได้รู้ เนื่องจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงในมุมมองทางเพศที่เพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับสิทธิของ LGBT และการแต่งงานแบบเพศเดียวกัน เป็นต้น

2.5 Power in Relationships

โดยปกติแล้วจะเรื่องอำนาจในความสัมพันธ์มักเป็นเรื่องไม่ค่อยถูกพูดถึงบ่อยนัก แต่ในบทความล่าสุดที่เป็นการหาอำนาจความสัมพันธ์ (Relational power) ในรูปแบบของอิทธิพลอำนาจทางสังคม (Farrell, Simpson & Rothman, 2015) โดยมุ่งไปที่ความสามารถของบุคคลที่จะมีอิทธิพลต่อคนอื่น และในขณะเดียวกันก็ต่อต้านคนอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อตัวเอง คำถามที่ว่าอำนาจเหล่านี้มาจากไหนกัน อาจไม่ได้มาจากคนเพียงคนเดียวเท่านั้น อำนาจความสัมพันธ์ (Relational power) นี้จะสะท้อนให้เห็นถึง "ฉัน" และ "คุณ" ที่ทำให้เกิดคู่ แต่ยังมี "เรา" ที่มีบทบาทในความสัมพันธ์ด้วยด้วย Farrell et al. (2015) ได้วิเคราะห์ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา เมื่อกล่าวถึงอำนาจความสัมพันธ์ (Relational power) ดังนี้

- Power differs across relationship domains

ในความสัมพันธ์นั้นใครเป็นผู้รับผิดชอบการตัดสินใจเรื่องใดบ้าง เช่น แฟนของคุณตัดสินใจเกี่ยวกับแผนวันหยุดสุดสัปดาห์ในทุกครั้ง ในขณะที่คุณเป็นผู้รับผิดชอบการตัดสินใจทางการเงินหรือไม่ การแบ่งอำนาจในโดเมนที่ต่างกันเป็นเรื่องปกติในความสัมพันธ์ แต่ละคู่รักต่างต้องตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ในชีวิตของพวกเขาด้วยกัน และแต่ละโดเมนเหล่านี้มีโครงสร้างอำนาจของตัวเอง หลังจากการสำรวจประมาณ 100 คน โดเมนการตัดสินใจก็มีความสำคัญสำหรับคู่รัก เช่น คู่รักใช้เวลาด้วยกันอย่างไร วิธีที่พวกเขาแสดงความรัก เวลาที่พวกเขาใช้จ่ายกัน การจัดการปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวและเพื่อน การวางแผนในอนาคตเกี่ยวกับอาชีพหรือการย้าย ศาสนาหรือการตัดสินใจเรื่องการเงิน และงานประจำบ้าน (สำหรับคู่รักที่มีบุตร การเลี้ยงดูบุตรเป็นอีกหนึ่งโดเมนที่มีการตัดสินใจที่สำคัญ) เป็นต้น

- Power includes the decision process

จากคำถามง่าย ๆ ว่าในความสัมพันธ์นั้น คุณมีกระบวนการตัดสินใจเป็นเช่นไร และใครเป็นคนตัดสินใจว่าการตัดสินใจในแต่ละครั้งเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง ที่ถูกต้อง กระบวนการของการตัดสินใจหรือการนำเสนอทางเลือกอาจมีความแตกต่างกันในด้านความสัมพันธ์ และสุดท้ายผลของการตัดสินใจต่างหากที่จะเป็นการชี้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องหรือไม่

- Power reflects interdependence

แนวโน้มของการมีส่วนร่วมของคนหนึ่งนั้นมีอิทธิพลต่อความเคารพซึ่งกันและกัน และความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ของอำนาจความสัมพันธ์ ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาเกี่ยวกับอำนาจของแต่ละคนในบริบทของอำนาจของบุคคลอื่น แต่อย่างไรก็ตามการที่คุณดูอำนาจของตัวเองและอำนาจคู่ของคุณอาจส่งผลต่อการรับรู้ของคุณด้วยเหมือนกัน

- Resisting influence is a type of power

อิทธิพลต่อต้านกจัดได้ว่าเป็นอีกประเภทของอำนาจ คนเรามีแนวโน้มที่จะคิดว่าอำนาจเปรียบเสมือนการโน้มน้าวใจ แต่ประเภทของอำนาจความสัมพันธ์ไม่ได้มีเพียงเท่านั้น ความสามารถในการต่อต้านความคิด การตอบโต้กับข้อเสนอแนะ หรือยับยั้งการตัดสินใจของคุณก็ถือว่าเป็นอีกประเภทหนึ่งของอำนาจความสัมพันธ์ที่มีความสำคัญอีกด้วย

อำนาจถือได้ว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีความคุ้มค่าในการตอบสนองเสมอ อาจมีบทบาทที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง การโน้มน้าวใจ และการแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน เมื่อคุณคิดถึงความสัมพันธ์ของคุณเอง โปรดจำไว้ว่าความสัมพันธ์ที่ดี อำนาจไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว อำนาจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา โครงสร้างอำนาจของคุณในปัจจุบันอาจจะมีลักษณะแตกต่างจากที่คาดการณ์ไว้ และอีกหลายปีข้างหน้าเมื่อคุณจัดการกับความท้าทายใหม่ ๆ และปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ (Farrell, Simpson & Rothman, 2015)

2.6 แนวคิดและทฤษฎีที่ว่าด้วยการบริโภค (Consumption)

2.6.1 ทฤษฎีการบริโภค (Consumption Theory)

การบริโภค หมายถึง รายจ่ายของครัวเรือนในการซื้อสินค้าและบริการในรอบ 1 ปี จากการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ พบว่าปัจจัยสำคัญที่กำหนดการบริโภคและการออมมีหลายปัจจัย เช่น รายได้ประชาชาติ อัตราภาษี ระดับราคาสินค้าและบริการ เป็นต้น (สุระชัย สิ้นเชื้อฟ้า, 2550) ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีที่ว่าด้วยการบริโภค และปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมการบริโภค ที่สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

2.6.1.1 แนวคิดทฤษฎีรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Theory of Consumption)

ทฤษฎีรายได้สมบูรณ์เป็นทฤษฎีตามแนวคิดของเคนส์ (Keynes) ที่ว่าด้วยการบริโภคที่เกิดขึ้นในงวดเวลาใดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income) ที่เกิดขึ้นในงวดเวลาเดียวกันนั้น ภายหลังจากภาวะแล

2.6.1.2 แนวคิดทฤษฎีรายได้ถาวร (Permanent Income Theory of Consumption)

ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้ถาวร ได้ถูกนำเสนอโดย Milton Friedman ในปี 1957 โดยมีใจความสำคัญอยู่ว่า ในระยะยาว การบริโภคจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ถาวร (Permanent Income) ในสัดส่วนคงที่ ในระยะสั้น รายได้ที่เกิดขึ้นจริงอาจจะแตกต่างกับรายได้ถาวร โดยรายได้ชั่วคราวจะมีค่าบวกหรือลบ ในระยะเศรษฐกิจขบเซา รายได้ชั่วคราวโดยเฉลี่ยของคนส่วนใหญ่จะมีค่าเป็นลบ (-) แต่ในระยะที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง รายได้ชั่วคราวโดยเฉลี่ยของคนส่วนใหญ่จะมีค่าเป็นบวก (+)

2.6.1.3 แนวคิดทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life Cycle Theory of Consumption)

ทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life Cycle Theory of Consumption) (Branson, 1989) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดยนักเศรษฐศาสตร์หลายท่าน ไม่ว่าจะเป็น Franco Modigliani, Albert Ando, และ Richard Brumberg ได้เสนอแนวคิดร่วมกัน ที่ว่าการตัดสินใจของครัวเรือนระหว่างการบริโภคกับการออมในขณะใดขณะหนึ่ง สะท้อนถึงความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายของการกระจายการบริโภคตลอดวงจรชีวิตภายใต้ข้อจำกัดของรายได้หรือทรัพยากรที่คาดว่าจะได้รับตลอดชั่วอายุขัย หรืออีกนัยความหมายหนึ่ง คือ ระดับการบริโภคของครัวเรือนมิได้ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ในงวดปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตอีกด้วย

2.6.2 ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค

ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค สามารถแยกออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตใจ และปัจจัยทางด้านวัตถุ ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านจิตใจ (Subjective Factors) การที่บุคคลจะใช้จ่ายรายได้ของตน เพื่อการอุปโภคบริโภคมากน้อยเท่าใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านจิตใจเป็นอันมาก ดังที่ (Keynes, 1935) ได้กล่าวถึงปัจจัยทางด้านจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายอุปโภคบริโภค ได้แก่

1.1 อุปนิสัยของบุคคล การคำนึงถึงอนาคต ความต้องการที่จะเป็นอิสระและความต้องการเพิ่มรายได้ในอนาคต กล่าวคือ บุคคลใดถ้ามีอุปนิสัยเป็นคนมัธยัสถ์ รายจ่ายในการอุปโภคบริโภคย่อมจะน้อยกว่าบุคคลที่มีอุปนิสัยใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ทั้งที่มีระดับรายได้เท่ากัน

1.2 ความกดดันทางสังคม มีแนวโน้มไปในทางกระตุ้นการใช้จ่าย กล่าวคือ บุคคลอาจมีการจัดสรรส่วนใหญ่อของรายได้ไป เพื่อการอุปโภคและบริโภค ทั้งนี้มาจากความต้องการและความจำเป็นในการรักษาสถานะตำแหน่งของตนเองในสังคม หรือเพื่อที่จะรักษาระดับความ

เป็นอยู่ของตนให้ใกล้เคียงกับระดับของคนรอบข้าง ดังนั้นแม้ว่าระดับรายได้จะต่ำ แต่เนื่องจากผลของการเลียนแบบความเป็นอยู่ (Demonstration Effect) ที่ดีกว่าของเพื่อนบ้านทำให้การกระตุ้นให้บุคคลมีการอุปโภคบริโภคในระดับที่สูง

1.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต เช่น การคาดคะเนรายได้และราคาสินค้าในอนาคต กล่าวคือ ถ้ามีการคาดการณ์ว่าอนาคตรายได้จะมีระดับที่ลดลง การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคในปัจจุบันก็จะลดลง เพราะต้องคำนึงถึงเงินออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตในช่วงเวลาที่ระดับรายได้ลดลง ในทางกลับกันถ้าการคาดการณ์นั้นออกมาในระดับรายได้จะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคในปัจจุบันจะอยู่ในระดับที่สูง และบางที่อาจจะสูงกว่ารายได้ที่จะได้รับ เพราะบุคคลจะสามารถระดับการใช้จ่ายในอนาคตไม่ให้เกิดต่ำกว่าในปัจจุบันได้แล้ว และยังสามารถเกิดการชำระหนี้สินขึ้นอีกด้วย

2. ปัจจัยทางด้านวัตถุ (Objective Factors) ปัจจัยทางด้านวัตถุที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของบุคคล ได้แก่

2.1 การกระจายรายได้ของสังคม บุคคลใดหรือครอบครัวที่มีรายได้สุทธิค่อนข้างสูงกว่า จะสามารถเบออมไว้คิดเป็นสัดส่วนของรายได้สูงกว่าบุคคลหรือครอบครัวที่มีรายได้สุทธิต่ำกว่า หรืออีกนัยหนึ่งคือ คนที่ยากจนมักใช้จ่ายเป็นเป็นเซ็นต์ของรายได้ที่สูงกว่าคนรวย

2.2 ขนาดของสินทรัพย์สภาพค้ำประกัน สินทรัพย์สภาพคล่อง หมายถึง สิ่งที่เราถือว่าเป็นเงิน (Money) ได้แก่ ธนบัตร เหรียญ เงินฝากเดินสะพัด และสินทรัพย์อื่นๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้รวดเร็วและไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนมากนัก เช่น หุ้น พันธบัตร เงินฝากประจำ เป็นต้น บุคคลที่สินทรัพย์ดังกล่าวมาก มักมีเปอร์เซ็นต์ของการอุปโภคบริโภคต่อรายได้ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เกิดจากความรู้สึกที่ไม่มีควมจำเป็นที่จะต้องจัดหาหรือสะสมสินทรัพย์เป้านี้ อีก ดังนั้นจึงไม่เหินควมจำเป็นของการจำกัดการใช้จ่ายอุปโภคบริโภค

2.3 การให้สินเชื่อของการบริโภค การให้สินเชื่อแก่ผู้บริโภคในการซื้อสินค้าและบริการ เช่น การขายสินค้าผ่อนชำระ จะเป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ทั้งนี้เพราะแม้ว่าจะยังไม่มียาได้หรืออาจจะมียอยู่ในระดับต่ำ ก็สามารถซื้อสินค้าและนำไปใช้ก่อนได้ โดยยอมชำระค่าซื้อสินค้าในภายหลัง ดังนั้นการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคจะเกิดขึ้นได้ แม้รายได้ในปัจจุบันจะอยู่ในระดับต่ำ การซื้อสินค้าโดยการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เท่ากับเป็นการใช้จ่ายรายได้ในอนาคตของปัจจุบันอยู่ดี

2.4 ขนาดของสินทรัพย์อุปโภคบริโภคถาวรที่บุคคลมีอยู่ สินทรัพย์อุปโภคบริโภคถาวร ได้แก่ สินทรัพย์ที่มีอายุใช้งานค่อนข้างนาน เช่น ตู้เย็น โทรทัศน์ วิทยุ รถยนต์ เปนตน

ซึ่งสินทรัพย์เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของบุคคลแยกได้เป็น 2 ทางคือ อาจทำให้การใช้จ่ายของบุคคลเพิ่มขึ้นทางหนึ่ง หรืออีกทางหนึ่งอาจเป็นการลดการใช้จ่ายของบุคคลก็ได้ กล่าวคือ ในทางแรกเมื่อบุคคลมีสินทรัพย์เหล่านี้อยู่ในครอบครองแล้วการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของเขาอาจจะเพิ่มขึ้นเพราะว่า ประการแรกเขาไม่มีความจำเป็นต้องอดออมรายได้เพื่อการจัดหาสินทรัพย์ดังกล่าวอีก นอกจากนี้การมีสินทรัพย์ถาวรเช่น รถยนต์ ตู้เย็น ทำให้บุคคลต้องเสียค่าใช้จ่ายบางอย่างเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ค่าไฟฟ้า ค่าผู้ تأمينเบนซิน ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา เป็นต้น ในทางตรงกันข้าม การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของบุคคลอาจลดลงก็ได้ เมื่อเขามีสินทรัพย์ดังกล่าวแล้วเช่น เมื่อบุคคลมีรถยนต์ของตนเอง ทำให้เขาประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับการนั่งรถรับจ้างและรถประจำทางลงได้อิทธิพลของสินทรัพย์อุปโภคบริโภคถาวร ที่มีผลการพฤติกรรมการบริโภคของแต่ละบุคคล

2.5 ระดับราคาสินค้า กล่าวคือ ในภาวะที่ระดับราคาสินค้าทั่ว ๆ ไปสูง เช่น ภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรือง การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคจะอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น รายจ่ายในการอุปโภคบริโภคจะสูงขึ้นด้วย แม้ว่าภาวะบริโภคสินค้าเป็นจำนวนเท่าเดิม ในทางกลับกัน ในภาวะที่ระดับราคาสินค้าทั่วไปต่ำ เช่น เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคจะอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน

2.6 การกระจายอายุของประชากร โดยมากบุคคลที่ทำการออมทรัพย์มักเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยกลางคน กล่าวคือ ประมาณอายุ 30 ปีขึ้นไป เพื่อที่จะได้นำเงินออมที่สะสมไว้นั้นมาใช้จ่ายในวัยชราหรือภายหลังจากที่ออกจากงาน (Retirement) ดังนั้น ถ้าการออมทรัพย์เป็นไปเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวแล้ว ระบบเศรษฐกิจที่มีประชากรอยู่ในวัยทำงานเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงกว่าประชากรในวัยเด็กและวัยชรา เปอร์เซ็นต์ของการออมทรัพย์ต่อรายได้จะค่อนข้างสูงกว่าระบบเศรษฐกิจอื่นที่มีการกระจายอายุของประชากรไปในทางตรงข้าม

ซึ่งจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของบุคคลและระดับการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของระบบเศรษฐกิจ ถ้าปัจจัยดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปจะมีผลทำให้การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของบุคคลและระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.7 การประยุกต์ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่งานวิจัย

หลังจากที่ได้มีการศึกษา ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆ คำจำกัดความของเพศ (เพศสรีระ เพศสภาพ และเพศวิถี) มิติของเพศวิถี รายละเอียดของHomosexuality, Bisexuality and Heterosexuality ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของปัจจัยต่างๆ ที่สามารถทำให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลงทางรสนิยมทางเพศ (Sex Orientation Changed) และเรื่องของอำนาจในความสัมพันธ์ (Power in Relationship) ซึ่งจากวรรณกรรมและบทความที่กล่าวมาข้างต้นสามารถเป็นพื้นฐานทางความคิด ในการวิจัยการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง โดยศึกษาจากกรณีตัวอย่าง 2 คน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจถึงกระบวนการความคิดของกลุ่มผู้หญิงที่มีการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศและสามารถอธิบายอิทธิพลของครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรักและการดำเนินชีวิตที่มีต่อการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิงอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการศึกษาจากกรณีตัวอย่าง (Case study) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth interview; IDI) เพื่อใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความสอดคล้องกับคำถามของการวิจัยและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้าใจถึงกระบวนการความคิดที่มีความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงรสนิยมทางเพศ และสามารถอธิบายอิทธิพลของครอบครัวชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรักและการดำเนินชีวิตที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อคำถามในการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยนำทฤษฎีและงานวิจัยอื่นที่มีความเกี่ยวข้องมาใช้อ้างอิงในการสร้างข้อคำถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล โดยข้อคำถามเหล่านี้ต้องมีความครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดที่เป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้ (สุธิดา ศุภดิเรกกุล, 2558)

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการความคิด การแสดงออกของกลุ่มรักร่วมเพศ รวมไปถึงการศึกษาเรื่องเพศวิถี (Sexuality) และการเลือกบริโภคอุปโภคของบุคคลกลุ่มดังกล่าว (Consumption)

2. นำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมมาสรุปวิเคราะห์ เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของข้อคำถามที่จะใช้ขึ้นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงประเด็น โดยออกแบบโครงสร้างคำถามในลักษณะของการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) กล่าวคือ การสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Open-Ended Questions) ที่มีเค้าโครงพร้อม กับลักษณะของคำถามที่มีความยืดหยุ่น และพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนถ้อยคำให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของผู้ให้ข้อมูลแต่ละบุคคล

3. นำตัวอย่างข้อคำถามดังกล่าวมาทดลองสัมภาษณ์กับบุคคลที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับผู้ให้ข้อมูลจริงสำหรับการวิจัย เพื่อที่จะสามารถปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมที่สุดในกรณีที่ข้อคำถามมีปัญหาหรือมีข้อบกพร่องอื่นๆ ที่อาจทำให้เกิดความไม่ครบถ้วนของข้อมูล

4. นำข้อความไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสามารถมีข้อความเพิ่มเติมระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อเจาะประเด็นเพิ่มเติมเชิงลึกที่แตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์ของผู้ให้ข้อมูลแต่ละบุคคล

3.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มของผู้หญิงที่มีรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจะใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยรายละเอียดการผันเปลี่ยนที่เริ่มต้นความสัมพันธ์จาก Heterosexual – Homosexual - Heterosexual ณ ปัจจุบัน จำนวน 2 คน

ถึงอย่างไรก็ตามจำนวนของผู้ให้ข้อมูลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของข้อมูลจากคำถามในการสัมภาษณ์ กล่าวคือ กรณีที่ผู้ให้ข้อมูลให้คำตอบซ้ำเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสาระสำคัญ และความครบถ้วนของข้อมูลที่สามารถทำให้การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลและครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ (สุจิตา ศุภดิเรกกุล, 2558)

1. การแสดงเจตจำนงต่อผู้ให้ข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ รวมไปถึงการให้เอกสารรับรอง (ดังแนบในภาคผนวก) ว่าข้อมูลจากการสัมภาษณ์ถือเป็นความลับอย่างยิ่ง จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ต่อสาธารณะ หากผู้ให้ข้อมูลเห็นชอบก็ทำการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่สำหรับการสัมภาษณ์

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) โดยเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบไม่เป็นทางการ (Informal interview) โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด มีความยืดหยุ่น โดยที่การสัมภาษณ์ดำเนินไปในลักษณะที่คล้ายกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความคุ้นเคยและให้อิสระในการตอบคำถามแก่ผู้ให้ข้อมูล เพราะยิ่งข้อมูลที่ได้รับมีมากเพียงใด พอถึงขั้นตอนการวิเคราะห์นั้นย่อมได้ผลลัพธ์ที่ละเอียด ลึกซึ้งถึงแก่นความเป็นจริง แต่อย่างไรก็ยังคงมีเค้าโครงและขอบเขตของข้อคำถาม เพื่อความครบถ้วนและครอบคลุมเนื้อหา งานวิจัย โดยผู้วิจัยจะใช้วิธีการจัดบันทึกข้อมูล และบันทึกเสียงของผู้ให้ข้อมูลเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi – Structured Interview) มาจัดเตรียมเพื่อเข้าสู่การขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) (ศิริรัตน์ ศรีโปลา, 2553) แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วางแนวทางการวิเคราะห์เบื้องต้น กล่าวคือ ขั้นตอนการถอดการบันทึกเสียงที่ได้จากการสัมภาษณ์และอ่านข้อความจากบทสัมภาษณ์ที่ได้จัดบันทึกไว้ขณะสัมภาษณ์ เพื่อสร้างความคุ้นเคยเบื้องต้นกับเนื้อหาของข้อมูลทั้งหมด

2. การจัดระเบียบข้อมูลและจัดประเภทของข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ เปรียบเสมือนกับการลดทอนข้อมูลลง (Data reduction) โดยวิธีการกำหนดและพิจารณาประเด็นหรือสาระสำคัญหลัก (Domain Themes) ที่สะท้อนถึงออกมาจากข้อมูลทั้งหมด และนำข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องและอยู่ในประเด็นเดียวกันนี้ มาสังเคราะห์เป็นประเด็นหลัก หรือที่เรียกกันว่าข้อความเชิงวิเคราะห์ (สุจิตา ศุภดิเรกกุล, 2558) ซึ่งจะนำไปใช้ในการหาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีความซับซ้อน เพื่อสร้างคำอธิบายเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ

3. การสรุปผลการวิเคราะห์ เป็นขั้นตอนที่นำข้อความเชิงวิเคราะห์มาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้มาซึ่งบทสรุปของงานวิจัย โดยมีการนำเสนอผลสรุปในรูปแบบของพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis)

3.5 การตรวจสอบข้อมูล

3.5.1 การตรวจสอบความถูกต้อง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability)

การตรวจสอบความถูกต้อง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของข้อมูล เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการตีความหมายของผู้วิจัยเอง (สุภางค์ จันทวานิช, 2556) โดยใช้วิธีการตรวจสอบจากผู้ให้ข้อมูล (Member Checking) ซึ่งเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์ระหว่างที่มีการสัมภาษณ์อยู่กลับไปยังผู้ให้ข้อมูลเพื่อตรวจสอบและทบทวนความถูกต้องและแม่นยำของข้อมูล (Brantlinger, Jimenez, Klingner, Pugach & Richardson, 2005) โดยขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อถือได้ของข้อมูลนี้ควรถูกแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่

1. Pre – Validation : การนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ให้ผู้ให้ข้อมูลรับรองความถูกต้องก่อนที่จะเริ่มขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
2. Post – Validation : การนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ ตีความและสรุปผลให้ผู้ให้ข้อมูลรับรองความถูกต้องของผลอภิปรายที่ได้จากการวิจัย

3.5.2 การตรวจสอบความครบถ้วนและคุณภาพของข้อมูล

การตรวจสอบถึงความครบถ้วนและคุณภาพของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งในการตรวจสอบจะแบ่งวิธีการตรวจสอบตามข้อมูลแต่ละประเภท (สุภางค์ จันทวานิช, 2556) ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงประเมินค่า (Evaluation Data) เป็นข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตัวเอง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบทของสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบถึงสถานะทางอารมณ์ ค่านิยม ทศนคติ (เชิงอารมณ์) และความคิดเห็น (เชิงสติปัญญา) ของผู้ให้ข้อมูล

2. ข้อมูลที่ให้เป็นการให้รายละเอียดหรือเล่าเหตุการณ์ (Descriptive Data) เป็นการตรวจสอบถึงการรับรู้ต่อเหตุการณ์แต่ละช่วงเวลา บุคลิกภาพ และความสอดคล้องกันระหว่างเหตุการณ์ที่เล่ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของผู้ให้ข้อมูล

ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้สามารถตรวจสอบความครบถ้วนและคุณภาพของข้อมูลได้จากการฟังเทปการสัมภาษณ์ ซึ่งการบันทึกเทปนั้นสามารถเก็บรายละเอียดได้อย่างครบถ้วน ทั้งอารมณ์ ความรู้สึกที่สื่อสารผ่านทางน้ำเสียง รวมไปถึงทัศนคติต่างๆที่แฝงมากับบทสัมภาษณ์อีกด้วย การตรวจสอบข้อมูลนั้นจะทำให้เกิดความถูกต้อง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และความครบถ้วนของข้อมูลที่สามารถประเมินคุณภาพของข้อมูล เพื่อที่การนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์ เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

3.6 การเก็บรักษาข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล

การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ถือเป็นความลับยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงเจตจำนงในการให้เอกสารรับรองพร้อมลายชื่อแก่ผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่ออกเริ่มทำการสัมภาษณ์ รวมไปถึงเครื่องมือที่เป็นตัวช่วยในการวิจัย ได้แก่ ไฟล์เสียงบันทึกการสัมภาษณ์ บทความการถอดไฟล์เสียงจากบทสัมภาษณ์ เอกสารจดบันทึกในการสัมภาษณ์ ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่มีการปรากฏชื่อผู้ให้ข้อมูล และ/หรือชื่อบุคคลอ้างอิง (สุธิดา ศุภดิเรกกุล, 2558) โดยวิธีการนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอผ่านรหัส (Code) แทนการระบุชื่อ-นามสกุลของผู้ให้ข้อมูลและจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะของภาพรวมรูปแบบของพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis) เพื่อผลประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างด้วยคำถามปลายเปิด ประกอบกับบรรยากาศในการสัมภาษณ์ที่เป็นกันเอง เสมือนว่าเป็นการสนทนาในชีวิตประจำวันทั่วไป เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกเป็นกันเอง สบายใจ และพร้อมที่จะเปิดใจเล่าถึงประสบการณ์ในด้านต่างๆของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมุมมองชีวิตในวัยเด็ก วัยเรียน วัยทำงาน มุมมองครอบครัว มุมมองการศึกษา และที่สำคัญคือมุมมองในชีวิตรัก โดยผู้วิจัยได้ทำศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม โดยรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของตัวอย่างจำนวน 2 คน นำมาประมวลผล เพื่อที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้าใจถึงกระบวนการความคิดที่มีความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมการณ์เปลี่ยนแปลงนรสนิยมทางเพศ และสามารถอธิบายอิทธิพลของครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก เรื่องราวความรัก และการดำเนินชีวิตที่มีต่อการผันเปลี่ยนนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง

จากการกำหนดผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้หญิงจำนวน 2 คน ที่มีนรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปมา โดยกรผันเปลี่ยนนั้นจะเริ่มต้นความสัมพันธ์จาก Heterosexual – Homosexual - Heterosexual ณ ปัจจุบัน จำนวน 2 คน ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดเป็นแผนภาพสะท้อนความสัมพันธ์ในแต่ละช่วงได้ดังนี้

ภาพที่ 4.1 รายละเอียดความสัมพันธ์ของผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบรายบุคคล

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี (Sexuality) และเรื่องความสัมพันธ์ (Relationship) มาใช้กำหนดประเด็นสำคัญที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เพื่อที่จะสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษาทั้งหมด ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของประเด็นในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ประเด็นในการสัมภาษณ์

ประเด็นในการสัมภาษณ์	รายละเอียด
1. ชีวิตครอบครัว	• รูปแบบครอบครัว การเลี้ยงดู บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ • ความคาดหวังจากคนในครอบครัว • ปัญหา หรือความอึดอัดใจ
2. ชีวิตในวัยเด็ก	• ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง รวมไปถึงถึงความภาคภูมิใจ / ความอับอายในช่วงวัยเด็ก
3. เรื่องความรัก	• รายละเอียดของความสัมพันธ์และบทบาทในความสัมพันธ์ในแต่ละครั้ง ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด
4. การดำเนินชีวิตและการใช้จ่าย (Lifestyle and Consumption)	• ความแตกต่างของการใช้ชีวิตในแต่ละช่วงความสัมพันธ์ (Lifestyle) • ลักษณะการใช้จ่าย หรือการอุปโภคบริโภคในแต่ละช่วงความสัมพันธ์ (Spending and Consumption)

หมายเหตุ: รายละเอียดคำถามและบทสัมภาษณ์จะปรากฏในภาคผนวก ก

4.1 รายงานผลสัมภาษณ์

จากการได้สัมภาษณ์ถึงประเด็นสำคัญต่างๆ กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 คน ผู้วิจัยพบว่า

4.1.1 ชีวิตครอบครัว

4.1.1.1 รูปแบบครอบครัว การเลี้ยงดู บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ

ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคน มาจากครอบครัวที่มีความสมบูรณ์พร้อมเหมือนกัน เพียงแต่มีความแตกต่างกันที่ลักษณะการเลี้ยงดู บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ กล่าวคือ

(1) ผู้ให้ข้อมูล 1

ผู้ให้ข้อมูล 1 มีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ต้องคอยดูแลความรู้สึกของคนในครอบครัว ถึงแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเป็นลูกสาวคนเล็กที่สมควรได้รับการตามใจมากที่สุดในบ้าน แต่กลับกลายเป็นว่าผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบความรู้สึกทุกคนในบ้าน เป็นหน้าที่หลักของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นผลมาจากความไม่มีความรับผิดชอบพี่ชาย และผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าพี่ชายไม่สามารถมีความรับผิดชอบได้เท่าผู้ให้ข้อมูล

“เป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชายคนนึงอายุห่างกัน 6 ปี ครอบครัวอบอุ่นมาก แต่ก็ ญาติเลยพยายามจะเข้าใจทุกคน ทำให้ทุกคนมีความสุขเท่าที่ทำได้อะมึง”

(2) ผู้ให้ข้อมูล 2

ผู้ให้ข้อมูล 2 เด็บโตมากในครอบครัวที่เคร่งครัด มีบทบาทหน้าที่เพียงแคเป็นเด็กดี อยู่ในกรอบระเบียบที่ถูกกำหนดเอาไว้เพียงอย่างเดียว และพยายามรักษาน้ำใจของผู้เป็นพ่อและแม่ เพราะด้วยสาเหตุที่แม่เป็นผู้มีบุตรยาก ทำให้ผู้ให้ข้อมูลมักจะถูกตอกย้ำด้วยประโยคนี้เสมอๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลมีพฤติกรรมออกนอกกลุ่มนอกทาง

“ก็เป็นเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีพ่อเป็นทหารเรือ แล้วก็แม่เป็นครูสอนภาษาไทย อยากให้ลองนึกภาพดูว่าจะมีกฎระเบียบมากมายขนาดไหน เรื่อบอกได้เลยนะว่าตั้งแต่เด็กจนถึงมัธยมปลาย มีคนไปรับไปส่งตลอดเวลา เรียนโรงเรียนก็ต้องเป็นโรงเรียนที่แม่สอนอยู่ ไม่เคยไปไหนหลังเลิกเรียน ไม่เคยมีโมเมนต์แบบไปเที่ยวกับเพื่อนหลังเลิกเรียน ไปกินติม หรือว่าไปเข้าร้านเสริมสวยไรแบบนี้เลย อีกอย่างเราก็เป็นลูกสาวคนเดียว เหมือนแม่เคยเล่าให้ฟังว่าแม่เป็นคนมีลูกยากมาก ไปพึ่งมาเกือบทุกโรงพยาบาลชลบุรีละ ไปทุกวัด จนมีเค้านี้แหละ มันก็เลยเหมือนว่าพ่อกับแม่จะเป็นห่วงเค้ามาก กังวลกับทุกเรื่องของเค้า บางทีก็มากเกินไป”

4.1.1.2 ความคาดหวังจากคนในครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนมีความคาดหวังจากคนในครอบครัวคล้ายๆ กัน คือคาดหวังว่าจะให้ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองกลับมาอยู่ด้วยกัน และทำทุกอย่างเพื่อให้พ่อแม่สบายใจ ถึงแม้ว่าครอบครัวจะเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองได้ออกไปใช้ชีวิตตามความต้องการของตนเอง แต่สุดท้ายแล้วการที่ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองจะได้กลับมาอยู่ที่บ้านกับคนในครอบครัว ก็ถือเป็นความคาดหวังใหญ่ที่ครอบครัวคาดหวังไว้กับผู้ให้ข้อมูล

“ก็ทำตามแพลนเดิมแหละมึง หางานใหม่กลับมาอยู่บ้าน แต่กูก็ไม่รู้ว่ามันจะดีขึ้นหรือเลวลง กูออกมาอยู่คนเดียววนเวียนไปแล้วอยู่ดีๆ ต้องกลับไปอยู่แบบมีคนอยู่ด้วยตลอดเวลา กูจะทนได้ไหม จะอินตึ่มากก็ไม่ได้ แต่คือตอนนี้อยู่กทม. กูจะทำอะไรก็ได้ จะไปไหนก็โหมงก็ได้ กูก็เลยแอบกลัวเหมือนกันว่าจะทนไม่ได้ แต่สัญญากับเขาไว้แล้วอะมึง” ผู้ให้ข้อมูล 1

“ตอนนั้นเรารู้สึกผิดมากอะ เราไม่รู้ว่าการตัดสินใจของเรามันผิดหรือถูก แต่คือด้วยความล้ามนึกผิดหรือว่าจะอะไรไม่รู้นะ เราก็เลยให้สัญญากับพ่อแม่ไปว่า “ครั้งนี่จะเป็นครั้งสุดท้ายที่จะทำอะไรที่ไม่เป็นไปตามที่พ่อกับแม่วางไว้” คือตอนนั้นเราคิดแบบนั้นจริงๆ เรารู้ว่าเราไม่อยากเห็นเขาสองคนไม่สบายใจอีกแล้ว ก็เลยสัญญาออกไปแบบนั้น” ผู้ให้ข้อมูล 2

4.1.1.3 ปัญหาหรือความอึดอัดใจ

ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนต่างมีความอึดอัดใจด้วยกันทั้งสิ้น แต่ต่างประเด็นกันไปตามลักษณะครอบครัว และการเลี้ยงดู กล่าวคือ

(1) ผู้ให้ข้อมูล 1

ด้วยเหตุการณ์และการกระทำของพี่ชายที่ตัวผู้ให้ข้อมูล 1 ได้พบเห็นมาตลอด ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้ตัดสินใจที่ชายของตนเองไปแล้ว พี่ชายของผู้ให้ข้อมูลเป็นคนไม่มีความรับผิดชอบ ไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ และมักทำให้พ่อกับแม่มีอาการไม่พอใจอยู่บ่อยครั้ง จากทั้งหมดที่กล่าวมานั้นสร้างความอึดอัดใจให้แก่ผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างมาก เพราะฝ่ายนั้นก็ครอบครัวที่ไม่สามารถจะละเลยการดูแลได้ อีกฝ่ายนั้นก็พี่ชาย จะตักเตือนหรือแนะนำอะไรไปด้วยศักดิ์ที่เป็นน้องสาวทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องมีความยำเกรงต่อกัน และในที่สุดผู้ให้ข้อมูลก็ตัดสินใจที่จะตามทุกความต้องการของทุกคน โดยที่ไม่ให้ความสนใจกับความต้องการของตนเองเลย และอีกสาเหตุหนึ่งคืออาการป่วยของพ่อที่สร้างความลำบากใจให้แก่ผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างมาก เพราะแม่คือคนที่รองรับอารมณ์ที่เปลี่ยนไปมาของพ่อ และจะมาระบายกับผู้ให้ข้อมูลอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่สามารถปฏิเสธที่จะไม่รับฟัง หรือออกความคิดเห็นใดๆ ได้

“แม่ปล่อยพ่อลงกลางทางแล้วบอกว่าถ้าไปส่งพ่อแล้วจะไปทำงานไม่ทัน ภูนี่ขึ้นเลยนะทันทีที่รู้คือแบบแม่่งทำไปได้ไง ถ้าพ่อเป็นอะไรขึ้นมาจะทำไง ไม่ไปทำไม่บอกไปเลย พ่อต้องมานั่งรอแล้วต้องเจาะเลือด เขาจะหิวแค่นั้น ทำไม่เรื่องแค่นี้มันคิดไม่ได้ คือภูนี่โมโหมาก อยากจะด่าออกตัณยูแต่ก็กลัวจะแรงไปอีก”

“สรุปง่าย ๆ เลยคือพี่ชายภูแม่่งช่วย ถ้าภูเป็นผญ.ภูก็ไม่เอามันหรือค คบไปก็ไม่มีอนาคตอะไรเลย มีตมมกัน”

“บางทีภูก็มีบ้างนะที่ shut down ตัวเองไปเลย แบบภูนอนกับแม่ตลอด ไข่มั้ยเวลากลับบ้าน นางก็จะระบายให้ภูฟัง คือภูเข้าใจเลยว่านางอึดอัดอยากระบาย ภูก็ฟังแต่บางทีมากไปภูนี่ shut down ไปเลยเว้ย เพราะจะให้ภูทำไง นี่ก็แม่ นั่นก็พ่อ ภูทำได้แค่รับฟัง ฟังไปฟังมา แม่ก็เครียดไปอึกกกก”

(2) ผู้ให้ข้อมูล 2

ปัญหาหรือความอึดอัดใจที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ให้ข้อมูล 2 มาจากความเคร่งครัดของพ่อแม่ ที่ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าเป็นกรอบที่กำหนดไว้ จนผู้ให้ข้อมูลรู้สึกอึดอัด แต่การพูด

ออกไปก็ไม่ใช่ทางออกสำหรับผู้ให้ข้อมูล เพราะสิ่งที่พูดจะกลายเป็นสิ่งที่ทำให้พ่อแม่ของผู้ให้ข้อมูลเกิดความไม่สบายใจ ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงเลยที่จะเก็บความรู้สึกเหล่านั้นจนทำให้เกิดเป็นความอึดอัดใจ

“พอมิปากมีเสียงกัน แม่ก็ชอบพูดประมาณว่ากว่าที่แม่จะทำให้เราเกิดมาได้ มันยากลำบากแค่ไหน แล้วแม่ไม่เข้าใจว่าทำไมเราถึงชอบทำอะไรเสียงๆ ให้ตัวเองไม่ปลอดภัยก็เนอะ พอคนเป็นลูกอย่างเราได้ยินก็แบบสำนึกผิดแทบไม่ทันแล้ว”

“เอาจริงๆ นะ เขารู้สึกว่านี่มันเป็นโอกาสที่จะได้ออกมาใช้ชีวิตของตัวเองสักที ไม่ต้องคอยอยู่แต่ในกรอบที่พ่อกับแม่ขีดไว้ เอาว่าที่ยืนแต่ละทีนะคือโคราชที่แรก แล้วก็เชียงใหม่ขอนแก่น สงขลา แล้วค่อยมาจบที่ม.บูรพาเป็นที่สุดท้าย ตอนสอบคือตั้งใจมาก กลัวมากกลัวว่าคะแนนจะไม่สูงพอให้ได้ไปทีไกลๆ”

4.1.2 ชีวิตวัยเด็ก

4.1.2.1 ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง รวมไปถึงความภาคภูมิใจ / ความอับอายในช่วงวัยเด็ก

เรื่องราวในวัยเด็กของผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ

(1) ผู้ให้ข้อมูล 1

ผู้ให้ข้อมูล 1 ถือว่าช่วงเวลาในวัยเด็กเป็นช่วงเวลาเปรียบเสมือนกับจุดที่ต่ำที่สุดของชีวิต ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างดำเนินไปด้วยความไม่เป็นตัวของตัวเอง ให้ความสนใจกับความรู้สึกของคนอื่นก่อนตัวเองเสมอ เพราะผู้ให้ข้อมูลมีความคิดว่าถ้าหากคนอื่นไม่โกรธผู้ให้ข้อมูล ดีกับผู้ให้ข้อมูล นี่คือความสุขของผู้ให้ข้อมูล ในช่วงเวลานั้นผู้ให้ข้อมูลไม่รู้จักความสุขที่แท้จริงคืออะไร ดังนั้นชีวิตในวัยเด็กของผู้ให้ข้อมูลจะไม่มี ความทรงจำใดๆ เกิดขึ้นเลย เพราะทั้งหมดที่ผู้ให้ข้อมูลทำลงไปในช่วงเวลานั้นก็เพื่อต้องการให้ตนเองรู้สึกว่ามีกลุ่มเพื่อนและเป็นที่ยอมรับในสังคมในช่วงเวลานั้น

“ตั้งแต่สมัยม.ต้นละที่เป็นคนขี้เหร่ที่สุดในกลุ่ม ก็เหมือนถูกด้อยค่ามากนะ คือกูก็ไม่เข้าใจตัวเองว่ากูพาตัวเองไปอยู่ตรงจุดนั้นได้อย่างไร พอขึ้นม.ปลายก็ย้ายมาอยู่กลุ่มกระตักไข่มะมิงกูจริงจังกับทุกคนหมดเลยนะ แต่พอมืออะไรเกิดขึ้นดูต้องเป็นคนแรกที่โดนโกรธ กูจำได้เลยนะว่ามีช่วงนึงที่กูต้องกลับไปคิดทุกคืนว่าวันนี้มีใครโกรธหรือไม่พอใจอะไรกูไหม หรือบางทีกูต้องโทรไปหาเพื่อนในกลุ่มทุกเย็น ทุกคนเพื่อความแน่ใจว่าวันนี้ไม่ได้มีใครโกรธกูอยู่”

“เอาเป็นว่าชีวิตมัธยมพีเป็นช่วงบอดของชีวิต ไม่มีที่ยืน ต้องคอยเอาใจคนนู้นทีคนนี้ที เอาจริงกูก็ไม่เข้าใจนะว่ากูทำไปทำไม แต่ตอนนั้นถ้าไม่ทำกูก็เหมือนไม่มีตัวตนยังงั้นไม่รู้วะ”

(2) ผู้ให้ข้อมูล 2

อย่างที่กล่าวมาข้างต้นว่าผู้ให้ข้อมูล 2 มีรูปแบบครอบครัวที่ค่อนข้างเคร่งครัด มีกฎระเบียบบังคับอยู่ตลอดเวลา ส่งผลชีวิตในช่วงมัธยมไม่มีเรื่องราวที่น่าสนใจ ที่จะทำให้ผู้ให้ข้อมูลจดจำและนำมาเล่าต่อได้ แต่ในทางกลับกันช่วงที่เป็นช่วงคาบเกี่ยวระหว่างมัธยมก็ก้าวเข้าสู่ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยนั้น ตัวผู้ให้ข้อมูล 2 กับสัมผัสได้ถึงความเป็นอิสระ การอยู่เหนือกฎเกณฑ์ทั้งหมด และสามารถดำเนินชีวิตได้ตามที่ตัวเองต้องการอย่างแท้จริง

“จากเด็กมัธยมที่มีแต่กรอบ มาอยู่ที่มหาลัยคืออิสระโดยแท้จริง จะไปไหนก็ได้ จะกินข้าวก็โหมงก็ได้ จะตื่นก็โหมงก็ได้ อิสระมากจริงๆ”

4.1.3 เรื่องความรัก

4.1.3.1 รายละเอียดของความสัมพันธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดลง

จากประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ของผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคน เป็นการเปิดเผยถึงช่วงความสัมพันธ์ที่มีการผันเปลี่ยนตามลำดับ กล่าวคือมีความสัมพันธ์ชาย-หญิง-ชาย จุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ของทั้งสองคนมีจุดเริ่มต้นแบบเดียวกันคือเริ่มจากความเป็นเพื่อน ซึ่งรายละเอียดการความสัมพันธ์ในแต่ละช่วงมีดังนี้

(1) ผู้ให้ข้อมูล 1

ความสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (ชาย) ที่มีจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์จากการเพื่อนในสมัยมหาวิทยาลัยก่อน และค่อยๆ พัฒนาความสัมพันธ์ตามลำดับจนถึงวัยทำงาน

“โทนี่ (นามสมมติ) ที่เรียกได้ว่าเป็นแฟนคนแรก เป็นความรักครั้งแรกเลยนะเว้ย โทนี่ (นามสมมติ) กับพีก็เพื่อนเรียนสาขาเดียวกันตอนป.ตรีไง ตอนนั้นคือโทนี่ (นามสมมติ) คือตัวท็อปที่ใครๆ ก็อยากได้ มีหนึ่งสาขา 4.00 มาทุกเทอม เป็นเด็กชีวจากเกษตรศาสตร์ เลยแก่กว่าพวกเราประมาณปีนึง ทั้งหล่อ ทั้งเท่ ผู้หญิงในสาขา ไม่ว่าจะเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง รวมไปถึงเหล่าเกย์ ทุกคนใครก็อยากได้ทั้งนั้นแหละ”

“โทนี่ (นามสมมติ) คือผู้ชายคนแรกของเราไง ทุกอย่างดูผ่านไปด้วยดี เราสองคนเริ่มมีการปรึกษากันเรื่องงานของโทนี่ (นามสมมติ) เรื่องการบริหารจัดการชีวิตของแต่ละคนแบบอย่างโทนี่ (นามสมมติ) ถ้าฝึกงานเทอมนี้เสร็จก็จะต้องกลับมาเรียนอีกเทอมนึง สลับกับกฎที่จะมาฝึกงานเทอมหน้า ทุกอย่างมันเหมือนกับว่าเราสองคนเป็นผู้ใหญ่ขึ้น รู้จักใช้เวลาซึ่งกันและกันอะ”

“จำไม่ได้ว่าทำไมถึงกลับมาคุยกันอีก ตอนนั้นกฎก็เข้ามาทำงานที่กทม. แล้ว โทนี่ (นามสมมติ) บอกว่าต้นจัดการตัวเองเรียบร้อยแล้ว แล้วก็คบกันแบบจริงจังเรื่อยมา เราก็คบกันเหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น ก็อย่างว่ากุคิดว่าความรักของเรามันกำลังโตขึ้น”

บทบาทของผู้ให้ข้อมูลในความสัมพันธ์ครั้งนี้ คือผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นฝ่ายที่ต้องยอมอีกฝ่ายเสมอมา เพราะความเชื่อมั่นในความสัมพันธ์ครั้งนี้ของผู้ให้ข้อมูลว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และทุกครั้งผลตอบแทนของการอดทน ยอมรับในความผิด หรือข้อบกพร่องในเกิดขึ้นตลอดระยะทางของความสัมพันธ์ คือการปฏิบัติของฝ่ายชายที่จะดีขึ้นกว่าปกติ จนทำให้ฝ่ายผู้ให้ข้อมูลเกิดความเข้าใจผิดตลอดมา

“ผู้ชายคนนี้จะเป็นคนแรกแล้วก็คนสุดท้าย คือจะดีแค่ไหน จริงมั้ยละ เจอรักแท้แล้ว ชัมตึง ความเพ้อของกูช่วงนั้น จนกระทั่งเมนส์ไม่มา คือแม่่งความรู้สึกกลัวว่าจะท้อง ระหว่างเรียน กลัวสารพัด และที่สำคัญคือกลัวพ่อกับแม่จะเสียใจ คือกูกลัวสุดๆ แล้วก็บอกโทนี่ (นามสมมติ) มันดู clam กว่ากูมาก ตอนนั้นกูรู้สึกอับจนหัวใจอย่างบอกไม่ถูก”

“โทนี่ (นามสมมติ) ก็เอาแต่ด่าว่ากูตลอด กูแทบจะไม่โอเค แต่กูก็ไม่รู้ว่านี่คือที่สุดที่กูจะทนได้จริงๆ จนออก field เสร็จครบสามเดือนแล้วทุกอย่างก็กลับมาสู่ภาวะปกติ รักกันดี มีความสุข จนกูรู้สึกว่านี่สินะผลจากความอดทนของกู แล้วกูก็เลยคิดว่าตลอดที่เราต้องอดทนเว้ย เพราะมันคือการเรียนรู้อะไรทำนองนี้มั้ง”

แต่ประเด็นสำคัญที่ทำให้ความสัมพันธ์ครั้งนี้ต้องจบลง เป็นปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นตลอดเวลาที่คบกัน คือพฤติกรรมที่น่าสงสัยของฝ่ายชาย การติดต่อได้ยาก ความเจ้าชู้และปฏิกิริยาที่มีต่อผู้ให้ข้อมูลหลังจากที่ทะเลาะกัน ซึ่งทั้งหมดก็สร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ผู้ให้ข้อมูลอยู่ไม่น้อย แต่อย่างทีกล่าวมาข้างต้นถึงบทบาทในความสัมพันธ์นี้ ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกที่จะยอมรับ เพราะคิดว่าทุกอย่างจะดีขึ้นอย่างแน่นอน

“กูก็ติดต่อมันไม่ค่อยได้ แต่กูก็ไม่ได้คิดอะไรนะ มันท่าแปลกใจมากกว่า ตอนนั้นกูเชื่อโทนี่ (นามสมมติ) อย่างสนิทใจ ทั้งมันมีสัญญาณอะไรตั้งมากมายให้กูเอะใจ แต่กูไม่เอะใจเลยสักนิดเดียว”

“เรื่องระหว่างกูกับโทนี่ (นามสมมติ) ก็ดำเนินไปเรื่อยๆ จะมาเข้าปีสี่ ตอนกลับมาที่กทม. บ่อยขึ้น แทบจะทุกอาทิตย์ แล้วพอขึ้นมาก็จะติดต่อไม่ได้เหมือนเดิม แล้วแม่ก็จะหาที่มอบ่อยขึ้นเหมือนกัน แต่ถ้าตอนแม่มาโทนี่ (นามสมมติ) จะเอาเบอร์แม่โทรมาหากูเสมอ แต่ไม่เคยชวนกูไปเจอแม่มันเลยนะ แต่กูก็ไม่รู้สึกอะไร แค่ว่าแบบเหมือนมันไม่สนใจกู ไม่เคยมีความคิดว่ามันจะมีคนอื่นเลยจริงๆ”

“ตลอดระยะเวลา 4 เดือน โทนี่ (นามสมมติ) ไม่มาหากูที่บ้านเลยสักครั้ง ถ้านับว่า 100 ครั้งทีโทนี่ (นามสมมติ) โทรมาหา คือโทรมาชวนทะเลาะ ถามหาสาเหตุบ้าง ปาเข้าไปก็ 90 ครั้งละ มีแค่เศษเสี้ยวเท่านั้นแหละที่จะโทรมาถามอาการกูบ้าง กูร้องไห้ เสียใจจนไม่รู้ว่าจะควรทำยังไงดี”

“โทนี่ (นามสมมติ) มันบล็อกเบอร์กู แต่กลับบอกกูว่าโทรศัพท์มีปัญหา แล้วก็พาลทะเลาะกันไปใหญ่โต จนในที่สุดอีอร์กก็โผล่เข้ามา มันโทรมาหากู แล้วบอกให้โทนี่ (นามสมมติ) เลือกว่าจะเลือกใคร ตอนนั้นเหมือนโลกทั้งโลกมันพังลงมาต่อหน้าต่อตากูเลยเอาจริงหะ กู อึ้ง อ้ออึ้งไปหมด งงไปหมดว่ามันเกิดอะไรขึ้น”

“แม่โทนี่ (นามสมมติ) โทรหากู ประโยคสั้นๆเลยนะ “คนเขาคบกันมาอยู่ดีๆ เข้ามายุ่งทำไม” กูจำได้ขึ้นใจ แล้วแม่โทนี่ (นามสมมติ) ก็วางสายไป กูก็เลยตัดสินใจว่ากลับบ้านดีกว่า ไม่มีที่ยืนสำหรับกูแล้ว”

แต่ตัวผู้ให้ข้อมูลก็ได้ให้สัมภาษณ์เองว่าภายหลังจากที่จับได้ว่าฝ่ายชายมีผู้หญิงอีกคนนั่งไว้ก่อนแล้ว ก็ห่างกันไปได้สักพักนึง แต่ไม่สามารถจำเหตุผลที่ทำให้ทั้งคู่ได้กลับมาคบกันอีกครั้งได้ แต่ผู้ให้ข้อมูลบอกแต่ความรู้สึกในช่วงเวลานั้นว่า รู้สึกว่าความรักครั้งนี้คือ “พรหมลิขิต” จนสาเหตุที่ทำให้ความสัมพันธ์ครั้งนี้ต้องจบลงเป็นเรื่องที่มาจากทะเลาะกันด้วยประเด็นที่เล็กน้อยมากๆ

“เหตุเกิดจากทะเลาะกัน โทนี่ (นามสมมติ) บอกจะมานอนที่ห้องแต่ต้องไปเปลี่ยนมุ้งลวดสันตินไรไม่รู้ที่บ้านน้าก่อน กูเลยบอกว่าไม่ต้องมาเพราะมันตึกแล้ว แค่นี้เลย ทะเลาะกันใหญ่โต แล้วต้นก็ใช้ลูกไม้เดิมๆ คือบล็อกเบอร์กู แต่ครั้งนี้กูมีสติ”

ความสัมพันธ์ในช่วงที่ 2 คือความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน (หญิง) ความสัมพันธ์ครั้งนี้เริ่มต้นจากที่ทำงาน และเป็นความสัมพันธ์ที่ทับซ้อนกับครั้งที่ 1 เพราะผู้ให้ข้อมูล 1 ไม่รู้สึกถึงความตื่นเต้นไรความสัมพันธ์แรกแล้ว จึงเริ่มมองหาความตื่นเต้นอื่นๆ เพื่อเข้ามาเติมเต็มความรู้สึกของตนเอง โดยที่ในขณะที่นั้นอีกฝ่ายก็มีแฟนอยู่แล้วเช่นกัน

“ตอนนั้นความสัมพันธ์มันเริ่มจากความน่ารัก ความดูดี ง่ายๆ คือภายนอกทั้งหมดของนางสาวเจ (นามสมมติ) ทำให้กูประทับใจได้ในครั้งแรก”

“เหมือนมีแฟนตอนอยู่ทำงาน ดิจะตาย มีคนดูแลนู่นนี่ให้ มีคนเป็นห่วง แล้วพอกลับบ้านไปก็มีแฟนตัวจริงคอยดูแลอยู่แล้ว เพราะมันเสมอกัน ต่างคนก็ต่างมีแฟน ต่างคนก็ต้องต่างพยายามเก็บความลับเพื่อไม่ให้เรื่องมันไปถึงแฟนของตัวเอง คือตอนนั้นมันคือความตื่นเต้น ที่หาไม่ได้จากความสัมพันธ์ระหว่างต้นตอนนั้นเหมือนกัน อาจจะเป็นเพราะคบกันมานาน ความหวือหวาตื่นเต้นมันเลยหายไปด้วย”

บทบาทของผู้ให้ข้อมูลในความสัมพันธ์ครั้งนี้ มีหน้าที่การงานเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย กล่าวคือ ตัวผู้ให้ข้อมูลมีตำแหน่งเป็นหัวหน้างานโดยตรงของอีกฝ่าย ดังนั้นบทบาททั่วไปก็จะมีลักษณะว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้นำ และอีกฝ่ายเป็นผู้ตาม แต่รูปแบบความสัมพันธ์นี้จะเปลี่ยนไปในกรณีที่มีกิจกรรมทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลจะตกลงเป็นรองอีกฝ่าย ซึ่งตัวผู้ให้ข้อมูลได้คิดว่า

บาทที่มีการปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ คือความสมดุล และสามารถลดความตึงเครียดให้อีกอีกฝ่ายได้

“ตอนนั้นกูก็มีความสุขมาก มีความรู้สึกที่นางสาวเจ (นามสมมติ)นี่แหละ ที่มาเติมเต็มชีวิต เติมเต็มความจีจิดซิดของความสัมพันธ์ที่พ่อยากได้มานานละ ไปไหนมาไหนก็มีแต่คนมาอิจฉาเพราะคนที่เดินข้างๆ หน้าตาดีเยี่ยมระดับเกรดเอ”

“แต่พี่ชอบนะเวลาอยู่บนเตียงด้วยกัน เหมือนแบบโลกหยุดหมุนเลยนะ ด้วยความที่นางสาวเจ (นามสมมติ)มันเด็กกว่าใช้ปะ เวลาปกตินางสาวเจ (นามสมมติ)มันไม่ได้เป็นผู้นำอะไรขนาดนั้น กลับกลายเป็นว่าพ่อยอยู่บนเตียงบทบาทของพี่กับนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็สลับกัน คือพี่ยอมนางสาวเจ (นามสมมติ)มากขึ้น แล้วนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็เหมือนมีอำนาจเหนือพี่ด้วย”

“กว่าความที่เรายอมอ่อนกว่านี่แหละที่ทำให้นางสาวเจ (นามสมมติ)หลงกอยู่ช่วงนั้น ก็อย่างที่กูบอกว่าตำแหน่งกูสูงกว่า การแสดงออกต่อหน้าคนอื่นมันก็ต่างจากเวลาที่เรายู่ด้วยกัน จะให้กู่อยู่เหนือมันตลอดเวลาก็ไม่ไหวป่าววะ กูเหนือจะปั่นหน้า 5555 แล้วนางสาวเจ (นามสมมติ)คงกดดันมากด้วยแหละ”

จากการเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่ต่างฝ่ายต่างก็มีแฟนอยู่แล้ว แทนที่พอทั้งสองฝ่ายไม่พันธะก็จะกลับมาเริ่มความสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้อย่างจริงจัง แต่กลับกลายเป็นว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้คิดเช่นเดียวกันกับผู้ใช้ข้อมูล และด้วยความไม่เข้าใจในความสัมพันธ์ของอีกฝ่ายกับคนรักเก่าที่จะมีความสัมพันธ์ต่อกันฉันทพี่น้อง มีความห่วงใย เอื้ออาทรต่อกัน และที่สำคัญคือยังเป็นคนสำคัญในชีวิตเหมือนเดิม ซึ่งประเด็นนี้ถือว่าเป็นปัญหาที่ผู้ใช้ข้อมูลรู้สึกว่าเป็นปัญหาเรื้อรัง ไม่จบไม่สิ้น เพราะสิ่งที่ผู้ใช้ข้อมูลคาดหวังจากอีกฝ่าย คือการตัดคนรักเก่าออกชีวิต ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม และด้วยภาพลักษณ์ของคนรักเก่าทำให้เกิดเป็นความกดดันแก่ผู้ใช้ข้อมูลตลอดความสัมพันธ์เช่นกัน

“แฟนแก่นางสาวเจ (นามสมมติ)ไป ปีใหม่อะมึง กูอยากมี อยากเป็นให้เหมือนใหม่มัน กูพยายามไม่ทำตัวให้เป็นผู้หญิงธรรมดาเพราะกูกลัวว่ามันจะเบื่อ ตอนแรกที่โกหก กูก็ไม่คิดว่าจะเป็นไร เพราะคงไม่ได้คบกันจริงจังมากแล้ว หยอดไป อวดไป แต่เอาเข้าจริงแม่งกลายเป็นว่าคบกันมาเกือบ 5 ปี กูถอยหลังไม่ได้แล้วอะมึง กูรู้ว่ามันเป็นคนแบบนี้ คืออยู่ท่ามกลางคนสวย คนรวย คนมีอำนาจ แล้วถ้ากูเป็นคนธรรมดา มันจะหันมามองกูหรือ”

“กูก็เหมือนสร้างโลกไว้โลกนึงให้ตัวเองได้มีที่ยืนแบบเท่าแฟนมัน คือกูเสียเซลฟี่มากเลยนะตอนนี้มันเลิกกันแล้ว แต่ไม่บอกกู”

“นี่เป็นเรื่องเดียวเลยนะที่ทำให้กูขึ้นตลอด กูไม่เข้าใจความสัมพันธ์อะไรแบบนี้ เลิกก็คือเลิกปะเลิกแล้วเป็นพี่น้องกันได้ เป็นที่ปรึกษากันได้หรือวะ เอาจริงกูไม่เคยมีความเชื่ออะไรแบบนี้เลยนะ คือนางสาวเจ (นามสมมติ) มันเคยบอกกับกูว่ามันทำให้แฟนเก่าเป็นเพื่อนได้ตลอด

แล้วแพนตอนนี้ก็รับได้ทุกคน เอาจริงกูไม่เข้าใจอะ เขาไม่มีความรู้สึกแปลกกันเลยหรอวะ กูเนี่ยะเล็กคือเล็ก”

และประเด็นสุดท้ายที่ทำให้ความสัมพันธ์ครั้งนี้ต้องจบลง และส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างมาก จนต้องพบจิตแพทย์เพื่อเยียวยาสภาพจิตใจของตนเอง คือการตัดสินใจโดยไม่ปรึกษากันของอีกฝ่าย และเหตุผลที่เหมือนกับกำลังผลักความผิด ความรับผิดชอบ ทั้งหมดมาที่ผู้ให้ข้อมูล

“นางสาวเจ (นามสมมติ)บอกเลยว่าไม่ได้เป็นเพราะทำใจไม่ได้ที่อยู่ตรงนั้น แต่ความสำเร็จของคนรอบข้างมันต่างหากที่ทำให้มันเกิดคำถามว่ามันมันแต่ทำอะไรอยู่ ทำไมอนาคตยังไม่ชัดเจนเหมือนคนอื่น กูเลยถามว่านี่คือการคบกับกูคือถ่วงอนาคตหรอวะ นางสาวเจ (นามสมมติ)บอกว่าปล่าว ความสุขมันมีมากเกินไป มากจนมันลืมว่าจริงๆแล้วสิ่งที่มันควรจะทำตอนนี้คือการสร้างอนาคตรีปแล้ว ทีนี้กูก็สงสัยว่าแล้วปัญหามันอยู่ตรงไหน อะไรทำให้เกิดความรู้สึกนี้ ที่ผ่านมาม่งไม่มีความหมายเลยหรอ นางสาวเจ (นามสมมติ)บอกว่ากูก็ยังเป็นแสงสว่างในชีวิตมันเหมือนเดิม แต่ตอนนี้มันต้องการโฟกัสเรื่องอื่นมากกว่าเรื่องความรัก”

“การที่กูออกจากชีวิตนางสาวเจ (นามสมมติ) นี่แหละคือของขวัญที่แพงที่สุดแล้วก็ตรงใจนางสาวเจ (นามสมมติ)ที่สุด กูทำให้ไปแล้ว มันก็น่าจะพอ หลังจากวันนั้นก็บล็อกเฟสบล็อกไลน์ ลบเบอร์ คือพอกันที กูร้องขอเศษความรักจากคนๆนี้มามากพอแล้ว (ร้องไห้)”

ความสัมพันธ์ในช่วงที่ 3 หรือเวลาปัจจุบัน คือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ชายอีกครั้ง โดยครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ตัวผู้ให้ข้อมูลเองไม่เคยสัมผัสมาก่อน เพราะต่างฝ่ายต่างเป็นแปลกหน้ากัน และพัฒนาขึ้นตามลำดับ ซึ่งต่างฝ่ายต่างกำลังปรับเพื่อเข้าหากันให้มากยิ่งขึ้น โดยความสัมพันธ์ในครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้ตั้งใจไว้ว่า “จะให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ และใช้สมองมากกว่าหัวใจ” ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับความสัมพันธ์ในครั้งนี้ คือการมองโลกที่ที่แตกต่างกัน อาจจะช่วยอายุที่แตกต่างกัน โดยที่ฝ่ายชายมีอายุน้อยกว่า กำลังศึกษาอยู่ และฐานะทางบ้าน การเลี้ยงดูของฝ่ายชายมีมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี ไม่เคยถูกปฏิเสธ ไม่เคยต้องผิดหวัง เหมือนที่ผู้ให้ข้อมูลเคยกล่าวไว้ว่า “หมอมีพร้อมทุกอย่าง ขาดอยู่แค่อย่างเดียว คือ ความอดทน”

“พี่มาเจอกับหมอที่งานคอนเสิร์ตที่ไบเทค ตอนนั้นก็ให้เบอร์ไปแบบไม่คิดไร คนที่เจอกันที่คอนเสิร์ตมันจะมีอะไร ก็ให้ไปแบบไม่ได้คิดอะไร แต่หมอก็ติดต่อกลับมา แล้วก็เดินหน้าจิบป้ออย่างจริงจัง ด้วยความที่หมอ ยังเป็นนักศึกษาแพทย์อยู่ พี่ก็เลยยังขังใจว่าเด็กอีกแล้วหรอวะ ไม่ไหวแล้วมั้ง 5555 แต่หมोजิบป้ออย่างจริงจัง”

“ตอนนี้ก็ต่างคนต่างปรับตัวเข้าหากันแล้ว แล้วความสัมพันธ์ก็ดีขึ้นมาก พี่ยังสามารถมีความสุขกับทุกสิ่งที่มี แค่มิหมอมามากเต็ม อย่างที่บอกต้องใช้สมองให้มาก กูว่ารู้ง”

“มีความอึดอัดมากเวลาอยู่กับหมอนะ ความสุขที่หมอนให้กูมันดูฟูมาก ล่องลอย เหมือนความฝันอะมึง ไหนจะส่งคนขับรถมารับ ไหนจะปิดศาลาเพื่อดินเนอร์กับกู ไม่นับดอกไม้ ขนม ของกะจุกกะจิกที่ทั้งหุ ทั้งแพง เปย์เสื้อผ้า ช่างแต่งหน้าทำผมให้เวลาออกงาน ไปเที่ยว นี่ไม่ต้องเอาตังค์ไปย้งได้ และที่สุดเลยคือมินิคันนี่!”

(2) ผู้ให้ข้อมูล 2

ความสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดขึ้นกับเพศตรงข้าม (ชาย) เป็นความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นจากการเป็นเพื่อนในวัยมัธยม และเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในสายตาของพ่อและแม่ของทั้งสอง ฝ่ายเสมอ บทบาทในวัยมัธยมก็เป็นเพื่อนที่ช่วยกันเรียน ไม่พากันออกนอกกลุ่มนอกทาง แต่จะมีความแตกต่าง หรือการแสดงออกต่อกันมากขึ้นก็ช่วงที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยด้วยกัน ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงความรู้สึกที่เป็นอิสระ สามารถดำเนินชีวิตได้ตามที่ตนเองต้องการทุกอย่าง รวมไปถึงเรื่องของความรักด้วย บทบาทของทั้งคู่มีความเสมอภาคกัน ไม่ได้มีใครมีอำนาจเหนือใครอย่างมีนัยสำคัญของความสัมพันธ์นี้

“ป่า (นามสมมติ) ใจ ก็คบกันมาตั้งแต่ ม.4 จนเรียนต่อปริญญา ป่า (นามสมมติ) ก็ตามมาเรียนที่เดียวกัน คือทุกอย่างมันโอเคมาก ตอนเรียนมัธยมด้วยกันป่า (นามสมมติ) ก็ดูเป็นผู้ชายโรแมนติกมาก ผู้ชายอบอุ่น แต่เราอยู่คนละห้องกัน ไม่เคยไปเที่ยวไหนด้วยกันหรอก ไม่เคยออกนอกกลุ่มนอกทางเลย พ่อแม่ทั้งสองฝ่ายก็รับรู้ตลอดเลย”

“ตัวติดกันตลอด จนคนอื่นๆก็แซว ซึ่งในความคิดเรา เรว่ามันก็ไม่แปลกใหม่ที่คนเป็นแฟนกันจะอยู่ด้วยกันตลอด ไปไหนมาด้วยกันตลอด คือมันก็ถูกต้องแล้วรีปาว แล้วเราก็ไม่เคยทะเลาะกับป่า (นามสมมติ) เลยนะ”

ประเด็นสำคัญที่ทำให้ความสัมพันธ์ครั้งนี้จบลง คือคนรักเก่าของฝ่ายชายที่กลับมา ความสัมพันธ์ก็จบลงทันที ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเสียใจมากกับความสัมพันธ์ที่ต้องจบลง

“ป่า (นามสมมติ) เริ่มมีเพื่อนเยอะขึ้น เริ่มมีคนรู้จักมากขึ้น เริ่มติดเพื่อน เริ่มติดเกมส์ เริ่มย้ายออกไปอยู่หอนอกกับเพื่อน จังหวะนี้แหละที่เรากับป่า (นามสมมติ) ทะเลาะกันบ่อยมาก แต่ประเด็นหลักใจความที่สำคัญที่ทะเลาะกันก็คือ เขียว (นามสมมติ) แฟนเก่าของป่า (นามสมมติ) กลับมา”

“เหตุการณ์ก่อนหน้าที่จะทะเลาะกันจริงจังและหนักมาก คือป่า (นามสมมติ) ปลอยให้เรารอสายเป็นชั่วโมงเลยนะ แล้วอีกสายนึงคือเขียว (นามสมมติ) ที่โทรมา เราก็ทะเลาะกันว่ามันมีเหตุผลอะไรที่รับสายคนอื่นแล้วปลอยให้แฟนต้องรอสายเป็นชั่วโมงๆ แบบนี้ มันไม่ใช่แล้วปะ แล้วป่า (นามสมมติ) ก็ตอบมาว่า “เขียว (นามสมมติ) ไม่ใช่คนอื่น เขียว (นามสมมติ) คือคนรัก!” มันควรค่าแก่การโดนตบไหม เราก็ถามกลับไปเหมือนกันว่าถ้าป่า (นามสมมติ) เห็นเขียว (นามสมมติ) เป็นคนรักแล้วเราละ สำหรับป่า (นามสมมติ) คืออะไร ป่า (นามสมมติ) ตอบกลับมาว่าที่

(นามสมมติ) ก็เป็นแฟนเราไง คือพอป่า (นามสมมติ) พุดจบเรานี้ทนมไม่ไหว เลยตบหน้าป่า (นามสมมติ) ไปที่นึ่ง แล้วก็ตะโกนใส่หน้าว่าเล็กกัน”

“ตอนที่ทะเลาะเสร็จแล้วกลับมา น่าจะเป็นเพราะโมโหเลยยังไม่รู้สึกอะไร แต่พอวันรุ่งขึ้นที่เล็กกันเราก็งมมิงๆ งงๆ อยู่ แต่ป่า (นามสมมติ) คือประกาศว่าคบกับเขียว (นามสมมติ) วันนั้นเลยใน Hi-5 เราจำได้ พอเห็นเท่านั้นแหละ ร้องไห้ไม่หยุดเลย อยากถามว่านี่คือไม่เหลือเยื่อใยกันแล้วใช่ไหม ไม่มีความแบบทิ้งช่วงเวลาทำใจเลยจริงๆ”

ความสัมพันธ์ในช่วงที่ 2 คือความสัมพันธ์ที่เกิดกับเพศเดียวกัน (หญิง) ซึ่งความสัมพันธ์ในช่วงเวลานั้น ผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่สามารถอธิบายได้ถึงความรู้สึกที่แท้จริงว่าจริงๆ แล้วตนเองรู้สึกเช่นไรกับอีกฝ่ายที่เป็นผู้หญิง แต่ด้วยการดูแลเอาใจใส่ของอีกฝ่าย เลยทำให้ผู้ให้ข้อมูลเปิดโอกาสให้ต่างฝ่ายต่างได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน บทบาทของผู้ให้ข้อมูลอยู่เหนือกว่าอีกฝ่ายมาก เพราะอีกฝ่ายเข้ามาขอเริ่มความสัมพันธ์ก่อน

“ไม่มีใครสนับสนุนในความรักครั้งนี้ของเราเลย ซึ่งเอาจริงเราก็ไม่แคร์นะ เพราะเราแค่คิดจะคบพี่เอ (นามสมมติ) แค่นั้นที่เล็กกับป่า (นามสมมติ) ใหม่ๆ เท่านั้น แต่พอคุยไปคุยมา ไม่ใช่เราติดพี่เอ (นามสมมติ) นะ แต่เป็นพี่เอ (นามสมมติ) ที่มาติดมาเรามาก เราก็เลยคิดว่าก็ไม่ได้เสียหายอะไรนี้หว่ายังก็เป็นผู้หญิงเหมือนกัน การที่มีคนคอยมาดูแลเอาใจใส่มันก็ดีอยู่มากเลยทีเดียว เราก็เลยคบกับพี่เอ (นามสมมติ) ”

“เรื่องก็ดำเนินไปเรื่อยๆ พี่เอ (นามสมมติ) ตามใจเราตลอด ไม่เคยขัดใจเราเลยสักอย่าง ไม่เคยแม้แต่จะขึ้นเสียงหรือว่าชวนทะเลาะสักครั้ง คือดีงามมากจริงๆ บอกเลยช่วงนั้น”

แต่วิธีการปฏิบัติของอีกฝ่ายที่มีความเอาใจใส่ ดูแล แต่ตามประกบติดผู้ให้ข้อมูล จนทำให้เกิดเป็นความอึดอัด ที่คล้ายว่ากลับมาอยู่ในกรอบที่ผู้ปกครองได้กำหนดไว้อีกครั้ง ไม่ใช่ความสบายใจที่ควรสัมผัสได้จากคนที่มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

“พอเขามาตามชีวิตเรามากๆ เราก็เริ่มอึดอัด ทีนี้ก็เริ่มจะทะเลาะกันล่ะ มันก็ไม่ต่างจากที่พอกับแม่เราเคยวางกรอบไว้ให้เราเดินไหม ตอนนั้นก็เริ่มทะเลาะกันกันบ่อยขึ้น เขาก็เริ่มโอวยวาย แต่ประเด็นใหญ่ใจความคือเค้าเริ่มอึดอัด แต่พี่เอ (นามสมมติ) กลับคิดว่าเค้าเปลี่ยนไปคือถ้าอยู่กับพี่เอ (นามสมมติ) เราก็ไม่สามารถขยับตัวไปไหนได้เลย ไปกินข้าวกับเพื่อนก็ต้องหิ้วพี่เอ (นามสมมติ) ไปด้วย แล้วพี่กลุ่มเราก็ชอบหน้าพี่เอ (นามสมมติ) มากเลยนิ แต่ถ้าไปแล้วไม่ให้พี่เอ (นามสมมติ) ไปด้วย เดี่ยวก็กลายเป็นประเด็นทะเลาะกันอีก แล้วอีกอย่างคือเค้าเป็นคนขี้เกียจทะเลาะถ้าไม่เกินความอดทน เราก็เลยตัดประเด็นไปเลย”

แต่ความสัมพันธ์ครั้งนี้จบลงได้อย่างน่าเศร้า คืออีกฝ่ายมีอาการผิดปกติทางร่างกายและชีวิตทันที แต่การสูญเสียเสียครั้งนี้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้ตระหนักถึงความรู้สึกที่แท้จริง

ที่มีต่ออีกฝ่ายหนึ่งว่า แท้จริงแล้วความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตัวผู้ให้ข้อมูลได้สัมผัสมานี้ไม่ใช่ความรู้สึกฉันทน์คนรัก แต่เป็นในรูปแบบของพี่สาว-น้องสาวมากกว่า

“เอาจริงมันตอบยากมากเลยนะ ตัวเค้าเองก็ไม่แน่ใจว่ารักหรือปล่าว แต่ที่แน่ๆ คือรู้สึกดีมากตอนที่ป่า (นามสมมติ) โทรมาเตือนเรื่องที่เราเรื่องที่คบกับพี่เอ (นามสมมติ) ป่า (นามสมมติ) โทรมาว่าถ้าคิดจะคบกับพี่เอ (นามสมมติ) เพื่อประชดก็ขอให้อย่าทำ ป่า (นามสมมติ) ยังรักเราอยู่แต่ที่คบกันไม่ได้เพราะเขี้ยว (นามสมมติ) กลับมา แล้วเขี้ยว (นามสมมติ) ก็คือคนที่ป่า (นามสมมติ) รอมานตลอด”

“จนเพื่อนเราใครสักคนนี่แหละที่เอามือไปอังจมูกแล้วบอกว่าพี่เอ (นามสมมติ) ไม่หายใจแล้ว ตอนนั้นแหละที่เราร้องให้เป็นบ้าเป็นหลัง มันเป็นความรู้สึกทั้งกลัว ทั้งตกใจ ทั้งเสียใจ คือความรู้สึกตอนนั้นมันรุนแรงมากจริงๆ แล้วก็ยกโขยงกันไปโรงพยาบาลแล้วผลสุดท้ายคือพี่เอ (นามสมมติ) ก็ตายไปจริงๆ ตอนนั้นที่หมอบอกเราอะ เราแทบล้มทั้งยืน เราตั้งตัวไม่ถูก อย่างว่าแหละ มันเป็นเรื่องที่ไกลตัวเรามากๆ เราร้องไห้หนักๆอยู่หลายวันมาก ทำใจไม่ได้จริงๆ เอาตามจริงเลยพี่เค้านอนตายอยู่ข้างๆ”

“ความรู้สึกของการสูญเสียใจ รู้สึกเสียใจที่พี่เอ (นามสมมติ) ตายไป แต่เราไม่รู้สึกเสียใจที่จะไม่ได้ใช้ชีวิตด้วยกันอีกต่อไปแล้วเลยสักนิด ไม่มีความรู้สึกผิดบาปเลยที่ผ่านมา เราเคยละเลยหน้าที่ของคนรักไป เพราะในใจเรารู้มาตลอดว่าพี่เอ (นามสมมติ) กับเราเป็นแค่พี่น้องกัน เพราะท้ายที่สุดครอบครัวเราก็ไม่มีวันยอมรับเรื่องนี้ได้อยู่แล้ว”

และความสัมพันธ์ในช่วงที่ 3 หรือช่วงเวลาปัจจุบัน เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับเพศชายอีกครั้ง โดยผู้ชายที่เข้ามามีบทบาทในความสัมพันธ์ครั้งนี้เริ่มต้นจากความพยายามและความกล้าหาญของฝ่ายชายที่เข้ามาเริ่มความสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูลก่อน และความสัมพันธ์ครั้ง เหมือนกับว่าจะเป็นความสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายของผู้ให้ข้อมูล เพราะในขณะที่มีการสัมภาษณ์นี้ ผู้ให้ข้อมูลกำลังตั้งครรถ์อยู่นั่นเอง

“หอย (นามสมมติ) บอกว่าแอบชอบเรามาตั้งแต่ตอนที่เรารับคบกับพี่เอ (นามสมมติ) แล้ว ไม่แน่ใจว่าตกลงเรายังไงแน่”

“หอย (นามสมมติ) บอกเราเองว่าตอนแรกที่ไม่กล้าเข้ามาจีบอะ เพราะว่ากลัวเรื่องนี้ด้วย ไม่ใช่กลัวผีนะ แต่กลัวความรู้สึกเราเองว่าจะมีแต่พี่เอ (นามสมมติ) อยู่เต็มหัวใจจนมีคนใหม่ไม่ได้แล้ว”

“เริ่มคบกันนับตั้งแต่ฝึกงานถึงตอนแต่งก็ 5 ปีนิดๆ คือหอย (นามสมมติ) เป็นผู้ชายที่แบบกวนตีนมากอ่า ไม่มีความโรแมนติกเลยสักนิด ไม่พูดคำหวาน ไม่มีจีบจ๋า แต่การกระทำของหอย (นามสมมติ) ต่างหากที่แสดงออกว่าหอย (นามสมมติ) รักเรามาก ถ้าเทียบกับผู้ชายแบบป่า (นามสมมติ) ที่ปากหวานที่หนึ่ง แต่การกระทำกลับตรงกันข้ามสิ้นเชิง ตอนที่น้องมาขอ

แต่งงานตอนนั้นเราก็คิดเยอะอยู่นะว่าเราจะอยู่กับผู้ชายคนนี้ไปตลอดชีวิตได้ไหม แล้วคำตอบคือ ได้! แบบไม่มีข้อกังขาเลยด้วยนะ เพราะตลอดเวลาที่คบกันมาหอย (นามสมมติ) ไม่เคยขัดใจเรา แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะตามใจแบบไร้สาระนะ หอย (นามสมมติ) ทำให้เรามองโลกนี้แบบเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น คบกันด้วยเหตุผล”

“ตอนนี้เราตื่นเต้นมาก ทุกอย่างดูจะเปลี่ยนไปหมด หอย (นามสมมติ) ก็ดูแลเราเป็นอย่างดี ผึ้งแม่หอย (นามสมมติ) ก็ไม่ค่อยมีฤทธิ์มีเดชเหมือนก่อน ชีวิตตอนนี้แฮปปี้สุดๆ แล้วนี่เพิ่งออกจากงานเมื่อสิ้นเดือนที่ผ่านมา หอย (นามสมมติ) บอกว่าให้ออกมาอยู่ดูแลบ้าน ดูแลลูก แล้วหอย (นามสมมติ) ก็ตามใจทุกอย่างเลยจริงๆ คือชีวิตตอนนี้คือที่สุดแล้ว”

4.14 การดำเนินชีวิตและการใช้จ่าย (Lifestyle and Consumption)

4.1.4.1 ความแตกต่างของการใช้ชีวิตในแต่ละช่วงความสัมพันธ์ (Lifestyle) และลักษณะการใช้จ่าย หรือการอุปโภคบริโภคในแต่ละช่วงความสัมพันธ์ (Spending and Consumption)

ความสัมพันธ์ในทุกช่วงเวลา ต่างมีตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนมีพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ลักษณะการใช้จ่าย และการอุปโภคบริโภคที่แตกต่างกันออกไปอยู่แล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล 1

รูปแบบการดำเนินชีวิต ลักษณะการใช้จ่าย รวมไปถึงการอุปโภคบริโภคของผู้ให้ข้อมูล 1 มีความแปรผันตรงกันกับความต้องการและความพึงพอใจของอีกฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด

ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (ชาย) ครั้งที่ 1

“ใช้เงินกว่าน้ำมันรถ บางทีใกล้สิ้นเดือนก็กลัวว่าพอแน่ละ แล้วโทนี่ (นามสมมติ) ก็ต้องชวนไปนั่นไปนี่ ตอนนั้นการเงินกูย่ำแย่มาก กูต้องใช้บัตรเครดิตสตออะ กูจำได้เลย ไม่กล้าบอกโทนี่ (นามสมมติ) ว่าเดือนนี้เงินไม่พอใช้ กลัวมันหาว่ากูจน กูบริหารจัดการเรื่องเงินไม่ได้ ใครจะเอาทำเมีย”

“ตั้งแต่โทนี่ (นามสมมติ) ทำงาน โทนี่ (นามสมมติ) ก็ไม่เท่เหมือนตอนสมัยเรียน อ้วนขึ้น ไม่รักษารูปร่างของตัวเอง ไม่แต่งตัวเลย บางทีกูก็อยากแต่งงามๆบ้าง แต่พอเดินไปด้วยกันแล้วผู้ชายข้างๆ คือใส่เสื้อบอลกับเกงยีนส์สามส่วน รองเท้าแตะ มันก็ไม่เข้ากันไปอีก แล้วอีกอย่างโทนี่ (นามสมมติ) มันชอบว่ากูว่ากูแต่งตัวเวอร์ แค่ออกไปกินข้าวจะอะไรนักรหนา ตอนนั้นยังไม่หัดแต่งหน้าเลย เปลื่อยเปล่า เพราะโทนี่ (นามสมมติ) บอกว่าผู้หญิงไม่แต่งหน้าหน้าสวยที่สุด”

“เอาจริงตอนคบกับโทนี่ (นามสมมติ) อะ ก็ไม่เชิงว่าใช้จ่ายไปกับของแพงหรืออะไรนะ แต่แค่ใช้จ่ายเกินกำลัง แบบซื้อของจำนวนเยอะ ไม่ใช่ว่าเป็นของราคาแพงอะไรทำนองนี้ เพราะเหมือนเราใช้ชีวิตกันแบบจะสร้างครอบครัวอะมึง แต่ด้วยเงินเดือนกูคนเดียวแต่ใช้สองคน มันก็

ไม่พออยู่แล้ว ถูกมียล่ พวกเครื่องสำอางค์ counter brand นี่ตัดไปเลยนะจ๊ะ เพราะไม่รู้จักสักอย่าง ตอนนั้นครีมที่ใช้หุรุสุดคิ Nutrogena แบบครบเซต 555 เขียนคิ้วก็ไม่มี แต่งหน้าก็ไม่มี ไม่มีเครื่องสำอางค์มากมายเท่าตอนนี้ มีแค่ BB Cream โง่ๆ แป้งพัพ บลัชชอนสีเดียว แค่นั้น ขนาดลิปสีกุยยังไม่มีเลยมึง”

ความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน (หญิง) ครั้งที่ 2

“เป็นไปแบบเกินตัวมากๆ ภูริจักแบรนต์หุรุๆ ทุกแบรนต์ จากเมื่อก่อนที่เคยไม่กล้าจะเข้าร้านอาหารหุรุ หรือแบบเดินเข้าไปซื้อเครื่องสำอางค์ที่ Counter brand เอาว่าจะไปกินข้าวที่ไหนต้องหาในอินเทอร์เน็ตก่อน เอาที่แพงที่หุรุเข้าไว้ อยากทำให้นางสาวเจ (นามสมมติ) ประทับใจ พี่ต้องทำงาน 2 jobs เพื่อหาเงินมาใช้ มาเปย์นางสาวเจ (นามสมมติ)”

“นี่พี่มีสไตลการแต่งตัวได้ดีเลิศ ทันสมัย ถูกกาลเทศะ ดูแพงแบบนี้ ต้องกราบขอบพระคุณนางสาวเจ (นามสมมติ) นะคะ อย่างที่มึงรู้ว่าเวลาที่ถูกต้องออกงานอะไรสักงานนางสาวเจ (นามสมมติ) จะคอยหา ref. การแต่งหน้า ทำผม มาแมทกับชุดออกงาน ไม่ว่าจะไปงานเล็กงานใหญ่ งานบวช งานแต่ง พี่เจิดทุกงาน ช่วงเวลาที่คบกับนางสาวเจ (นามสมมติ) เป็นช่วงเวลาที่พี่สวยที่สุด ไม่ว่าจะเป็เสื้อผ้า หน้าผม หรือว่าชุดใน everyday look มาทำงานธรรมดา ยังเป๊ะมาก พี่พูดเลย เอาว่าถ้าไม่มีนางสาวเจ (นามสมมติ) พี่คงเป็นผู้หญิงเต่อย คนเดิมนี่แหละ แล้วพี่ก็ใช้รู้จักการใช้ น้ำหอม Bombshell ของ Victoria Secret เป็นครั้งแรก”

ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (ชาย) ครั้งที่ 3

“หอมเปย์พี่มาก พี่รู้สึกว่พี่สวย โชคดีระดับชมพู อารยาเลยจร้า จะมากก็ครั้งที่ผู้ชายจะปิดร้านอาหารเพื่อพาพี่ไปดินเนอร์ เพราะเห็นช่วงนั้นพี่ทำงานหนัก เลยอยากให้พี่ผ่อนคลาย ไหนจะตอนที่โรครดไหลย้อนพี่กำเริบ มันจะนอนไม่ได้เพราะแสบอก อึดอัดขี้มัย หมอจ้างคนมานวดฝ่าเท้าถึงคอนโดเพื่อให้พี่สบายแล้วก็นอนหลับได้ ปากกับมำก็น่ารักเหลือเกิน ทุกอย่างดูโอเคชีวิตดี๊ดีมีความสุข”

“ความสุขที่หมอให้กูมันดูพุ่มมาก ล่องลอย เหมือนความฝันอะมึง ไหนจะส่งคนขับรถมารับ ไหนจะปิดศาลาเพื่อดินเนอร์กับกู ไม่นับดอกไม้ ขนม ของกะจุกกะจิกที่หุรุ ทั้งแพง เปย์เสื้อผ้า ช่างแต่งหน้าทำผมให้เวลาออกงาน ไปเที่ยวนี้ไม่ต้องเอาตังค์ไปยังได้”

(1) ผู้ให้ข้อมูล 2

รูปแบบการดำเนินชีวิต ลักษณะการใช้จ่าย รวมไปถึงการอุปโภคบริโภคของผู้ให้ข้อมูล 2 นั้นไม่มีความเปลี่ยนแปลงตามความสัมพันธ์เลย

“ไม่เปลี่ยนแปลง เราารู้สึกแบบนั้นนะ 5555 คือเรารู้สึกว่าเงินของใครก็ของมัน ต่างคนต่างหามา ไม่ว่าจะเป็ตั้งแต่ตอนที่เรียนอยู่หรือว่าทำงาน เราจะพยายามแชร์ตลอดนะ เพราะเรารู้สึกเกรงใจ คือช่วงที่คบกับพี่เอ (นามสมมติ) อ่า พี่เอ (นามสมมติ) ก็เปย์เรานะ แต่เราไม่ได้

โอเคสักเท่าไร ก็พยายามทดแทนให้เหมือนกัน เรื่องนี้เราไม่แตะต้องกัน เงินทองมันของบาดใจเค้า
เพื่อน ขนาดตอนนี้ที่แต่งงานกันหอย (นามสมมติ) แล้ว เรายังแบ่งเงินแบบเงินส่วนตัวเรา เงินส่วนตัว
เขาและเงินกองกลางของเราด้วย แบบนี้แหละจะได้ไม่มีประเด็นอะไรตามมา”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัย “กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงกระบวนการความคิด กระบวนการตัดสินใจ พฤติกรรมการแสดงออก แรงขับเคลื่อนและเหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์การผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง (Consumer Insight) ด้วยวิธีการศึกษาจากกรณีตัวอย่าง (Case study) จากผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2 คน ซึ่งทำการค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย รวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนเบื้องต้น จากประเด็นคำถามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแยกอธิบายเป็นรายบุคคลเพื่อง่ายต่อการทำความเข้าใจดังต่อไปนี้

5.1.1 ผู้ให้ข้อมูล 1

หากพิจารณาจากสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ รอบตัวของผู้ให้ข้อมูลนั้น จะสามารถสัมผัสได้ถึงความคิดที่ผู้ให้ข้อมูลต้องแบกรับมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นภาระหน้าที่ที่มีต่อครอบครัว คนรักที่ผ่านมา (ยังไม่กล่าวถึงความสัมพันธ์ในปัจจุบัน) ที่ทำให้ตัวผู้ให้ข้อมูลต้องแสดงตัวตนออกมาในเชิงที่ว่าสามารถออกเป็นที่พึงพิงให้แก่บุคคลรอบข้างได้ ซึ่งการแสดงออกนี้เท่ากับเป็นการรับเอาภาระทั้งหมดมาไว้ที่ตนแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลนั้นมีความคิดที่ฝังอยู่ในจิตใจเสมอว่า การที่ทำให้ทุกคนมีความสุข ตนเองก็มีความสุขเช่นกัน ด้วยความคิดเช่นนี้จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้รับความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดๆ ก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้ที่จะให้มากกว่าเสมอ ความรับผิดชอบเหล่านี้มีการหลอหลอมมาจากรูปแบบของครอบครัวที่พฤติกรรมความไม่รับผิดชอบของพี่ชายกลายเป็นธรรมดา ไม่มีคนในครอบครัวคนใดที่จะสามารถกระตุ้นพี่ชายให้พยายามปรับเปลี่ยนลักษณะนิสัยให้มีความรับผิดชอบและสภาวะความเป็นผู้นำที่มากขึ้น ต่อให้พี่ชายจะมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงก็ตาม แต่เมื่ออยู่ที่บ้าน ในสายตาของผู้ให้ข้อมูลกลับมองว่าเป็นเพียงผู้ชายที่ไม่มีความรับผิดชอบคนนึงเท่านั้น ด้วยความคิดและความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกที่ผลักดันตัวเองเป็นผู้ที่รับผิดชอบทุกอย่างในครอบครัว และอาจจะเป็นผลของการกระทำของผู้ข้อมูลทำงานเป็นสิ่งที่เคยชิน และคนในครอบครัวก็รับรู้ได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบภาระหน้าที่ทั้งหมดในครอบครัว

แทนพี่ชายคนโตที่สมควรจะต้องรับหน้าที่นี้ไปโดยปริยาย แต่กระนั้นตัวผู้ให้ข้อมูลก็เต็มใจที่จะดูแลและรับผิดชอบภาระของครอบครัว ไม่ได้มีความไม่พอใจแต่อย่างใด และสถานการณ์ต่างๆในชีวิตวัยเด็กที่เปรียบเสมือนกับว่าเป็นจุดที่ตกต่ำที่สุดในชีวิตนั้น ผู้ให้ข้อมูลได้พิจารณาตัวเองและสามารถอธิบายลักษณะนิสัยของตนเองได้ว่า ตนเองนั้นชอบเอาใจผู้อื่น ให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้อื่นมากกว่าความสำคัญของตัวเอง เพียงเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง เพราะยังมีความกลัวอยู่ภายในจิตใจว่าหากเปิดเผยความต้องการของตนเองออกมา คนรอบข้าง เพื่อนฝูงจะสามารถยอมรับได้หรือไม่ จะสร้างความผิดหวังให้แก่ใครหรือไม่ รวมไปถึงผู้คนเหล่านั้นจะมองกลับมาและมีความคิดเห็นต่อตนเองเช่นไร ทุกๆ การกระทำนั้นถูกประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รักในกลุ่มคนรอบข้าง และท้ายที่สุดแล้วช่วงชีวิตในวัยเด็กก็ยังคงเป็นความทรงจำที่ผู้ให้ข้อมูลไม่อยากจะรื้อฟื้นขึ้นมาอยู่ดี

ด้วยความเคยชินในการเอาใจใส่ผู้อื่น ให้ความสำคัญกับผู้อื่นมากกว่าตนเองและรู้สึกดีที่เห็นผู้อื่นมีความสุขจากสิ่งที่ตนเป็นกระทำนั้น รวมไปถึงการตอบแทนที่ตนเองสามารถรับรู้ได้จากการถูกปฏิบัติจากบุคคลรอบข้างที่ส่งผลต่อความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ มีตัวตน และเป็นที่พึงได้เสมอ ทำให้ความรู้สึกและพฤติกรรมเหล่านี้ได้ถูกนำไปใช้ในแง่ของความสัมพันธ์อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นในความสัมพันธ์ครั้งแรกแบบ Heterosexual หรือครั้งที่ 2 แบบ Homosexual หากพิจารณาแบบที่บุคคลภายนอกมองเข้ามาในความสัมพันธ์นั้นๆ เสมือนว่าผู้ให้ข้อมูลมีอำนาจอยู่เหนืออีกฝ่ายในความสัมพันธ์นั้นๆ เสมอ แต่ความเป็นจริงแล้วผู้ให้ข้อมูลตกเป็นรองอยู่เสมอ เริ่มจากความสัมพันธ์ในครั้งแรกที่มีลักษณะแบบ Heterosexual นั้น ที่ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังกับความสัมพันธ์ในครั้งนี้อย่างสูงเนื่องจากเป็นความสัมพันธ์ที่มีระยะเวลายาวนานที่สุด และมีความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นตามจังหวะของชีวิตมากมาย ความสัมพันธ์ในครั้งนี้อย่างเริ่มต้นตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยและสิ้นสุดลงในวัยทำงาน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างความสัมพันธ์จึงมาจากหลายปัจจัย เช่น เรื่องการเรียน การทำงาน และกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างออกไป เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจเลือกเป็นฝ่ายที่ยอมอ่อนให้กับอีกฝ่าย ด้วยเหตุผลเพียงเพื่อต้องการประคับประคองความสัมพันธ์เอาไว้ให้นานที่สุด แท้จริงแล้วผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถยอมรับกับการสูญเสีย การไม่มีตัวตนและการที่ตนเองจะไม่ได้ให้ความสำคัญได้ ดังนั้นการยอมทำตามทุกอย่างตามความต้องการของอีกฝ่าย ไม่ว่าจะสิ่งเหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่ตนเองต้องการหรือไม่ก็ตาม แต่ผู้ให้ข้อมูลก็พร้อมที่จะยอมทำตามทุกอย่างเพื่อให้อีกฝ่ายนี้รู้สึกพึงพอใจ และทำให้ความสัมพันธ์ในครั้งนี้อย่างดำเนินต่อไปได้ด้วยดี การที่ยอมตกเป็นรองในความสัมพันธ์ครั้งแรกนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการถูกกดขี่เลยก็ว่าได้ เพราะทั้งค่าใช้จ่ายและการจ่ายอื่นๆ ที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นผู้รับผิดชอบเป็นส่วนใหญ่ และไม่สามารถออกความคิดเห็นใดๆ ได้ หากพิจารณาแล้วสิ่งที่ตนกำลังจะออกความเห็นนั้นจะนำไปสู่การทะเลาะเบาะแว้งขึ้น อย่างที่กล่าวมาก่อนว่าการที่ผู้ให้ข้อมูลยอมตกเป็นรองอีกฝ่ายนั้นก็เพียงเพื่อประคับประคองความสัมพันธ์ในครั้งนี้อย่างดำเนินต่อไปได้

อย่างราบรื่น ด้วยกฎธรรมชาติทั่วไปที่หาว่าใครก็ตามที่ถูกกดขี่มากๆ ใครคนนั้นย่อมพยายามหาทางออกที่สามารถสร้างความสบายใจที่มากกว่าที่เป็นอยู่ ด้วยตรรกะง่ายๆ เช่นนี้ถือว่าเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ความสัมพันธ์ครั้งที่สองแบบ Homosexual ได้เกิดขึ้น จากที่เคยเป็นผู้ตามมาในความสัมพันธ์ครั้งแรกนั้นก็กลายมาเป็นผู้นำบ้างในความสัมพันธ์แบบ Homosexual ในครั้งที่สอง การเป็นผู้นำนี้เป็นผลมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งหน้าที่ที่สูงกว่า อายุที่มากกว่าและรายได้ที่มากกว่าเช่นกัน ด้วยพื้นฐานนิสัยของผู้ให้ข้อมูลที่ยังคงให้ความสำคัญกับผู้อื่นมากกว่าตนเอง เพื่อต้องการความสำคัญให้แก่ตนเองและมีตัวตนในสายตาของอีกฝ่ายยังคงทำให้ผู้ให้ข้อมูลพยายามที่จะแสดงถึงความพึงพอใจให้แก่อีกฝ่ายได้เห็น จากประสบการณ์ในอดีตการที่เป็นที่พึงพิงให้กับใครก็ตามได้ ผู้ให้ข้อมูลจะรู้สึกถึงความปลอดภัยในความสัมพันธ์นั้นๆ เพราะไม่คิดว่าใครจะทิ้งคนที่ดูแลทั้งตนเองและอีกฝ่ายได้ หากมองความสัมพันธ์ครั้งนี้อย่างผิวเผินอาจกล่าวได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นฝ่ายที่อยู่เหนือกว่า มีอำนาจในการต่อรองในความสัมพันธ์มากกว่า แต่ความเป็นจริงแล้วกลับตรงกันข้าม กล่าวคือผู้ให้ข้อมูลยังคงต้องดูแลรับผิดชอบในทุกรายละเอียด แต่ต่างกันตรงที่จุดประสงค์ในครั้งนี้ไม่ใช่การประคบประครองเพื่อให้ความสัมพันธ์ครั้งนี้ดำเนินต่อไปอย่างดี แต่เป็นการพิสูจน์ตนเองเพื่อเอาชนะสิ่งที่ค้างคาในใจมาตลอดคือ แพนเก่าของอีกฝ่าย ดังนั้นการดำเนินชีวิตต่างๆ ตลอดระยะเวลาของความสัมพันธ์ในครั้งนี้จะเหมือนกับมีเส้นมาตรฐานวางไว้เพื่อเปรียบเทียบเสมอ ที่จำเป็นต้องเอาชนะให้ได้ ต้องอยู่เหนือกว่าให้ได้ ต่อให้ต้องยอมลำบาก ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง เพื่อสร้างความประทับใจพยายามลบความทรงจำของอดีตให้กับอีกฝ่ายให้ได้ และแสดงออกว่าตนเองเหนือกว่า ทั้งหมดที่ผู้ให้ข้อมูลพยายามทำลงไปนั้นก็เพื่อมากลบความรู้สึกด้อยค่า ความไม่มีตัวตนของตัวเอง ไม่ใช่เพื่อการดำเนินไปของความสัมพันธ์แต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์นี้ไม่ได้จบลงด้วยตรรกะเหมือนครั้งก่อน แต่กลับจบลงเพราะอีกฝ่ายต้องการจะยุติความสัมพันธ์เพื่อมองหาความก้าวหน้าและโอกาสในชีวิต หลังจากความสัมพันธ์ที่ต้องจบลงด้วยเหตุผลเช่นนี้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถจะรับมือกับความรู้สึกของตนเองได้ เปรียบเสมือนการตอกย้ำในสิ่งที่ตนเองกลัว เพราะตลอดเวลาผู้ให้ข้อมูลพยายามอย่างมากเพื่อเอาชนะความรู้สึกด้อยค่า ความไม่มีตัวตนในสายตาของอีกฝ่ายมาตลอด แต่สุดท้ายแล้วผู้ให้ข้อมูลก็ยังคงได้รับความพ่ายแพ้อยู่ดี

อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ในครั้งปัจจุบันที่มีลักษณะแบบ Heterosexual นี้มีการเว้นระยะห่างจากช่วงก่อนแบบ Homosexual ประมาณ 2 – 3 ปี ยังมีคำถามมากมายเกิดขึ้นที่ส่งผลต่อความลังเลใจ ไม่ใช่จากอีกฝ่ายแต่กลับเป็นผู้ให้ข้อมูลจำเป็นต้องตอบคำถามในใจให้ได้อย่างชัดเจนก่อนว่าความจริงแล้ว ตนเองชอบเพศใดกันแน่? เพราะด้วยความสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นแบบเพศตรงข้าม (Heterosexual) ต่อมาด้วยความสัมพันธ์ในครั้งที่ 2 แบบเพศเดียวกัน (Homosexual) แล้วความสัมพันธ์ในครั้งต่อมาควรจะดำเนินไปในทิศทางใด ผู้ให้ข้อมูลก็ยังพยายามหาคำตอบทั้งด้วยตนเองและจากการบุคคลรอบข้าง ซึ่งไม่มีใครสามารถให้ความชัดเจนได้ คำตอบนี้ยังคงคลุมเครืออยู่

จนกระทั่งผู้ชายคนปัจจุบันนี้เข้ามาในชีวิตของผู้ให้ข้อมูล จากประสบการณ์ต่างๆ ที่เคยผ่านมาทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีการสร้างกำแพงเพื่อปกป้องความรู้สึกของตนเอง ไม่อ่อนไหวไปตามสถานการณ์ต่างๆ ที่อีกฝ่ายพยายามสร้างขึ้นมาสืบมาเพื่อสร้างความประทับใจ และที่สำคัญคือการใช้สมองมากกว่าความรู้สึก ในความสัมพันธ์ครั้งนี้อีกฝ่ายยอมที่จะตกเป็นรองโดยที่ไม่มีการร้องขอ ผู้ให้ข้อมูลได้รับทั้งการเอาใจใส่ การให้ความสำคัญ และการเป็นคนสำคัญของกันและกันอย่างแท้จริง และสามารถสัมผัสได้ถึงความเท่าเทียมกัน (Equilibrium) ความมีอิสระ (Freedom) ไม่มีความจำเป็นที่ในความสัมพันธ์นั้นๆ จะต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่อยู่เหนือกว่า หรือต่ำกว่า แต่หากทั้งสองคนสามารถปรับตัว แสดงออกและทุ่มเทให้กับอีกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกันได้ เพื่อจุดประสงค์เดียวกัน คือการทำให้ความสัมพันธ์ครั้งนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดี ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ได้ว่าผู้ชายคนนี้ ในความสัมพันธ์ในครั้งปัจจุบันเปรียบเสมือนกับเป็นที่พักใจ ที่สามารถมอบความสบายใจให้แก่ตนเองได้ หากพิจารณาจากมุมมองอื่นของชีวิตที่ผู้ให้ข้อมูลจำเป็นต้องแบกรับภาระ ความรับผิดชอบและความคาดหวังของบุคคลรอบข้างอยู่ตลอดเวลา ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ต่างสร้างความอึดอัดใจและกดดันทั้งสิ้น ดังนั้นจากคำถามที่ค้างคาใจมาในช่วงเริ่มต้นของความสัมพันธ์ในครั้งปัจจุบันนี้ว่าความสัมพันธ์ในครั้งนี้อะไรคือทิศทางไปอย่างไร? แล้วตกลงตนเองมีรสนิยมชอบเพศใดกันแน่? ผู้ให้ข้อมูลสามารถหาคำตอบได้แล้วว่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตนเองนั้นไม่สามารถกำหนดได้ด้วยเพศสภาพที่แสดงออกได้ภายนอก แต่สามารถกำหนดได้ด้วยความรู้สึกของตนเองล้วนๆ ความรู้สึกถึงการถูกเติมเต็มในสิ่งที่ตนเองไขว่คว้ามาตลอด การที่อีกคนสามารถเป็นที่พักหัวใจได้หลังจากที่ต้องต่อสู้การหน้าที่ความรับผิดชอบจากสังคม และสุดท้ายคือการได้รับการให้เกียรติ การให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้ต่างหากที่เป็นตัวกำหนดทิศทางและรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับตนเอง

5.1.2 ผู้ให้ข้อมูล 2

รูปแบบการเลี้ยงดูจากครอบครัวที่มีพ่อประกอบอาชีพทหารเรือและแม่ที่ประกอบอาชีพเป็นครู ฐานะเป็ยบต่างๆ ถูกกำหนดขึ้นมาด้วยจุดประสงค์เดียวกัน คือความต้องการที่จะปกป้องลูกจากอันตรายทั้งหมด ไม่ว่าจะด้วยจากเหตุการณ์ บุคคลรอบข้าง หรือแม้กระทั่งบุคคลใกล้ชิด ความห่วงใยทั้งหมดนี้เป็นผลลัพธ์มาจากการที่ผู้เป็นแม่มีสถานะมีบุตรยาก การตั้งครร์ครั้งนี้ถือเป็นเรื่องมหัศจรรย์และน่ายินดีเป็นอย่างมากของครอบครัว และด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้รับการเลี้ยงดูดูใจในหิน ในทุกอย่างก้าวของการเจริญเติบโตและการเรียนรู้ต่างๆ จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้เป็นพ่อและแม่เสมอมา ตลอดเวลาที่ผ่านมามีผู้ให้ข้อมูลก็มีความเคยชินกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ถูกกำหนดไว้มาตลอด ไม่เคยมีข้อกังขาใดๆ เกิดขึ้น เพราะผู้ให้ข้อมูลก็พยายามที่จะปฏิบัติตามกรอบที่กำหนดไว้ เพื่อความสบายใจของผู้เป็นพ่อและแม่เช่นกัน ความตื่นเต้น หวือหวาในช่วงชีวิตวัยเด็กก็หายไป เรียกได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาไปแต่ละวันโดยที่ไม่มีที่น่าจดจำเลยสำหรับตัวผู้ให้ข้อมูลเอง ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลก็เปลี่ยนไปในช่วงที่ก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย เริ่มสัมผัสได้ถึงความ

มีอิสระ สามารถใช้ชีวิตได้อย่างที่ใจต้องการ แต่ด้วยการที่ถูกเลี้ยงดูมีในกรอบระเบียบมาโดยตลอดทำให้ผู้ให้ข้อมูลก็ยังคงมีใจระลึกลึกถึงครอบครัวอยู่เสมอ จากรูปแบบการเลี้ยงดูที่หล่อหลอมมาตั้งแต่เด็กทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีความเคยชินและรู้สึกอุ่นใจกับการได้รับการดูแลเอาใจใส่ ปกป้องและคุ้มครองตนเองอยู่ตลอดเวลา

แต่ด้วยความขัดแย้งของปมในใจระหว่างความอบอุ่นใจจากการได้รับการดูแลเอาใจใส่อยู่ตลอดเวลาและความอัดอั้นใจที่ไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามที่ต้องการ จนทำให้ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเอง โดยการเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่อยู่เหนือความคาดหมายของครอบครัว แต่ก็คงเป็นมหาวิทยาลัยเดียวกันกับคนรักในความสัมพันธ์ในครั้งแรกซึ่งมีรูปแบบ Heterosexual เป็นความสัมพันธ์ที่ดำเนินมาตั้งแต่วัยเรียนช่วงมัธยม ที่อยู่ในสายตาผู้ปกครองของทั้งสองฝ่ายมาโดยตลอด ซึ่งความต้องการที่แท้จริงของผู้ให้ข้อมูลต้องการให้ความสัมพันธ์นี้ดำเนินในรูปแบบเหมือนกับคู่รักทั่วไป จนเมื่อทั้งคู่ได้มาเริ่มมีอิสระในการใช้ชีวิตในช่วงมหาวิทยาลัยที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสัมผัสได้ถึงการใช้ชีวิตตามใจตนเอง ในความสัมพันธ์ครั้งนี้ไม่ได้มีการแสดงออกว่าใครมีอำนาจเหนือกว่าใคร เพราะความสัมพันธ์เริ่มมาจากความเป็นเพื่อน แต่ถึงอย่างไรอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังคงต้องแบกรับหน้าที่ในการดูแลเอาใจใส่ให้เหมือนกับที่ผู้ให้ข้อมูลเคยได้รับมา อาจจะเพราะความเคยชินที่ไม่คิดว่าจะถูกทำร้ายจากคนที่ไว้ใจ เมื่อได้เจอเหตุการณ์ที่คนรักนอกใจตนเองไปมีผู้หญิงคนอื่น ซึ่งผู้หญิงคนนี้เป็นผู้หญิงที่อีกฝ่ายเฝ้ารอมานอยู่ตลอด เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเอง และหวาดระแวงกับบุคคลรอบข้างไปเกือบทุกคน ความสัมพันธ์ครั้งที่ 2 เกิดขึ้นจากการดูแลเอาใจใส่ ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลเองก็มีความต้องการเรียกความมั่นใจของตนเองกลับคืนมาอีกครั้ง โดยที่อีกฝ่ายมีลักษณะแบบ Homosexual ก็ตาม トラบิตที่ผู้ให้ข้อมูลยังคงรู้สึกปลอดภัยและได้รับการปกป้องตลอดเวลา ไม่ว่าจะความสัมพันธ์นั้นจะรูปแบบใดก็ได้ ความมั่นใจยิ่งเพิ่มขึ้นหากเกิดสถานการณ์ที่คนรักเก่าเข้ามามีบทบาทในความสัมพันธ์ครั้งนี้ เช่นการตักเตือน การหึงหวง เป็นต้น ความสัมพันธ์ครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่า อาจจะมาจากสาเหตุที่อีกฝ่ายมีใจให้ผู้ให้ข้อมูลมานานแล้ว การตกลงเริ่มความสัมพันธ์เหมือนกับการทำให้ความฝันของอีกฝ่ายเป็นจริง ดังนั้นหน้าที่ในการประคับประคองความสัมพันธ์ในครั้งนี้จึงเป็นหน้าที่หลักของอีกฝ่าย การที่เป็นผู้ให้มาตลอดโดยไม่เคยได้รับการตอบแทนใดๆกลับมา ย่อมทำให้เกิดเป็นความขัดแย้งขึ้นระหว่างความสัมพันธ์โดยที่ตัวผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่ได้มองเห็นว่าความขัดแย้งนี้จะเป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งวิธีการจัดการส่วนใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลก็คือการยอม จากพื้นฐานนิสัยที่เป็นคนไม่ค่อยมีปากเสียง นิ่งเงียบและคอยทำตามความต้องการของคนอื่นมาอยู่ตลอดนั้น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าการจัดการเช่นนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด ความสัมพันธ์ดำเนินมาอย่างเรียบง่าย ไม่มีความหือหาวหรือน่าตื่นเต้นแต่อย่างใด จนกระทั่งการโศกนาฏกรรมการจากไปของอีกฝ่ายนำมาซึ่งความเสียใจเป็นอย่างมาก ด้วยที่ความเสียใจในครั้งนี้จะรู้กันแค่ในหมู่เพื่อนที่สนิทเท่านั้น เพราะความสัมพันธ์แบบ Homosexual เป็นความสัมพันธ์ที่ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถยอมรับได้ ดังนั้นการเก็บความรู้สึกเสียใจจึงเป็นเรื่องที่ยาก จากความเสียใจอย่าง

หนักทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้กลับมาครุ่นคิดว่าแท้จริงแล้วความรักที่มีให้กับแก่อีกฝ่าย ผู้ซึ่งจากไปแล้วมีมากมายเพียงใด และทั้งหมดเป็นความรักเชิงคู่สาวหรือไม่ ผู้ให้คำตอบอธิบายถึงความรักและความสูญเสียครั้งนี้ว่าเป็นเหมือนกับการสูญเสียคนที่เขารักเข้าใจ คนใกล้ชิดที่คอยดูแลตนเองมาตลอดที่ผ่านมา เปรียบเสมือนว่าสูญเสียพี่สาวมากกว่าคนรัก หลังจากที่เหตุการณ์อันน่าเศร้าที่ผ่านมา สิ่งตามมาคือความคิดเห็นจากบุคคลภายนอกที่ตัดสินใจผู้ให้ข้อมูลไปแล้วว่า “เป็นผู้ที่ซอกซำกับความรักรัก” “ความรักแบบ Homosexual คงเป็นทางเลือกของเธอ” “คงไม่คิดจะมีคนใหม่อีกแล้ว” “คงจะยากหากต้องการเข้ามาแทนที่คนรักที่จากไป” ทุกคนคิดกันไปต่างๆ นานาโดยที่เจ้าตัวนั้นไม่รู้ตัวเลย ด้วยซ้ำว่าโศกนาฏกรรมครั้งนี้จะส่งผลต่ออนาคตของเธออย่างไรบ้าง

ท้ายที่สุดแล้วความสัมพันธ์ปัจจุบันของผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะแบบ Heterosexual เหมือนทั่วไป โดยความสัมพันธ์ครั้งนี้ทั้งช่วงจากโศกนาฏกรรมนั้นนานอยู่พอสมควร แต่ไม่ใช่เพราะตัวผู้ให้ข้อมูลยังทำใจไม่ได้ แต่กลับเป็นเพราะปัจจัยภายนอกอย่างที่ถูกกล่าวมาข้างต้นถึงคำพิพากษาที่ตัวผู้ให้ข้อมูลได้รับจากสังคมในมหาวิทยาลัย แต่ด้วยความกล้าหาญที่จะเริ่มความสัมพันธ์ของอีกฝ่าย โดยที่ไม่คำนึงถึงคำพูด คำตักเตือนจากบุคคลรอบข้าง บวกกับพื้นฐานนิสัยที่สามารถเข้ากันได้และที่สำคัญคือความอดทนรอที่จะเข้าหาผู้ให้ข้อมูลอย่างถูกที่ ถูกเวลา จึงถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ในครั้งนี้ ความสัมพันธ์นี้ยังคงดำเนินไปในลักษณะที่เรียบง่าย ไม่มีความหวือหวาอะไร แต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความผูกพันกัน การดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันอย่างไม่มีข้อบกพร่อง จนถึงเวลาที่ทั้งสองตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันและกำลังมีลูกน้อย โดยที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่สุดในชีวิต และเป็นเสมือนหลักประกันในชีวิตว่าผู้ให้ข้อมูลจะไม่ถูกทอดทิ้งและได้รับการปกป้องเอาใจใส่จากคนที่รักตลอดไป

จากการสรุปผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถแสดงรายละเอียดออกมาในรูปแบบของตารางที่สรุปออกมาในปัจจุบันที่มีความเหมือนและแตกต่างตามลำดับประเด็นคำถาม ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิจัย

ประเด็นในการ สัมภาษณ์	รายละเอียดของผลสรุปที่ประกอบไปด้วยความเหมือนและความแตกต่างระหว่างผู้ให้ข้อมูล	
	ผู้ให้ข้อมูล 1	ผู้ให้ข้อมูล 2
ชีวิตครอบครัว (รูปแบบครอบครัว การเลี้ยงดู บทบาท หน้าที่ และความ รับผิดชอบ)	เติบโตมาในครอบครัวที่มีความสมบูรณ์พร้อมและทั้งสองคนต่างได้รับการ เลี้ยงดูและสั่งสอนมาเป็นอย่างดี แต่ผลจากความไม่รับผิดชอบของพี่ชายทำ ให้ภาระหน้าที่ของครอบครัวตกมาอยู่ที่ตนเองทั้งหมด จนสร้างเป็นพื้นฐาน นิสัยของการดูแล ห่วงใยความรู้สึกของคนรอบข้างมากกว่าตนเองเสมอ	สาเหตุจากภาวะมีบุตรยากของผู้เป็นแม่สร้างความกดดันอย่างยิ่งให้แก่ตนเอง เพราะในทุกๆ ก้าวของการเติบโตจะต้องเดินตามกรอบที่ถูกกำหนดไว้เสมอ และ ด้วยความกดดันต่างๆ ให้เกิดเป็นปมในใจระหว่างความอบอุ่นที่ได้รับจาก ครอบครัวและความความอึดอัดใจที่ไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามที่ต้องการได้
ชีวิตในวัยเด็ก (ความสัมพันธ์กับ บุคคลรอบข้าง ความ ภาคภูมิใจ ความอับ อาย)	ถือเป็นจุดที่ต่ำที่สุดของชีวิต เป็นช่วงเวลาที่ไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง และมี ความคิดที่ฝังอยู่ในหัวว่า “คนรอบข้างมีความสุข นี่แหละคือความสุขที่ แท้จริงของตน”	เป็นช่วงเวลาที่ไม่มีอะไรที่น่าสนใจ หรือสามารถพูดได้ว่าไม่มีความทรงจำพิเศษ ใดๆ เกิดขึ้นเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องร้ายหรือเรื่องดี เป็นผลมาจากการดำเนิน ชีวิตที่อยู่ในกรอบ ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง
เรื่องความรัก (Homosexual – Heterosexual – Homosexual)	เรื่องราวของความรักในสองช่วงแรกที่มีการผันเปลี่ยน เป็นการใช้ความรู้สึก (หัวใจ) นำหน้าความคิด (สมอง) รวมกับพื้นฐานความเคยชินที่ต้องคอยดูแล เอาใจใส่ผู้อื่น โดยที่ไม่คำนึงถึงความรู้สึกของตนเอง ซึ่งความรู้สึกเช่นนี้ก็ไม่ ต่างจากกับการแบกรับภาระ ความกดดันที่ตนได้รับมาจากครอบครัวเลย แต่ ในความสัมพันธ์ครั้งปัจจุบันก็เปรียบเสมือนที่ปักใจ ที่สามารถมอบความ สบายใจให้แก่ตนเองได้ มีความเท่าเทียมกัน (Equilibrium) ซึ่งท้ายที่สุดก็ สามารถเข้าใจความต้องการของตนเองในด้านของความสัมพันธ์ว่า ความรู้สึกสบายใจและความเท่าเทียมของกันและกัน เป็นตัวกำหนดทิศทาง และรูปแบบของความสัมพันธ์ ไม่ใช่เรื่องเพศสภาพที่แสดงออกได้ภายนอก เท่านั้น	เรื่องราวของความรักตลอดทุกช่วงการผันเปลี่ยนนั้น สิ่งที่เป็นความต้องการจาก ทุกความสัมพันธ์คือการได้รับความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่และการได้รับการ ปกป้องจากคนรัก เพราะความรู้สึกนี้เป็นการถูกปลุกฝังมาจากครอบครัว ดังนั้น ไม่ว่าความสัมพันธ์ในแต่ละครั้งจะเกิดขึ้นไม่ว่าจะกับเพศอะไรก็ตามแต่ ก็ไม่มีมี ความหมาย หากตนสามารถสัมผัสได้ถึงความอบอุ่นและความปลอดภัยจากคน รัก

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิจัย (ต่อ)

ประเด็นในการ สัมภาษณ์	รายละเอียดของผลสรุปที่ประกอบไปด้วยความเหมือนและความแตกต่างระหว่างผู้ให้ข้อมูล	
	ผู้ให้ข้อมูล 1	ผู้ให้ข้อมูล 2
การดำเนินชีวิตและการ ใช้จ่าย (Lifestyle and Consumption)	มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ลักษณะการใช้จ่าย รวมไปถึงการอุปโภคบริโภคที่แปรผันตรงกับความต้องการและความพึงพอใจของอีกฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด ก็เป็นสาเหตุมาจากพื้นฐานนิสัยที่จะทำทุกอย่างเพื่อความพึงพอใจของบุคคลรอบข้างเสมอ	รูปแบบการดำเนินชีวิต ลักษณะการใช้จ่าย รวมไปถึงการอุปโภคบริโภคไม่มีความเปลี่ยนแปลงตามรูปแบบของความสัมพันธ์เลย มีความเป็นตัวของตัวเองสูง เพราะจากพื้นฐานการเลี้ยงดูที่เกิดมาในครอบครัวที่ตนเองจะได้รับทุกอย่าง ไม่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตามความพึงพอใจของใคร และไม่สามารถยอมรับได้หากตนตกต้องเป็นฝ่ายที่ถูกเอาเปรียบ

5.2 ข้อเสนอแนะ

ไม่ว่าจะด้วยอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ของโลก กระแสความคิดของผู้คนที่ทันสมัยมากขึ้น เปิดกว้างมากขึ้น และที่สำคัญคือการเปิดใจยอมรับในความหลากหลายทางเพศของคนในสังคมไทย ที่จะแสดงออกมาในรูปแบบของความเท่าเทียมในโอกาสก้าวหน้าทางด้านอาชีพ การสนับสนุนต่างๆ เช่น ตัวละครที่เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศที่มีบทบาทยิ่งขึ้น ไม่ใช่มีเพื่อสร้างสีสันเท่านั้น รวมไปถึงคนที่ประสบความสำเร็จชีวิตและมีชื่อเสียงในสังคมไทย เป็นต้น จากกรณีตัวอย่างทั้ง 2 คน สามารถอธิบายได้ว่าตลอดช่วงการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ Heterosexual – Homosexual – Hetrosexual นั้น ผู้ให้ข้อมูลทั้งสองไม่ได้มองความเป็นตัวตนของตนเองเปลี่ยนไป กล่าวคือ ผู้ให้ข้อมูลก็ยังดำรงความเป็นหญิง (Feminine) ตลอดทุกช่วงการเปลี่ยนแปลง ถึงแม้ว่าอีกฝ่ายจะเป็นชาย (Heterosexual) หรือหญิง (Homosexual) ก็ตาม หากพิจารณาในทางตรงกันข้าม เพื่อเพิ่มความเข้าใจว่าต่อให้เพศสภาพของฝ่ายตรงกันข้ามจะเป็นชายหรือหญิง ผู้ให้ข้อมูลก็มองว่าต่างมีความเป็นชาย (Masculine) ที่สามารถปกป้อง ดูแลและเอาใจใส่ตนเองได้ หากนำความเข้าใจกระบวนการความคิดของคนกลุ่มนี้มาประยุกต์กับกลยุทธ์ทางการตลาดในโลกธุรกิจปัจจุบันที่มีลักษณะลูกค้าเป็นศูนย์กลาง Customer Centric คือมุ่งความสนใจไปที่ความคิดและความรู้สึกของกลุ่มผู้บริโภค (Consumer insight) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคให้ตรงตามความต้องการ โดยการตอบสนองความต้องการคือการนำเสนอคุณค่า (Value) ให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งคุณค่า (Value) นี้ถือเป็นโจทย์ที่ยากสำหรับนักการตลาดในการตอบโจทย์ ดังนั้นวิธีการสื่อสารทางการตลาด (Marketing communication) เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มคนที่มีการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ Heterosexual – Homosexual – Hetrosexual ก็ยังคงต้องสื่อสารออกไป โดยมีใจความสำคัญรายละเอียดต่างๆ ถึงความเป็นผู้หญิง (Feminine) เพื่อความเข้าถึงกลุ่มนี้ เพราะแม้กระทั่งช่วงที่มีความสัมพันธ์แบบ Homosexual ตัวผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองเป็นเลสเบี้ยน (Lesbian) แต่อย่างไร หากการสื่อสารทางการตลาดสื่อออกไปในแง่ของเลสเบี้ยนมากเกินไป ก็อาจจะไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้ได้ เพราะกระบวนการความคิดและความรู้สึกของกลุ่มผู้บริโภค ถือได้ว่าเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้นักการตลาดได้นำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพราะความสำเร็จสูงสุดของนักการตลาดไม่ใช่การเพิ่มยอดขายให้เพิ่มสูง แต่เป็นความสามารถในการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ต่างหาก

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

สุภางค์ จันทวานิช. (2556). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย Sexuality Transition in
Thai Society

บทความวารสาร

กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย Sexuality Transition in
Thai Society. วารสารประชากรและสังคม 2554, 44-66

สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2550). ผู้หญิง ผู้ชาย และเพศวิถี: เพศภาวะศึกษาในงานมานุษยวิทยา (Women,
Men and Sexuality: Gender Studies in Anthropology). วารสารสังคมศาสตร์ ปีที่ 19,
312-355

วิทยานิพนธ์

สุธิดา ศุภดิเรกกุล. (2558). ความในใจของคนทีลาออก: สิ่งที่ต้องคิดไม่เคยรู้.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

สุระชัย ลีนเชื้อฟ้า. (2550). พฤติกรรมการก่อกวนภาคครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจใน
ประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต.

Electronic media

Wikipedia. (2017). Sexual orientation change efforts. สืบค้นจาก
https://en.wikipedia.org/wiki/Sexual_orientation_change_efforts

Baruch Gordon. (2009). Homosexuality to Heterosexuality: Can the Transition Be
Made?. สืบค้นจาก <http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/132425>

Jeffrey Hays. (2014). HOMOSEXUALITY IN THAILAND. สืบค้นจาก

http://factsanddetails.com/southeast-asia/Thailand/sub5_8d/entry-3248.html

Steve Gallagher. (2016). 5 Factors in the Formation of Homosexuality สืบค้นจาก

<http://www.purelifeministries.org/blog/5-factors-in-the-formation-of-homosexuality>

Warren Throckmorton. (2006). Environmental factors may influence sexual orientation

สืบค้นจาก <https://www.lifesitenews.com/news/environmental-factors-may-influence-sexual-orientation>

Joachim Israel Rosmari Eliasson. (1971). Consumption Society, Sex Roles and Sexual Behavior สืบค้นจาก

<http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/000169937101400108>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทถอดเทปสัมภาษณ์

ตัวอย่างบุคคลที่ 1

การวิจัยเรื่อง “อุบัติเหตุรัก : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง”

สัมภาษณ์ โดย นางสาวเพื่อนภา ชนะผล เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2560

สัญลักษณ์ ก หมายถึงผู้รับข้อมูล ข หมายถึงเปิดเผยข้อมูล

ก - อะ อันนี้เป็นงานเป็นการเล่นนะมึง คือกูบอกวัตถุประสงค์ของการเจอกันวันนี้ก่อน ก็อย่างทีกูเคยบอกวามึงเป็นตัวอย่างของ IS กู เลยอยากขอสัมภาษณ์มึงทุกเรื่องเลย กูอยากรู้แบบลึกที่สุด แล้วก็ทุกอย่างที่มึงเล่าจะเป็นความลับ ตามเอกสารทีกูให้มึงเซ็นไว้อะนะ ว่าข้อมูลจะใช้เพื่อผลประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ข - โอเคตามนั้น

ก - เพื่อการศึกษาเพื่อนหนะ ข้อมูลขอเป็นเชิงลึก แต่ลึกเท่าที่มึงสบายใจ โอเคนะ?

ข - โอเค เริ่มได้จะทีรัก

ก - ขอเริ่มแบบเบาๆ เรื่องชีวิตครอบครัวของเพื่อนก่อนเป็นไง

ข - อ่า คือก็อย่างที่มึงรู้ว่า กูเป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชายคนนึงอายุห่างกัน 6 ปี ครอบครัวอบอุ่นมาก แต่ก็อย่างที่มึงรู้อีกเช่นกันที่บ้านกูเปลี่ยนไปตั้งแต่พ่อหายป่วย พ่อไม่เหมือนเดิม เหมือนไม่ใช่คนเดิม ทุกคนในบ้านเลยเหมือนกับว่าเครียดมากขึ้น กูก็พยายามจะเข้าใจทุกคนนะ เพราะกูมาทำงานที่กรุงเทพฯคนเดียว ไม่ได้ใช้เวลาอยู่ที่บ้านตลอดเวลาเหมือนแม่หรือพี่กู แต่มึงเชื่ออะ กูว่าพ่อก็คงเครียดเหมือนกันแหละที่บ้านก็ไม่ค่อยมีคนคุยด้วย หรือว่าบรรยากาศในบ้านมันไม่เหมือนเดิม กูก็เลยพยายามจะเข้าใจทุกคน ทำให้ทุกคนมีความสุขเท่าที่ทำได้อะมึง คือที่มึงเห็นกูกลับบ้านตลอดเพราะพี่กูแมงก็อยากมีเวลาส่วนตัวไง แมกับพ่อกูเขาก็อยากไปนู่นไปนี่ไป ไปซื้อของเข้าร้าน ไปเที่ยงงานวัด ไปตามรายการทีวีอะมึง กูก็ต้องกลับมาช่วยसानฝืนทุกคน ึ่งเวลากลับบ้านกูเลยจะให้เวลาเขาเต็มร้อยกัน ถ้าว่างถึงจะออกมาหาเพื่อนอย่างพวกมึงเป็นต้น แต่ก็อย่างว่าแหละกูมันติดบ้านอยู่แล้ว ไหนจะมีอีหมาต่อแหละอีกอะ กูก็พยายามคิดนะเว้ยว่าไม่เป็นไรหรอก เหมือนทีกูเคยบอกมึงอะว่า อะไรก็ได้ที่ทำให้ครอบครัวกูแฮปปี้ กูยอมหมดแหละ ต่อให้กูต้องแลกมากับอะไรก็ได้

ก - มึงไม่เห็น้อยหรือวะ

ข - เห็น้อยดิมึง มีอยู่วันนึงกูมีธุระวันอาทิตย์เช้าใช้มัย แล้วพ่อกูมีแพลนไปอยุธยาอีกเสาร์นี้ แต่แอร์รถพี่กูคือเสียพอดี กูก็ถามมันว่าเมื่อไหร่มันจะเอาไปซ่อม มันบอกว่าไม่ซ่อมก็ไม่ใช่ไร

แอร์เสียไม่ใช่สตาร์ทไม่ติด พ่อมึงเหอะ! กูไม่เคยทะเลาะกับแม่แรงขนาดวันนั้นเลยนะมึง คือกูไม่ชอบเวียที่พี่กูแม่ไม่เห็นความสำคัญของครอบครัว แบบเห็นเพื่อนดีกว่าที่บ้าน เพราะกูเหนื่อยใจมึง กูยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ทุกคนได้ในสิ่งที่ตัวเองต้องการ แล้วมึงรู้ไหม คือวันที่ทะเลาะกับพี่กูอะวันเสาร์นะ ต่อกันผ่านโทรศัพท์นี่แหละ กูต้องกลับบ้านทันทีเลยเวีย แล้ววันนั้นกว่าจะถึงบ้านนะ เขี่ยเกือบ 6 โมงเย็น กูก็ลุ่นไปคิดว่าจะกลับทันร้านซ่อมแอร์ไหม พอถึงบ้านนะเจอพ่อไปก่อนดอกแรก กูนี่ขับรถออกมาแทบไม่ทัน คือขับรถไม่มีแอร์ยังร้อนน้อยกว่าอยู่บ้านอะตอนนั้น พ่อซ่อมเสร็จจรดเสร็จกูก็จัดการเรื่องลมยางให้เรียบร้อยเลยนะ แบบอยากให้เรารู้ว่าลูกก็เต็มใจที่จะพาเขาไปงานไร้อั้ง แต่กูก็รู้สึกผิดนะที่ทำหน้านิ่งๆใส่เขาอะ คือเขาต้องสังเกตได้เวียเพราะขนาดกับเซอร์กึ่งยังไม่เล่นด้วยเลย กูก็เลยโทรมาหาเขาอ้อนว่าอยากกินนู่นนี่นั่นไร้อั้ง แล้วเข้ากูขับรถไปทำธุระตั้งแต่ตีสี่อะมึง พ่อทำธุระเสร็จก็ขับรถกลับมาบ้านแล้วก็ตื่นตีสี่ขึ้นรถกลับมาทำงานที่กรุงเทพฯ เลยเข้าวันจันทร์

ก - เขี่ยย มารารอนสัส

ข - แต่เอาจริงๆ พ่อเหมือนกูคอนโทรลทุกอย่างได้ กูก็โอเคนะมึง แบบก็ทำให้ที่บ้านอะ

ก - โถ่ววว อีเพื่อนลิ อีลูกกตัญญู

ข - ก็ไม่ใช่แบบนั้นมึง บางทีกูก็มีบ้างนะที่ shut down ตัวเองไปเลย แบบกูนอนกับแม่ตลอดใช้มัยเวลากลับบ้าน นางก็จะระบายให้กูฟัง คือกูเข้าใจเวียว่านางอัดอัดอยากระบาย กูก็ฟังแต่บางทีมากไปกูนี่ shut down ไปเลยเวีย เพราะจะให้กูทำนี่ นี่ก็แม่ นั่นก็พ่อ กูทำได้แค่รับฟัง ฟังไปฟังมาแม่ก็เครียดไปอีกกกก แล้วเรื่องที่พีคล่าสุดแบบสตรๆร้อนๆเลยนะ เรื่องแรกคือพ่อกูมีโอกาสเสียงเป็นเก๊าท์ ตอนนี้งินยาอยู่ ซึ่งเขาเหมือนเขาควบคุมความอยากอาหารของตัวเองไม่ได้อะ ดูอย่างเครื่องออกกำลังกายที่อยากได้นักได้หนา กูเห็นปั่นไม่ถึง 15 นาที คือกูเข้าใจนะว่ามันไม่ควรหักโหม แต่เขาจะแยะๆแบบนี้มันจะได้อะไรวะ สองคือกูแอบเอาบุหรี่ปริมาณไปทิ้ง แล้วคือนางโมโหแน่ๆอยู่แล้วแหละ แต่จะมาด่ากูก็ใช่เรื่องปะ เพราะเขาคิดว่าไม่มีคนรู้เรื่องนี้ ก็งานไปสิคริสตอนนั้น กูก็พยายามคิดนะเวียว่ากูควรจะต้องทำยังไงต่อ ควรไปขอโทษเขาไหม ทำไงดีวะ แต่กูก็ปล่อยผ่านไป คือเรื่องแบบนี้พูดไปแม่ฟังแน่นอน นี่แค่อิทธิฤทธิ์พ่อพี่แบบเบาๆ นะมึง

ก - แต่ตอนกูเจอพ่อมึง เขาก็ดูไม่มีไร่นิหว่า คือก็เคยได้ยินมึงบ่นอยู่ว่าพ่อเปลี่ยนไป แต่ดูข้างนอกไม่รู้เลยวะ

ข - เออไง พ่อกูก็ยังเป็นพ่อกูแหละ แต่แค่คนอื่นตรงปรับตัวเข้าหาเฉยๆ

ก - เอาน่า มึงก็อย่าไปคิดมาก จะทำไงได้วะ

ข - นั่นดิ กูจะไปทำหาไร้อั้งแล้วไหนจะความไม่เอาสันตินอะไรเลยของพี่ชายกูอีกอะ อายุแม่จะ 35 อยู่แล้ว มันมีอะไรเป็นขึ้นเป็นที่ไหน นี่ยังไม่พูดถึงสารพัดปัญหาที่กูตามเช็คตามล้างให้มันอีกนะ

ก - มึงก็ว่าไป

ข - จริงมึง ถ้าสนนราคาทั้งหมดที่ไม่ว่ามันยอมไปให้สาวบ้าง ทำรถบ้าง ไปละลายกับเพิง ยาดองบ้าง เอาว่าจีปาละทุกอย่างเลย ป่านนี้กูคงสร้างบ้านใหม่ได้หลังนึงละ คือเอาจริงนะกูก็ไม่เข้าใจ ว่าทำไมไอ้อ้วนมันถึงไม่สามารถบริหารจัดการเงิน จัดการชีวิตของตัวเองได้สักที เอาจริงดิผู้ชายวัย 35 มันต้องมีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันกว่านี้แล้วไหม นี่ยังไม่รวมความไม่สนใจครอบครัว แบบเพื่อนมาก่อนเป็น อันดับแรก ต่อกันจนไม่รู้จะด่ายังไงแล้ว ว่าสักวันนึงมันจะต้องเสียใจที่ทำแบบนี้ มึงคิดดูนะมันเอา สมองส่วนคิด บอกพ่อว่าจะพาไปรพ.ก่อนไปทำงานแต่พอถึงวันจริง แม่่งปล่อยพ่อลงกลางทางแล้ว บอกว่าถ้าไปส่งพ่อแล้วจะไปทำงานไม่ทัน กูนี่ขึ้นเลยนะทันทีที่รู้คือแบบแม่่งทำไปได้ไง ถ้าพ่อเป็นอะไร ขึ้นมาจะทำไง ไม่ไปทำไมไม่บอกไปเลย พ่อต้องมานั่งรอแล้วต้องเงาะเลือด เขาจะหิวแค่ไหน ทำไม เรื่องแค่นี้มันคิดไม่ได้ คือกูนี่โมโหมาก อยากจะด่าออกตั้ญญแต่ก็กลัวจะแรงไปอีก

ก - แรงแน่! พังแน่! ถ้าพูดออกไป

ข - ก็ใช่ใจ เพราะมึงก็รู้ว่ากูต่ากันทีไร คนที่ร้องไห้ไม่ใช่กูสักครั้ง 555 สรุปร่ายๆ เลยคือ พี่ชายกูแม่่งห่วย ถ้ากูเป็นผญ.กูก็ไม่เอามันหรือค คบไปก็ไม่มือนาคทำอะไรเลย มีดมนเกิน

ก - ที่มึงพูดมาคือพี่ชายมึงเต๋อ โหดแท้

ข - อย่างมันนี่ไม่ต้องมีความเกรงใจกันแล้ว อย่าไปแคร์ มันไม่สะเทือนผิวอันอ้วนๆของ พี่กูหรือค นี่ยังไม่รวมถึงผญ.แต่ละคนที่พามาบ้านนะ ไม่แบบปลอกลอก หลอกเอาเงิน ก็แพศยาไปเลย พี่ขอใช้ค่าน้ำเลยค๊ะ แต่แม่ที่บอกว่าถ้าเขาตัดสินใจจะเลือกคนนี่ คือพี่ที่ต้องทำใจ เพราะเราไม่ได้อยู่กับ เขาไปตลอด เมียเขาต่างหาก กูนี่แบบแม่!! คือนางฟ้าแท้ละ

ก - แต่ที่แม่พูดก็ถูกอยู่นะ มึงจะอุมพี่ชายไปตลอดใจ

ข - โน้วว ตัวแม่่งใหญ่เกิน

ก - แล้วแบบนี้แพลนที่จะกลับมาทำงานที่บ้านคือยังไง

ข - ก็ทำตามแพลนเดิมแหละมึง หางานใหม่กลับมาอยู่บ้าน แต่กูก็ไม่รู้ว่ามันจะดีขึ้น หรือเลวลง กูออกมาอยู่คนเดียวนานเกินไปแล้วอยู่ดีๆต้องกลับไปอยู่แบบมีคนอยู่ด้วยตลอดเวลา กูจะ ทนได้ไหม จะอินดี่มากก็ไม่ได้ วันนั้นแค่เอารถไปล้างครึ่งชม. แต่ขากลับวกไปซื้อกล้วยทอดตรงสาย สาม มึงเชื่อไหมว่าเกือบร้อยสายไม่ได้รับ ทั้งที่กูกลับบ้านช้ากว่าที่เขาประมาณไว้ไม่เกิน 20 นาทีอะมึง แต่คือตอนนี้อยู่กม. กูจะทำอะไรก็ได้ จะไปไหนก็โมงก็ได้ กูก็เลยแอบกลัวเหมือนกันว่าจะทนไม่ได้ แต่สัญญากับเขาไว้แล้วอะมึง

ก - ผิดสัญญาคนแก่ บาปนะเว้ย พี่เตือนไว้ก่อน 5555

ข - บาปไม่เท่าไรหรอก แต่กลัวเขาผิดหวังมากกว่า เรื่องของเรื่องอะ

ก - ก็จริงอย่างเพื่อนว่า คนแก่ขี้บ่นน้อยใจ

ข - พี่ไม่แก่ พี่ก็ขี้บ่นน้อยใจ

ก - โอ้ววว น่าสงสารเหลือเกินนี่ ทำตัวเป็นเด็กก็มีปมไปได้ แล้วเรื่องตอนเด็กเป็นไง เล่าให้พี่ฟังเดี๋ย

ข - เรื่องตอนเด็กคือยังไงวะ

ก - ชีวิตตอนเด็กมีงั้นหะคะ หรือว่าเกิดมาก็ผันตัวจากตัญญูเป็นนางเลียบแบบเพื่อนเรา เลยจิง

ข - ตอนเด็กหรือวะ กูก็ได้มีอะไรมากระ ตั้งแต่สมัยม.ต้นล่ะที่เป็นคนซี้เหร่ที่สุดในกลุ่ม ก็มีง้าเพื่อนคนหนึ่งที่เคยซี้ให้กูได้ใหม่ที่เป็นพริตตี้ตัวท้อปอยู่ที่พัทยาอะ คือกูก็ไปอยู่กลุ่มเดียวกับพวกนี้ เหมือนกูต้อยต่ำมากนะ คือกูก็ไม่เข้าใจตัวเองว่ากูพาตัวเองไปอยู่ตรงจุดนั้นได้ยังไง พอขึ้นม.ปลายก็ย้ายมาอยู่กลุ่มกระตักไซ่มะ มีกูจริงใจกับทุกคนหมดเลยนะ แต่พอมีอะไรเกิดขึ้นดูต้องเป็นคนแรกที่โดนโกรธ กูจำได้เลยนะว่ามีช่วงนึงที่กูต้องกลับไปคิดทุกคืนว่าวันนี้มีใครโกรธหรือไม่ พอใจอะไรกูใหม่ หรือบางทีกูต้องโทรไปหาเพื่อนในกลุ่มทุกเย็น ทุกคนเพื่อความแน่ใจว่าวันนี้ไม่ได้มีใครโกรธกูอยู่ จนสุดท้ายกูคือคนที่โดนคนทั้งรุ่นเกลียด

ก - ทั้งรุ่น!! หมายถึงทุกคนอะนะ

ข - ก็ประมาณนั้นแหละ พี่กูรู้สึกชีวิตพี่ช่วงนั้นแหม่งบัดซบมาก

ก - ยังไงหรือ เล่าให้พี่ฟังได้ไหม

ข - ได้ แต่จำไม่ค่อยได้แล้วว่ารายละเอียดมันเป็นยังไง

ก - ไม่ขนาดนั้นมั้ง

ข - เริ่มค่ะ! เรื่องที่คนเกลียดทั้งรุ่น เอาจริงก็จำอะไรไม่ค่อยได้ว่าสาเหตุมันเกิดมาจากอะไร รู้แต่แค่กูไม่ได้ทำ แล้วก็รู้ว่าทำไมถึงกลายเป็นกูด้วยซ้ำ งานก็พาสีทำอะไร ทุ่มเทเท่าไร แต่สุดท้ายก็มีคนไปเม้าท์ว่ากูอยากทำตัวเด่น อยากเป็นประธานสี กูไม่ได้คิดแบบนั้นเลยนะมีไม่เคยมีผู้ชายมาจีบเลยสักคน ไม่เคยมีโมเมนต์แอบชอบรุ่นพี่ หรือรุ่นพี่มาแอบชอบเลย เลิกเรียนก็ไม่เคยมีใครชวนกลับบ้านด้วยเลย ไม่เคยมีใครชวนไปกินข้าวกลางวันด้วย มันน่าสมเพชมากนะมี กูต้องเอาข้าวไปกินกลางวันคนเดียวบนห้อง ให้พ่อไปรับ-ส่ง เพื่อตัดปัญหาบ๊อบพวกนี้ ก็กลายเป็นมีประเด็นว่าลูกคุณหนู ทำทำอะไรเองไม่ได้ไปอึก แล้วตอนที่เขามีเรื่องกันอะนะ พี่ยอมรับเลยว่าพี่กลัวพี่กลัวโดนตบ เรื่องของกูก็ไม่ใช่ว่าเขาเคลียกันเสร็จจละ กูคะ เพื่อนมาด่ากว่าซี้ฉลาดมาก ไม่มีความคิดจะช่วยเพื่อนสักนิด ไม่ใจ ประมาณนี้

ก - โห แหม่งดราม่ามาก

ข - มากอะ ช่วงชีวิตมัธยมกูนะเป็นช่วงที่ไม่น่าจดจำเหี้ยๆ เรียนมาตั้ง 6 ปี มีเพื่อนสนิทกลับมาแค่คนเดียว ก็คนที่กูไปเป็นเพื่อนเจ้าสาวในงานแต่งสมัยยังคบกับนางสาวเจ (นามสมมติ)อะ

ก - อ้ออ้อ ที่ลอร์ดกระปี่อะนะ

ข - เออ คนนั้นแหละ ความจริงพี่กับอีนี่ไม่ได้เป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกันนะ แต่พี่ก็ไม่จำไม่ได้ว่าเพราะอะไรถึงทำให้สนิทกัน

ก - บางทีมันก็ไม่มีเหตุผลป่าววะ

ข - ก็อย่างเพื่อนพุดก็ถูก เอาเป็นว่าชีวิตมัธยมพี่เป็นช่วงบอดของชีวิต ไม่มีที่ยืนสัก ต้องคอยเอาใจคนนู้นทีคนนี้ที เอาจริงก็พี่ไม่เข้าใจนะว่ากูทำไปทำไม แต่ตอนนั้นถ้าไม่ทำก็เหมือนไม่มีตัวตนยังไม่รู้วะ

ก - ไม่เป็นไรมึง ผ่านมานานละ ช่างแม่ง

ข - เออ นี่คือตอนนี่กูดีขึ้นมาแล้วนะ แบบรู้จักความสำคัญของความสุขตัวเอง กูไม่ชอบตัวเองที่เป็นแบบตอนนั้นนะจริงๆ

ก - กูภูมิใจในตัวมึงนะอ้อบ้า เพราะจากที่ฟังบางอย่างก็เพิ่งรู้วันนี้เอง เพราะงั้นกว่าจะมีวันนี้กูรู้ว่ามึงต้องใช้ความอดทนมากแค่ไหน มึงผ่านอะไรมาเยอะแค่ไหน เชื่อกูมึงแม่งอีโวล (Evolution) มาได้ขนาดนี้ แม่งคุลละ อย่าไปใส่ใจอดีตเลย งั้นเรามาเริ่มชีวิตความรักของมึงเลยละกัน ไหนๆก็ไหนๆแล้ว

ข - ได้ มาว่าอีนู

ก - คือวงจรความรักของมึงเริ่มต้นจากผู้ชายก่อน คือโทนี่ (นามสมมติ) แล้วมาทอม คือนางสาวเจ (นามสมมติ) แล้วคนปัจจุบันตอนนี้ก็กลับมาเป็นผู้ชาย คือหโม พี่ลำดับถูกใช่ปะ

ข - ถูกต้อง ชีวิตรักกูไม่ได้ผ่านมาโซกโซนอะไรเท่าไร แต่แค่สาหัสมากแต่ละคน 5555

ก - งั้นเพื่อนช่วยเริ่มเล่าให้ฟังหน่อยได้ไหมว่าสำหรับแต่ละคนมันมีที่มาที่ไปยังไง เริ่มจากโทนี่ (นามสมมติ) ผัวคนแรกก่อน เริ่มค่ะ!

ข - แฮ่มๆๆ โทนี่ (นามสมมติ) ที่เรียกได้ว่าเป็นแฟนคนแรก เป็นความรักครั้งแรกเลยนะเว้ย โทนี่ (นามสมมติ) กับพี่ก็เป็นเพื่อนเรียนสาขาเดียวกันตอนป.ตรีไง ตอนนั้นคือโทนี่ (นามสมมติ) เป็นตัวที่อปที่ใครๆ ก็อยากได้ มือหนึ่งสาขา 4.00 มาทุกเทอม เป็นเด็กชีวจากเกษตรศาสตร์ เลยแก่กว่าพวกเราประมาณปีนึง ทั้งหล่อ ทั้งเท่ ผู้หญิงในสาขา ไม่ว่าจะเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง รวมไปถึงเหล่าเกย์ ทุกคนใครก็อยากได้ต้นทั้งนั้นแหละ ตอนนั้นพี่ไม่ค่อยได้มีโอกาสทำความรู้จักกับโทนี่ (นามสมมติ) มากนัก เพราะอย่างที่เราคุยกันอยู่ว่าพี่สนิทกับเพื่อนผู้ชายอีกคนนึงอยู่มาก เรียกว่าตัวติดกันมากเลยทีเดียว จนทุกคนเขาก็ลั่นว่าสองคนนี่คงต้องเป็นแฟนกันแหละ ซึ่งทั้งกูแล้วก็เพื่อนคนนั้นเอาจริงก๊วก็คงรู้สึกดีต่อกัน แต่ไม่มีใครกล้าพูด ก็เลยปล่อยเลยตามเลย แต่จำไม่ได้ว่าเริ่มต้นคุยกับโทนี่ (นามสมมติ) ได้ยังไงนะ แต่ก็คุยไปเรื่อยๆ แล้วพี่รู้สึกโอเคมากกับการที่ทุกคนมองพี่แบบว่าเหี้ย คนนี้ไงที่แบบชนะใจโทนี่ (นามสมมติ) ได้ ขนาดอาจารย์ยังเอ็นดูในความรักครั้งนี้ของกูสองคน ไม่มีโมเมนต์ขอเป็นแฟนมั้ง หรือก๊วลืมเองก็ไม่รู้ 555 แต่ก็เป็นคนเปิดซิงพี่หละตอนปี 3

ก - ได้ยว!!!

ข - 5555 มึงจะตกใจทำไม กูเป็นคนอ่อยด้วยนะพูดเลย

ก - เออ กูซ็อกไปอีกดิ

ข - ไม่ต้องซ็อก ด้วยความที่โทนี่ (นามสมมติ) เป็นคนเก่งมาก พี่ก็เลยให้มาตีวงหนังสือให้

ก - ตีวงไป ตีวงมา ได้กันเลยจ้ะ

ข - ก็ไปเปิดห้องตีวงกัน มึงคิดว่าจะเสียตัวไหม พูด!

ก - ใครจ่ายค่าโรงแรม?

ข - โทนี่ (นามสมมติ) จ่าย เป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่โทนี่ (นามสมมติ) เปย์ให้กู 555

หลังจากมีอะไรกันแล้วความรู้สึกก็เปลี่ยนไป มันยิ่งรู้สึกภูมิใจที่ได้แบบตัวท็อปของสาขามาเป็นแฟนเต็มตัว ก็คบกันมาเรื่อยๆ ไม่ค่อยมีปัญหาอะไรกันเท่าไหร่นะ แต่ที่แน่ๆ และคือกู่ห่างกับเพื่อนคนนั้น ขึ้นมามากอย่างเห็นได้ชัด

ก - แน่ละ มีผิวแล้วนี่คะ

ข - ก็จริงมึง จนวันที่กูมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนเมทพอดิ เลยย้ายออกไปอยู่หอนอก โทนี่ (นามสมมติ) ไม่มีช่วยกูเลยสักนิดกูจำได้แม่นมาก เพราะคนที่มาช่วยกู คือเพื่อนผู้ชายคนนั้น แล้วเขาก็ถามกับกูประโยคหนึ่งว่า “มันใจแล้วใช่ไหมที่จะย้ายออก แล้วแน่ใจแล้วใช่ไหมว่าเลือกคนนี้” มึงเอ๋อๆ ยยย จากคนที่เสียบๆ ไม่ค่อยพูดหรือว่าแสดงออกอะไรมากนัก มาพูดแบบนี้ กูนี้ใจสั้นเลยครับ แต่กูจำได้แค่ว่ากูไม่ได้ตอบอะไร แค่มั้งให้มั้ง พอกกลางคืนโทนี่ (นามสมมติ) ก็เข้ามาหาที่หอ เหมือนแบบจะมาอยู่ด้วยไรจี้ กูก็ทำตัวอะไรไม่ถูกว่าควรทำยังไง แต่ก็ไม่ได้ห้ามอะไร แต่ด้วยความที่แบบอยู่หอในมาตลอดไม่เคยต้องมีความลับอะไร คืนนั้นโทนี่ (นามสมมติ) นั่งค้นคอมพ์กู จนไปเจอข้อความที่กูกุยกกับคนอื่น โทนี่ (นามสมมติ) ไม่ได้พูดอะไรนะ แต่กูรู้สึกได้ถึงความนิ่งที่เปลี่ยนไป กูไม่รู้ว่าควรทำยังไง ก็เอาตัวเข้าแลกแหละ พูดง่ายๆ คือกูไม่ยอมเสียผู้ชายคนนี้ไป

ก - อีเหี้ย เอาจริงดิ!

ข - จริง! แล้วกูก็คิดว่าวิธีนี้มันได้ผลละ แต่ทุกอย่างเปลี่ยนไปหลังจากเหตุการณ์ครั้งนี้อะมึง มันมาอยู่กับกูบ่อยขึ้น กินข้าวกับกูบ่อยขึ้น ตัวติดกับกูมากขึ้น

ก - ก็ดูดีอยู่นะ

ข - แต่มันก็ใช้เงินของกูมากขึ้นเช่นกัน! เงินสำรองที่พอกับแม่กูสำรองไว้ในอีกบัญชี 2 แसनก็หมด เงินที่ใช้ในแต่ละเดือนก็เริ่มไม่พอ กูเริ่มไม่มีเงินเก็บ แต่กูก็พูดไม่ได้ โทนี่ (นามสมมติ) บอกกับกูว่าตอนนี้อัดทนลำบากด้วยกันก่อนนะ ไว้ถ้าทำงานแล้วทุกอย่างจะต้องดีขึ้น โทนี่ (นามสมมติ) สัญญา กูก็เคลิ้มไปดิ

ก - แล้วมึงก็เชื่อ?

ข - ใช่ กูเชื่อ กูไม่ฟังใคร ไม่สนใจเหนือ สนใจอะไรทั้งนั้น ผู้ชายคนนี้จะเป็นคนแรกแล้ว ก็คนสุดท้าย คือจะดีแค่ไหน จริงมัยละ เจอรักแท้แล้ว ชัมติง ความเพ้อของกูช่วงนั้น จนกระทั่งเมนส์

ไม่มา คือแม่่งความรู้สึกกลัวว่าจะท้องระหว่างเรียน กลัวสารพัด และที่สำคัญคือกลัวพ่อกับแม่จะเสียใจ คือถูกกลัวสุดๆ แล้วก็บอกโทนี่ (นามสมมติ) ซึ่งมันดู clam กว่ากูมาก ตอนนั้นกูรู้สึกอับอาย หัวใจอย่างบอกไม่ถูก แล้วผลออกมาก็แค่ขีดเดียวเท่านั้น โลงใจสัสๆ หลังจากนั้นก็เริ่มป้องกันละกูเสียวาวว

ก - มึงนี่นะ ถ้าพลาดท้องมาจะทำยังไง

ข - โทนี่ (นามสมมติ) ทำให้เรื่องนี้ดูไม่ใหญ่โตอะไร ทำให้กูรู้สึกว่าคุณอย่างจะต้องโอเค โทนี่ (นามสมมติ) ดูแลกูได้แน่นอน จนมีช่วงหนึ่งที่มันกำลังทำางดนตรีกับเพื่อน เวลาที่เคยมีให้กูมันก็น้อยลง ไปคลุกตัวอยู่ที่หอเพื่อนซะเป็นส่วนใหญ่ กูก็ติดต่อมันไม่ค่อยได้ แต่กูก็ไม่ได้คิดอะไรนะ มันท่าน่าแปลกใจมากกว่าตอนนั้นกูเชื่อโทนี่ (นามสมมติ) อย่างสนิทใจ ทั้งมันมีสัญญาณอะไรตั้งมากมายให้กูเอะใจ แต่กูไม่เอะใจเลยสักนิดเดียว

ก - เซ็น..

ข - ช่วงสอบจะเป็นช่วงที่กูติดต่อโทนี่ (นามสมมติ) ไม่ได้ โทนี่ (นามสมมติ) จะปิดเครื่อง ปิดแบบปิดทั้งวัน จะเป็นฝ่ายติดต่อกูมาเอง แบบว่าเพิ่งวางสายกันไปแต่ถ้ากูย้อนกลับไปที่คือปิดเครื่องไปแล้ว ไม่ได้เจอกันเลยตลอดช่วงนั้น ใช้ชีวิตอยู่คนเดียวอยู่กับเพื่อน มันก็จะเป็นช่วงเวลาที่จะนอยด์แล้วก็อยากจะทำอะไรก็ไม่ได้ คือช่วงเวลาแบบนี้มันจะมาเป็นระยะๆ

ก - แล้วโทนี่ (นามสมมติ) นี่มีโอกาสเจอพ่อกับแม่มึงบ้างรึยัง

ข - เคย ครั้งนึงและเป็นครั้งเดียวด้วยนะ คือตอนนั้นกูกำลังจะย้ายหออีกครั้ง คราวนี้โทนี่ (นามสมมติ) มาช่วยแล้วพ่อกะแม่ก็มาช่วย คือกูตื่นเต้นมากเลยที่แฟนจะได้เจอกับพ่อแม่ซะที ทุกอย่างดูเป็นปกติมาก แม้แต่เซอริก็ดูไม่ได้มีปัญหาอะไรกับต้นเลย เรื่องระหว่างกูกับโทนี่ (นามสมมติ) ก็ดำเนินไปเรื่อยๆ จะมาเข้าปีสี่ โทนี่ (นามสมมติ) กลับมาที่กทม. บ่อยขึ้น แทบจะทุกอาทิตย์ แล้วพ่อยิ่งขึ้นมาก็จะติดต่อกันไม่ได้เหมือนเดิม แล้วแม่ก็จะหาที่มอบ่อยขึ้นเหมือนกัน แต่ถ้าตอนแม่มา โทนี่ (นามสมมติ) จะเอาเบอร์แม่โทรมาหากูเสมอ แต่ไม่เคยชวนกูไปเจอแม่มันเลยนะ แต่กูก็ไม่รู้สึกอะไร แค่แบบเหมือนมันไม่สนใจกู ไม่เคยมีความคิดว่ามันจะมีคนอื่นเลยจริงๆ แต่ก็ที่น่าแปลกใจที่ไม่มีใครเตือนกูเลยเหมือนกัน

ก - เขาเตือนกันแล้วแต่มึงไม่ฟังรีบล่าว?

ข - เออ ไม่แน่ใจเหมือนกัน 5555 พอเข้าปี4 เทอมแรกสาขาเราก็ต้องออก field ใช่มั้ย มันจำเป็นต้องจับกลุ่มสามคน ก็มีเพื่อนผู้ชายที่สนิทมาๆมาชวนกูเข้ากลุ่มก่อน ซึ่งกูก็โอเคดี เพื่อนชวนก็เลยไม่อยากปฏิเสธ เอาจริงเลยนะกูไม่มีความคิดที่จะปฏิเสธเลยด้วยซ้ำ แล้วคืนนั้นคือมีเรื่อง โทนี่ (นามสมมติ) ทะเลาะกับกูยิ่งใหญ่อยู่ล้งการ แค่ว่าทำอะไรไม่เลือกอยู่กลุ่มเดียวกับมัน ไม่อยากใช้ชีวิตในช่วงเวลาที่ลำบากกับมันหรือ ทำไม่ถึงไม่อยากอยู่ด้วยกันตั้ง 3 เดือนเลยนะ กูนี่ก็แบบงๆ พูดไม่ออกบอกไม่ถูก คือกูคิดไม่ถึงว่าเรื่องมันจะใหญ่ขนาดนี้ กูไม่รู้ว่าจะต้องตัดสินใจยังไงสำหรับเรื่องนี้ แต่เชื่อไหมว่าการตัดสินใจครั้งนี้ที่กูเลือกเพื่อนเป็นเรื่องที่กูคิดว่ากูตัดสินใจถูก

ก - เออ อย่างน้อยก็ยังมีความถูกต้องอยู่บ้าง

ข - แล้วช่วงที่ไปออก field แม่งทุกข์ทรมานมาก แม่งชวนกูทะเลาะด้วยทุกวัน ตั้งแต่เข้าจรดหลับ ตั้งแต่แยกกันเพราะมันแบ่งออกเป็น 3 แคมป์ กูอยู่แคมป์กลาง แต่โทนี่ (นามสมมติ) อยู่แคมป์ล่าง ระยะทางห่างกัน 100 โลอะมึง บางทีก็โทรมาเหมือนจะเหงา เหมือนจะคิดถึง แต่ทุกครั้งที่จับบทสนทนาคือทะเลาะกัน ภาพที่เพื่อนในแคมป์จะเห็นตลอดคือ กูร้องไห้ ร้องตลอด ว่าจะเรงมากก็จะรู้สึกผิดกับมัน เพราะแม่งจะคอยมาตอกย้ำกับกูตลอดเวลา ว่ากูทิ้งมัน ทิ้งให้โทนี่ (นามสมมติ) ต้องอยู่แบบไม่มีความสุข

ก - คือสรุปว่ามึงเป็นต้นเหตุของความทุกข์ระทมของมันจริงๆ

ข - เออ นี่แหละที่มันเป่าหูมาตลอดเวลา เพื่อนในกลุ่มก็ดูแลกูเป็นอย่างดี จะพยายามพากูเข้ามาเจอแสงสีในเมืองอยู่บ้าง นานๆทีคนในแคมป์ก็จะชวนกันไปกินหมูกระทะในเมือง ไปเที่ยวงานวัดบ้าง หรือว่าไปน้ำตก คือมึงรู้ปะว่ากูไม่เคยได้ไปไหน เพราะกูรู้สึกผิดกับมัน โทนี่ (นามสมมติ) กรอกหูอยู่ตลอดว่ากูเลือกที่ตัดมันออกไป 3 เดือนก็ไม่ต้องเจอกันละกันคือแบบกูนี่ทุกข์ทรมานสัส มันก็มารับกูไปกินข้าวบ้างนะ แต่เจอหน้ากัน โทนี่ (นามสมมติ) ก็เอาแต่ตำว่ากูตลอด กูแทบจะไม่โอเค แต่กูก็ไม่รู้ว่านี่คือที่สุดที่กูจะทนได้จริงๆ จนออก field เสร็จครบสามเดือนแล้วทุกอย่างก็กลับมาสู่ภาวะปกติ รักกันดี มีความสุข จนกูรู้สึกว่ามันสินะผลจากความอดทนของกู แล้วกูก็เลยคิดว่าตลอดที่เราต้องอดทนเว้ย เพราะมันคือการเรียนรู้กันอะไรทำนองนี้มึง

ก - โหยยยยยยยย ดอกท้อมากอะมึง นี่มึงไปเป็นทหารไหม กูว่ารุ่งอะ พุดเลย

ข - ยิงๆ ต่อมความอดทนของกูยังไม่หมด

ก - มึง!! ต่อมความอดทนมึงคือใหญ่มาก เป็นกูไปตั้งแต่มีความไม่โปร่งใสละ แฟนกันภาษาอะไรต้องรอรับโทรศัพท์ฝ่ายเดียว พุด!!

ข - กูรู้ แต่ตอนนั้นกูยังไม่รู้ไง กูคิดไปว่ามันคือการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ก - แม่ยอดหญิง มึงนี่ความอดทนสูงมากจริงๆ

ข - เออออออ ภูเขาใจความรู้สึกมีมึง เพราะขนาดตัวกูเองตอนนี้ยังสงสารตัวกูเองตอน
นั้นเลย

ก - 55555

ข - มาๆ แล้วนี่ก็ถึงเทอมสอง โทนี่ (นามสมมติ) ไปฝึกงานก่อน ตอนนั้นกูรู้สึกชีวิตคู่
ของเราสองคนมันกำลังมาถึงจุดที่ต่างคนต่างทำงาน ต่างคนต่างต้องแยกไปทำหน้าที่ของตัวเองแล้ว
เหมือนกับว่าเรากำลังเป็นผู้ใหญ่แล้ว ตอนที่โทนี่ (นามสมมติ) มาอยู่กทม. มันอยู่บ้านน้ำตรงเลียบด่วน
แต่โทนี่ (นามสมมติ) มีคอนโดอยู่ที่รามคำแหงนะเท่าที่รู้ แต่กูไม่เคยไปไหนสักกะที่ ครั้งแรกที่กูนั่งนั่ง
รถทัวร์จากโคราชลงมากทม.เพื่อมาหามันครั้งแรก กูนี่ตื่นตื่นมากถึงมากที่สุด แล้วสิ่งที่โทนี่ (นาม
สมมติ) เตรียมไว้ให้กูคือการเปิดห้องให้กูนอน ไม่ใช่พาไปนอนที่คอนโดริอะไรนะ คือการไปโรงแรม
รายวันให้กูนอน ดีที่ยังเลือกห้องดีให้กูอยู่ มันไม่เคยมีเวลากลับมาอยู่กับกูเลย เหมือนเป็นกิจวัตรพอกูมาถึงก็
พากูไปกินข้าว มานอนกับกู แล้วก็ให้เงินกูสำหรับซื้อบั้งแล้วก็เป็นการถลกบมอ เป็นแบบนี้ตลอด คือ
แทนที่กูจะเอะใจอะไรสักนิด แต่กลับกลายเป็นว่ากูรู้สึกดีเว้ย รู้สึกว่าโทนี่ (นามสมมติ) ทำตามสัญญา
เริ่มกลับมาดูแลกูแล้ว คือกูกคิดว่าความรักมันกำลังโตขึ้นเรื่อยๆ

ก - แต่มึงคิดถึงอนาคตระหว่างโทนี่ (นามสมมติ) บ้างรึยังตอนนั้น

ข - คิดมาตลอดแหละ ไม่เคยไม่คิด เพราะโทนี่ (นามสมมติ) คือผู้ชายคนแรกของกูไง
ทุกอย่างดูผ่านไปด้วยดี เราสองคนเริ่มมีการปรึกษากันเรื่องงานของโทนี่ (นามสมมติ) เรื่องการ
บริหารจัดการชีวิตของแต่ละคน แบบอย่างถ้าฝึกงานเทอมนี้เสร็จก็จะต้องกลับมาเรียนอีกเทอมหนึ่ง
สลับกับกูที่จะมาฝึกงานเทอมหน้า ทุกอย่างมันเหมือนกับว่าเราสองคนเป็นผู้ใหญ่ขึ้น รู้จักใช้เวลาซึ่ง
กันและกันอะมึง แต่โทนี่ (นามสมมติ) ก็ยังคงเป็นต้นเหมือนเดิม ติดต่อยากตลอด การโทรหามันติด
หรือว่าโทรครั้งแรกแล้วมันรับสายเลยนี่มันเป็นอะไรที่มหัศจรรย์มาก พี่พูดเลย! การโทรหามัน
เปรียบเสมือนว่าโทรไปทิ้งไว้ เดี่ยวเห็นก็คงโทรกลับมาเอง จนมาถึงเทอม 3 กูมาฝึกงาน โทนี่ (นาม
สมมติ) อยู่เรียนอยู่ที่มอ ตลอดสามเดือนนับครั้งได้เลยว่าโทนี่ (นามสมมติ) ขึ้นมาหากูก็ครั้ง น้อยมาก
แต่ช่วงนั้นกูก็ยุ่งด้วย ไหนจะฝึกงาน ปรับตัวทำอะไรอีก จนโทนี่ (นามสมมติ) พูดว่าเหมือนกูมีเวลา
ให้มันน้อยเกินไปรึปล่าว นี่เป็นครั้งแรกที่กูรู้สึกที่โทนี่ (นามสมมติ) เรียกร้องเวลา อยากเจอ อยากอยู่
กับกู แล้วด้วยความที่กูเป็นกู ผู้ชายเขาคิดถึงมีหอรอที่กูยังอยู่เฉย กูก็รู้ว่าโทนี่ (นามสมมติ) จะไปขึ้น
คอนเสิร์ตที่มอ กูก็เลยนั่งรถจากกทม.ไปหาดันที่มหาชัย เซอร์ไพส์อะมึง กูไปพร้อมกับดอกไม้อะไร
เพื่อนให้มารับกูหน่อย แล้ววันนั้นมันคือวันครบรอบที่คบกันปีที่2 แล้วอะ กูไปรอเจอมันหลังเวทีก่อน
ขึ้นแสดง

ก - อาการโทนี่ (นามสมมติ) เป็นยังไง

ข - ไม่เป็นไร ไม่ดีใจสักนิด คำพูดแรกคือโทนี่ (นามสมมติ) ถามกว่ามาที่นี้ทำไม แล้วทำไมถ้าจะมาถึงไม่บอกก่อน ทำไมทำตัวขี้เก๋งขนาดนี้ มีแต่คำว่าทำไมๆๆๆ ไม่สนใจดอกไม้ที่กุหลาบมา ไม่สนใจของขวัญ ไม่สนใจแม้จะถามกุหลาบคิดว่าเหนื่อยมั๊ย ไล่กุ โกรธมาก จนรู้สึกว่าคุณจะไม่ทนแล้ว เลิกกันเลยก็แล้วกัน กุก็เลยโทรให้ป้ามารับ เพราะรู้ว่าพวกป้ากินเหล้าอยู่ พอไปถึงก็ไล่ไปร้องไห้ไป ตอนนั้นกุตัดสินใจแล้วว่าเลิกแน่ๆ

ก - อันนี้คือเป็นคืนที่มีรถคว่ำใช่ไหม

ข - ใช่ เหตุการณ์ต่อจากนี้แหละ ภาพตัดไปเลย พี่ขึ้นมาอีกทีคืออยู่ที่โรงพยาบาล พอผ่าตัดทุกอย่างเสร็จ ก็เริ่มมีคนมาเยี่ยม ทุกคนบอกว่าไม่มีใครเจอโทนี่ (นามสมมติ) เลย ไม่มีใครติดต่อได้เลย คิดว่าโทนี่ (นามสมมติ) น่าจะยังไม่รู้ว่าถูกรถคว่ำ คือความคิดที่จะเลิกแน่ๆ ก่อนหน้านั้นมันหายไปเลยวีย์ กุคิดแต่ว่าถ้าโทนี่ (นามสมมติ) รู้ว่าถูกรถคว่ำ ต้องคิดว่าตัวเองเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องเลวร้ายกับคุณขนาดนี้ โทนี่ (นามสมมติ) ต้องไม่เลิกกับกุแน่ๆ จนกุจำเบอร์เส้น (นามสมมติ) ได้ไง ก็เลยให้พ่อโทรไปบอกว่าถูกรถคว่ำนอนเจ็บอยู่ที่รพ.

ก - เส้น (นามสมมติ) ไหนอะ

ข - เส้น (นามสมมติ) เพื่อนที่ทำวงดนตรีด้วยกัน

ก - อ้อออออ

ข - แต่กูมารู้ทีหลังว่าที่โทนี่ (นามสมมติ) ชอบไปคลุกอยู่ด้วยกันทั้งวัน เออะอะ ก็ไปหาเส้น (นามสมมติ) ไปสอนการบ้าน ไปตีวงหนังสือ ความจริงแล้วมันสองคนไปโมกกัน

ก - เหี้ยยยยยย เอาจริงดิ

ข - แต่มีงเชื่อกูเหอะ เรื่องที่มีงจะรู้ว่าทำไมกูถึงรู้เรื่องนี้ พักกว่านี้อีก 5555

ก - นี่มีงคือขำออกด้วย

ข - ก็เรื่องมันผ่านไปแล้วไง ตอนนั้นกูก็ขำไม่ออกหรอก เอาว่าจนถึงตอนนี้ก็ยังมองหน้าเส้น (นามสมมติ) ได้อย่างไม่สนิทใจเลยมีง

ก - เป็นไงต่อพอโทนี่ (นามสมมติ) รู้เรื่องแล้วอะ

ข - มันก็รับมาหาที่รพ. นั้นแหละ มาดูแลเป็นอย่างดี แต่ด้วยความที่พ่ออยากให้เราไปรักษาตัวที่บ้าน กุก็กลับบ้านไปรักษาตัวต่อ ตลอดระยะเวลา 4 เดือน โทนี่ (นามสมมติ) ไม่มาหาที่บ้านเลยสักครั้ง ถ้านับว่า 100 ครั้งที่โทรมาหา คือโทรมาชวนทะเลาะ ถามหาสาเหตุบ้าง ปาเข้าไปก็ 90 ครั้งละ มีแค่เศษเสี้ยวเท่านั้นแหละที่จะโทรมาถามอาการกูบ้าง กูร้องไห้ เสียใจจนไม่รู้ว่าควรทำยังไงดี

ก - มิ่งควรเลิก กูตอบให้ ผู้ชายอะไรวะ

ข - มิ่งพูดถูก คือกูควรเลิกกับผู้ชายคนนี้ไปได้แล้ว เรื่องระหว่างกูกับโทนี่ (นามสมมติ) ก็คาราคาซังกันอยู่สักพักใหญ่ จนโทนี่ (นามสมมติ) ได้เริ่มทำงานจริงจัง ตอนนั้นโทนี่ (นามสมมติ) อยู่กทม. บอกกูว่าอยู่บ้านน้ำแฉะลาดพร้าว กูก็อยู่ที่บ้านเริ่มหางาน ตอนนั้นแหละที่ทุกอย่างแย่งดุระหองระแหงมาก คือเมื่อก่อนกูนี้ใสใสเลย ไม่รู้ว่าการที่เราโดนบล็อกเบอร์นี่เสียงลายสายมันเป็นยังไง มันบล็อกเบอร์กู แต่กลับบอกกูว่าโทรศัพท์มีปัญหา แล้วก็พาลทะเลาะกันไปใหญ่โต จนในที่สุดอีเลดี้ (นามสมมติ) ก็โผล่เข้ามา มันโทรมาหากู แล้วบอกให้โทนี่ (นามสมมติ) เลือกว่าจะเลือกใคร ตอนนั้นเหมือนโลกทั้งโลกมันพังลงมาต่อหน้าต่อตากูเลยเอาจริงเหอะ กูอึ้ง อืออึ้งไปหมด งงไปหมดว่ามันเกิดอะไรขึ้น พอตอนเช้ากูก็ตัดสินใจมาที่ทำงานโทนี่ (นามสมมติ) มารอ อยากรู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้น

ก - มิ่งไม่กลัวหรือ

ข - กลัวดิ ตอนนั้นกูกลัวทุกอย่างแหละ กลัวไปหมด ไม่รู้ว่าควรทำยังไง ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการที่กูมากทม.ครั้งนี้กูจะได้อะไรกลับไปริบลาว่า กูรอโทนี่ (นามสมมติ) รอจนบริษัทก็ไม่เจอตัว กูแค้นมากตอนนั้น กูไม่รู้เลยว่าต้องทำอะไร ต้องนอนที่ไหน ต้องไปที่ไหนแล้วโทนี่ (นามสมมติ) ก็โทรมาบอกให้กูกลับไปรอที่เดิม

ก - ที่ห้องโรงแรมรายวันอะนะ

ข - ฉลาดมากอะ กูก็ไปรอแล้วโทนี่ (นามสมมติ) ก็มาหากูนะ แต่กูจำไม่ได้ว่าตอนนั้นมันอธิบายอะไรให้กูฟัง แต่ที่จำได้แม่นมากคือมันบอกว่าเดี๋ยวพอกลับไป โทนี่ (นามสมมติ) จะให้เลดี้ (นามสมมติ) โทรหาแล้วโทนี่ (นามสมมติ) จะเป็นคนขอคุยเอง ขอแค่กูวางโทรศัพท์ทิ้งไว้แค่นั้น อย่าไปฟัง อย่าสนใจแล้วเดี๋ยวจะตัดสายไปเอง

ก - แล้วคือมิ่งก็ทำตามอะนะ

ข - อืมม ตอนนั้นกูไม่รู้ว่าต้องทำยังไง กูยังไม่พร้อมเสียโทนี่ (นามสมมติ) ไป แต่กูก็แอบฟัง แหม่ใจกูสลายมากอะ คำพูดที่พูดออกมาเพื่อให้อีเลดี้ (นามสมมติ) สบายใจแหม่ทำร้ายกูมากจริงๆ แล้วอยู่ดีๆ กูก็แว๊บขึ้นมาว่าถ้าโทนี่ (นามสมมติ) หลอกล่ะ ตอนนั้นกูสติแตกเลยเว้ย ขึ้นแท็กซี่ไปหาหอที่อยู่ตรงกรมราชฯ

ก - กรมราชฯ มันไม่ได้มีที่เดียวในกทม.นะมิ่ง

ข - คือตอนนั้นกูไม่รู้เว้ยว่ามันมีกี่ร้อยกี่พันที่ แต่กูต้องหาให้เจอให้ได้ ตอนนั้นกูติดต่อใครไม่ได้ จนมีคนโทรหากู มิ่งเดาไหมว่าเป็นใคร

ก - กูไม่เดา ยากเกิน

ข - ยากจริง แม่เว้ย แม่โทนี่ (นามสมมติ) โทรหากู ประโยคสั้นๆเลยนะ “คนเขาคบกันมาอยู่ดีๆ เข้ามายุ่งทำไม” กูจำได้ขึ้นใจ แล้วแม่ก็วางสายไป กูก็เลยตัดสินใจว่ากลับบ้านดีกว่า ไม่มีที่

ยื่นสำหรับกูแล้ว กูก็กลับบ้าน พังมากชีวิตกู มันจบบันหมดสิ้นไปซะทุกอย่าง กูทำใจไม่ได้เลยจริงๆ ให้ตายเหอะ พ่อแม่กูนี่เกลียดโทนี่ (นามสมมติ) แบบเข้าไส้อะ บอกเลย แค่อ่อยชื้อพ่อกูก็ไม่รับฟังเลยนะจ๊ะ

ก - เซี่ยยย นีกูไม่เคยรู้มาก่อนเลยนะว่าโทนี่ (นามสมมติ) ทำกับมึงขนาดนี้ นึกว่าแค่เจ้าชู้ทั่วไป แต่เจอขนาดนี้ก็ยังมีเร็นอีกจิก

ข - เอออออ กูจำไม่ได้ว่าทำไมถึงกลับมาคุยกันอีก ตอนนั้นกูก็เข้ามาทำงานที่กทม. แล้ว โทนี่ (นามสมมติ) บอกว่าต้นจัดการตัวเองเรียบร้อยแล้ว แล้วก็คบกันแบบจริงจังเรื่อยมา ไม่ว่าจะไปเรียนภาษาที่ออสเตรเลียเกือบปี เรียนโทที่จุฬาตามที่บริษัทส่งให้ไปเรียน เราก็คบกันเหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น ก็อย่างว่ากูกคิดว่าความรักของเรามันกำลังโตขึ้น เพราะตั้งแต่กลับมาคบกันครั้งนี้ โทนี่ (นามสมมติ) ทำตัวให้ติดต่อยง่ายขึ้น โทรหากูบ่อยขึ้นมากๆ

ก - คือมึงแฮปปี้มากเลยว้าจั้นเหอะ

ข - มากอะ ก็คบกันมาเรื่อยๆ จนเข้าปีที่ 5 ก็เริ่มนางสาวเจ (นามสมมติ) เข้ามาละ ที่นี้แหละหรรษากันเลยทีเดียว

ก - แล้วสรุปสาเหตุที่เลิกกับโทนี่ (นามสมมติ) ที่เพราะอะไรกันแน่?? กูเริ่มจะงงละ

ข - ไม่ต้องงง วันที่เลิกกัน เหตุเกิดจากทะเลาะกัน โทนี่ (นามสมมติ) บอกจะมานอนที่ห้องแต่ต้องไปเปลี่ยนมุ้งลวดสันตีนไรไม่รู้ที่บ้านน้าก่อน กูเลยบอกว่าไม่ต้องมาเพราะมันตึกแล้ว แค่นี้เลย ทะเลาะกันใหญ่โต แล้วโทนี่ (นามสมมติ) ก็ใช้ลูกไม้เดิมๆ คือบล็อกเบอร์กู แต่ครั้งนี้กูมีสติใจ เลยกช่างแม่ง

ก - ไม่ใช่ มึงใช้คำผิด ไม่ใช่ว่ามึงมีสติ แต่มึงมีนางสาวเจ (นามสมมติ) ต่างหาก!!

ข - ไม่เถียง เพราะตอนนั้นก็เริ่มคบกับนางสาวเจ (นามสมมติ) มาได้เข้าปีที่ 2 แล้วมั้ง

5555

ก - อีชั่ว 5555 ก่อนที่จะเข้ามาถึงเรื่องผัวคนที่สอง ถามหน่อยดีว่าตอนที่คบอยู่กับโทนี่ (นามสมมติ) การบริหารจัดการเรื่องเงินของมึงเป็นไงบ้าง ต้นใช้เงินมึงไหม

ข - จะฟังหรอ! ใช้ดิใช้เงินกูค่าน้ำมันรถ บางทีใกล้สิ้นเดือนกูจะว่าพอแน่ละ แล้วโทนี่ (นามสมมติ) ก็ต้องชวนไปนู้นไปนี่ ตอนนั้นการเงินกูย่ำแย่มาก กูต้องใช้บัตรเครดิตเงินสดอะ กูจำได้เลยไม่กล้าบอกโทนี่ (นามสมมติ) ว่าเดือนนี้เงินไม่พอใช้ กลัวมันหาว่ากูจน กูบริหารจัดการเรื่องเงินไม่ได้ใครจะเอาทำเมีย กูมัยยะ

ก - แล้วโทนี่ (นามสมมติ) อะ มันให้เงินมึงใช้บ้างไหม

ข - ให้อยู่แรกๆ แต่พอเริ่มคบกันนานขึ้น โทนี่ (นามสมมติ) ก็ไม่ได้ให้กูแล้ว กินข้าวเกือบทุกมื้อ กูเป็นคนจ่าย ไม่ว่าจะถูกจะแพง โทนี่ (นามสมมติ) ไม่เคยช่วยกูออกเลย

ก - แต่มึงก็ไม่เคยคุยกันเรื่องนี้เลยรีไรง

ข - เรื่องเงินเป็นเรื่องเดียวกันที่ไม่เคยคุยกัน ใครมีเท่าไร ใครเหลือเท่าไร ก็ไม่ก้าวากายกัน

ก - แต่มึงก็ยอมให้มันใช้เงินรวมกับมึงนี่นะ ทั้งที่เป็นเงินเดือนโทนี่ (นามสมมติ) มากกว่าได้ข่าว

ข - เอ้ออ โทนี่ (นามสมมติ) อะเงินเดือนมากกว่ากู แต่กูก็ไม่กล้าถามว่ามันเอาเงินไปใช้อะไรบ้าง กูกลัวมันหาว่ากูก้าวากาย แต่กลับกันโทนี่ (นามสมมติ) จะเป็นคนพูดออกมาเองว่าเงินเดือนนี้ไม่พอใช้ เอาไปทำนู่นบ้างทำนี่บ้าง แล้วช่วงนั้นโทนี่ (นามสมมติ) จะเสนาหาพี่เป็นพิเศษ อยากรอยู่กับพี่ตลอดเวลา หรือเรียกสั้นๆว่า เกาะพี่กินนี่แหละคะ

ก - อย่าว่าไป แล้วเรื่องการแต่งตัวของมึงอะ เป็นไง

ข - เป็นไงคือยังไง กูงง หมายถึงสไตล์การแต่งตัวของกูอะนะ

ก - เออออออออสิ

ข - ไม่มีอะไรเลย เพราะตั้งแต่ทำงาน โทนี่ (นามสมมติ) ก็ไม่เท่เหมือนตอนสมัยเรียน อ้วนขึ้น ไม่รักซารูปร่างของตัวเอง ไม่แต่งตัวเลย บางทีกูก็อยากแต่งงามๆบ้าง แต่พอเดินไปด้วยกันแล้วผู้ชายข้างๆ คือใส่เสื้อบอลกับเกงยีนส์สามส่วน รองเท้าแตะ มันก็ไม่เข้ากันไปอีก แล้วอีกอย่างโทนี่ (นามสมมติ) มันชอบว่ากว่ากูแต่งตัวเวอร์ แต่ออกไปกินข้าวจะอะไรหนักหนา ตอนนั้นยังไม่หัดแต่งหน้าเลย เปลื่อยเปล่า เพราะโทนี่ (นามสมมติ) บอกว่าผู้หญิงไม่แต่งหน้าหะสวยที่สุด

ก - เชื่อคำพี่เลยว่างั้น

ข - เออดี ตอนนั้นการแต่งตัวกูนี่กะเลวกะลาตมาก บอกเลย!! 55555

ก - โถ้ววววว น่าสงสารเหลือเกินแม่คุณ แล้วการใช้จ่ายอะ มึงตอนนั้นเป็นไงบ้าง

ข - เอาจริงตอนคบกับโทนี่ (นามสมมติ) อะ ก็ไม่เชิงว่าใช้จ่ายไปกับของแพงอะไรนะ แต่แค่ใช้จ่ายเกินกำลัง แบบซื้อของจำนวนเยอะ ไม่ใช่ว่าเป็นของราคาแพงอะไรทำนองนี้ เพราะเหมือนเราใช้ชีวิตกันแบบจะสร้างครอบครัวอะมึง แต่ด้วยเงินเดือนกูคนเดียวแต่ใช้สองคน มันก็ไม่พออยู่แล้ว ถูกม๊ยะละ พวกเครื่องสำอางค์ counter brand นี่ตัดไปเลยนะจ๊ะ เพราะไม่รู้จักสักอย่าง ตอนนั้นครีมที่ใช้หุสุดคิ Nutrogena แบบครบเซต 555 เขียนคิ้วก็ไม่มี แต่งหน้าก็ไม่มี ไม่มีเครื่องสำอางค์มากมายเท่าตอนนี้ มีแค่ BB Cream โง่ๆ แป้งพัฟ บลัชชออนสีเดียว แค่นั้น ขนาดลิปสีๆ กูยังไม่เคยมีเลยมึง

ก - น้ำหอมตอนนั้นใช้กลิ่นของอะไรอะ

ข - ไม่ใช้น้ำหอม เพราะไม่เคยคิดว่ามันจำเป็นกับชีวิต

ก - แบบนี้ก็ได้หะวะ

ข - จริง! ไม่เคยรู้ว่ามันสำคัญหรือว่าจำเป็นเลย

ก - โอเค สรุปลือคือมีความพึงพินาศนะคะมึง แล้วถ้าถามตอนนี้ว่าอยากกลับไปคบกับโทนี่ (นามสมมติ) ไหมอ่า

ข - กูตอบไม่ได้ว่ากูอยากกลับไปคบกับโทนี่ (นามสมมติ) รีบล่าว่า อย่างที่มึงรู้แหละ กูรักโทนี่ (นามสมมติ) มาก มันเป็นรักครั้งแรกของกู แต่วีรกรรมความชั่วของมันก็ไม่ใช่น้อยเลย แต่ถ้าถามว่าถ้าย้อนเวลากลับไปได้อยากกลับไปแก้ไขส่วนไหนไหม กูตอบได้เลยนะว่ากูไม่อยากจะกลับไปแก้ไขส่วนไหนเลย ต่อให้ใครรู้สึกว่สิ่งทีเกิดขึ้นกับกูมันเป็นอะไรทีโชคร้ายมาก แต่มึงเชื่อไหม เพราะโทนี่ (นามสมมติ) คนเดียว ทีทำให้กูเข้มแข็งได้เท่าวันนี้ มีสติมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด กูต่างหากทีควรขอบคุณโทนี่ (นามสมมติ) ทีเป็นครูสอนกูเรื่องความรัก

ก - แสดงว่ามึงไม่โกรธแล้ว

ข - ไม่โกรธ ไม่มีความรู้สึกอะไรทีเลวร้ายต่อกันมากเท่าแรกๆ ทีเลิกกัน อย่างล่าสุดทีมีคนส่งรูปงานแต่งงานของโทนี่ (นามสมมติ) มาให้พี่ดู พี่โอเคนะ รู้สึกยินดีด้วยจริงๆ แต่ในใจก็แอบเสียดายว่เราไปด้วยกันไม่ได้จนถึงงานแต่งงาน เท่านั้นแหละ

ก - โอเคมึง กูชอบเรื่องความรักของผู้ชายคนแรกในชีวิตของมึงก่อน แต่ขอเริ่มเรื่องผิวทอมสุดทีรักของมึงต่อเลยไหม

ข - ได้

ก - เรื่องราวระหว่างมึงกับนางสาวเจ (นามสมมติ) เป็นยังง่่างไร เริ่มตันจากตรงไหนกัน เพราะกูคบผู้ชายมาที แล้วเสือกคบทอมซ้อนกันนี้ ได้หรือ!

ข - ก็เริ่มจากนางสาวเจ (นามสมมติ) เป็นพนักงานใหม่ในทีมพี่เอง ตอนนั้นพี่ก็เป็น Senior แล้ว ด้วยหลายความ 555 คือหน้าตานางสาวเจ (นามสมมติ) ก็น่ารักดี แต่งตัวดูดี มีรสนิยมจะเยี่ยง่างทำห่าอะไรทีโอเคไปซะหมด ทำงานดี มีความขยัน พี่ก็เลยปลื้มนางสาวเจ (นามสมมติ) เหาามากๆ แต่ทีรู้อยู่กลางๆ ว่านางสาวเจ (นามสมมติ) ่อมีแฟนอยู่แล้วเป็นพริตดี แต่คือด้วยสัญญาณหลายอย่างทีนางสาวเจ (นามสมมติ) พยายามแสดงออกมาว่สถานการณัระหว่างนางสาวเจ (นามสมมติ) กับแฟนไม่ค่อยดีเท่าไร แต่เอาจริงๆ กูก็ไม่ได้สนใจอยู่แล้ว เพราะอย่าลืมว่ตอนนั้นกูคบกับตันอยู่ ก็แบบข่าๆ เป็นแรงจูงใจให้ออยากมาทำงานประมาณนี้

ก - แล้วมึงไม่กลัวโทนี่ (นามสมมติ) จะจับได้หรือวะ หรือว่แฟนนางสาวเจ (นามสมมติ) จะจับได้

ข - คือังั้นะมึง ถ้าเป็นแฟนนางสาวเจ (นามสมมติ) จับได้ ปัญหาหมันก็ไม่ได้เกิดกับกูถูกไหม เกิดขึ้นกับนางสาวเจ (นามสมมติ) นั่น นางสาวเจ (นามสมมติ) ต้องเป็นคนแก้ปัญหานี้เอง ถ้าเอ็น (นามสมมติ) จะสามารถบังคับให้นางสาวเจ (นามสมมติ) ลาออกจากงานเพื่อความสะดวกใจของนางได้ นางสาวเจ (นามสมมติ) ก็ไม่ใช่คนอย่างทีูกคิดไว้แน่ๆ ส่วนว่ากแล้วโทนี่ (นามสมมติ) จะจับได้ไหม พุดเลยว่ไม่กลัว

ก - ทำไมวะ

ข - คืออย่างที่เล่ามาตั้งแต่แรก มันเป็นคนมีความผิดติดตัว โทนี่ (นามสมมติ) ไม่ใช่คนที่คอยจู้จี้ โทนี่ (นามสมมติ) ต้องรู้การเคลื่อนไหวของพีเสมอ ไม่ใช่เพราะเป็นห่วง แต่เป็นเพราะความเจ้าชู้ของมันนั่นแหละ รถไฟจะได้ไม่ชนกัน ซึ่งก็จริงมากๆ รถไฟไม่เคยชนกันเลยสักครั้ง

ก - แล้วโทนี่ (นามสมมติ) รู้เรื่องนางสาวเจ (นามสมมติ)ไหม

ข - น่าจะมีสงสัยบ้างแหละ เพราะจากเมื่อก่อนที่พีเองที่เคยทำตามติดตลอด ก็เปลี่ยนไป ก็อยู่กับนางสาวเจ (นามสมมติ)ตลอดที่ทำงานก็มีบ้างที่ลืมโทรหาบ้าง แล้วมันก็บ่น ก็พยายามแบบมีเด็กใหม่ปะเนี่ยะ มารับที่บริษัทแบบไม่บอกล่วงหน้าก็มีบ้าง มากินข้าวกลางวันด้วยกัน บ้างทั้งที่สองบริษัทอยู่กันอย่างไกล แต่พอโทนี่ (นามสมมติ) ทำตัวน่ารักแบบนี้ พีก็ยิ่งได้ใจเพราะคิดว่าการที่พีทำตัวห่างเหินบ้าง ไม่รายงานทุกความเคลื่อนไหวบ้าง มันทำให้โทนี่ (นามสมมติ) ไม่เห็นพีเป็นของตาย แต่สถานการณ์ฝั่งนางสาวเจ (นามสมมติ)กลับยิ่งแย่ เพราะนางสาวเจ (นามสมมติ)จะอนจะมีอาการไม่สบายอารมณ์อย่างชัดเจน ซึ่งเอาจริงๆ กูก็ยิ่งได้ใจไปอีกเพราะรู้สึกว่ามันมีคนสองคนกำลังพยายามแย่งกันทำดีเพื่อตัวเรา ซึ่งมันคือความแฉ้วของพีเองล้วนๆ 555

ก - คือทุกอย่างเริ่มต้นขึ้นจากความน่ารัก ความดูดีของนางสาวเจ (นามสมมติ)เท่านั้นเองหรอ มึงถึงได้เปลี่ยนรสนิยมมา

ข - มึงจะใช้คำว่าเปลี่ยนรสนิยมเลยก็ไม่ถูก จริงอยู่ที่ตอนนั้นความสัมพันธ์มันเริ่มจากความน่ารัก ความดูดีของนางสาวเจ (นามสมมติ) ง่ายๆ คือภายนอกทั้งหมดของนางสาวเจ (นามสมมติ)ทำให้กูประทับใจได้ในครั้งแรกก็เริ่มคุยไปคุยมา หยอดคำหวานไปบ้าง แช่วไปบ้าง เรื่องราวมันก็เกิดขึ้นไปเรื่อยๆ เพราะเรามีเวลาเล่นกันแค่ตั้งแต่ 8.00 - 17.00 เท่านั้น นอกเหนือเวลางาน ก็คือเวลาส่วนตัวของใครของมัน ไม่มีใครก้าวก้าวยใคร แต่ถ้าแบบนอกเวลางานแล้วมีเสียงบีบdingมาจากนางสาวเจ (นามสมมติ)นี่ มันคือความพิเศษมากเลยนะ เหมือนเขาพยายามที่จะติดต่อกันที่อยู่กับแฟนก็ตาม ไรทำนองนี้

ก - ซึ่งนี่คือสิ่งที่ทำให้มึงรู้สึกดีขึ้นต่อกันขึ้นเรื่อยๆ ถูกไหม

ข - มันก็ใช่ชะ ตอนแรกก็แค่คิดเล่นๆว่า ไม่เห็นเป็นไรเลย ก็แค่เหมือนมีแฟนตอนอยู่ทำงาน ดีจะตาย มีคนดูแลนู่นนี่ให้ มีคนเป็นห่วง แล้วพอกลับบ้านไปก็มีแฟนตัวจริงคอยดูแลอยู่แล้ว เพราะมันเสมอกัน ต่างคนก็ต่างมีแฟน ต่างคนก็ต้องต่างพยายามเก็บความลับเพื่อไม่ให้เรื่องมันไปถึงแฟนของตัวเอง คือตอนนั้นมันคือความตื่นเต้น ที่หาไม่ได้จากความสัมพันธ์ระหว่างต้นตอต้นนั้นเหมือนกัน อาจจะเป็นเพราะคบกันมานาน ความหวือหวาตื่นเต้นมันเลยหายไปด้วย

ก - ความสัมพันธ์แบบนี้มันทำให้มึงมีความสุขไหม

ข - ตอนนั้นกูก็มีความสุขมาก มีความรู้สึกที่นางสาวเจ (นามสมมติ)นี่แหละที่มากเติมเต็มชีวิต เติมเต็มความจี๊ดจ๊าดของความสัมพันธ์ที่พออยากได้มานานละ ไปไหนมาไหนก็มีแต่คนมาอิจฉา เพราะคนที่เดินข้างๆ หน้าตาดีเยี่ยมระดับเกรดเอ แต่กูก็เหนื่อยมากเช่นกัน

ก - เหนื่อยเรื่อง?

ข - เหนื่อยที่ต้องพยายามไงมึง กูหมดเงินไปก็ไม่ใช่น้อยตอนที่คบกับนางสาวเจ (นามสมมติ) พยายามทำตัวรวยทั้งตัวเอง แล้วก็แฟนที่รวยมากๆ พยายามทำตัวให้ลึกลับน่าสนใจ มีคนรู้จักเยอะแยะไปหมด เอาจริงนะส่วนใหญ่กูก็ต้องโกหก

ก - เซี่ยยยยย เตี้ยก่อนนะ มึงโกหกเพื่อ!

ข - แฟนแก่นางสาวเจ (นามสมมติ)ไง ปีใหม่อะมึง กูอยากมี อยากเป็นให้เหมือนใหม่ มัน กูพยายามไม่ทำตัวให้เป็นผู้หญิงธรรมดาเพราะกลัวว่ามันจะเบื่อ ตอนแรกที่โกหกกูก็ไม่คิดว่าจะเป็นไร เพราะคงไม่ได้คบกันจริงจังมากแล้ว หยอกไป อวดไป แต่เอาเข้าจริงเม่งกลายเป็นว่าคบกันมาเกือบ 5 ปี กูถอยหลังไม่ได้แล้วอะมึง กูรู้ว่ามันเป็นคนแบบนี้ คืออยู่ท่ามกลางคนสวย คนรวย คนมีอำนาจ แล้วถ้ากูเป็นคนธรรมดา มันจะหันมามองกูหรือ กูโหม

ก - แล้วมึงโกหกอะไรไปบ้าง

ข - กูโกหกไปหลายเรื่อง กูจำไม่ได้หรอก

ก - จริงดิ

ข - อืมมม ตอนนั้นก็พูดไปเรื่อยให้ตัวเองดูดี เพราะไม่คิดว่าจะคบกันได้จริงจัง แต่พอนานไปๆ กูก็เหนื่อยที่จะโกหกแล้ว กูก็เริ่มแสดงตัวตนบางอย่างออกมา บางอย่างมันก็รับได้ บางอย่างมันก็รับไม่ได้ แต่ก็ค่อยๆปรับตัวกันไป ส่วนเรื่องทีโกหกไว้ก่อนแล้ว ก็ต้องโกหกต่อไป คือมึงก็รู้ว่าตัวกูมีจุดบกพร่องหลายอย่าง แล้วอีกอย่างเมียเก่ามันงานละเอียดขนาดนั้น

ก - แต่ละเอียดจริงแหละ

ข - ตอนนั้นเป็นช่วงที่สมองกูคิดถึงแต่ว่ากูจะสู้เอ็น (นามสมมติ) ได้ยังไงวะ เรื่องสวยกุดสวยไม่เท่า เรื่องรวยกูก็โกหกไปแล้วว่ากูก็รวยไม่แพ้แฟนมึงนะ ทีนี้กูก็พยายามหาความก้าวหน้าไว้แบบอะไรๆก็จะได้จริงมากขึ้น ไม่ต้องโกหกกันไปเรื่อยๆ กูก็เหมือนสร้างโลกไว้โลกนี้ให้ตัวเองได้มีที่ยืนแบบเท่าแฟนมัน คือกูเสียเซลฟ์มากเลยนะตอนนั้นมันเลิกกันแล้ว แต่ไม่บอกกู จนถามว่าทำไมถึงไม่บอกกว่าเลิกกับเอ็น (นามสมมติ) แล้ว นางสาวเจ (นามสมมติ)ตอบว่าไรมึงรู้ไหม

ก - ว่า?

ข - ก็ไม่มีความจำเป็นต้องบอกนิ สัส กูนี้ต้นตอเลยนะ อะไรคือความไม่จำเป็นวะ

ก - เออ แล้วไงต่อ

ข - กูก็นิ่งไป ไม่อยากโวยวาย แบบกูไม่รู้ว่ามันคิดไรอยู่เงิง ถึงพูดกับกูแบบนั้น แต่วันนั้นจำได้เลยนะว่าเป็นวันเกิดมันแล้วกูมีงานรับปริญญาที่ม.ไซปะ แล้วกูก็พยายามหาเวลานั้นนั้น

เพื่อที่จะได้อยู่ด้วยกัน อีกดอกสุดท้ายแล้วคือมันไปเกาหลีกับเฮ็น (นามสมมติ) ด้วยเหตุผลที่ว่าสงสารใหม่ เพราะเป็นช่วงที่มันนั้นนมมันเนาพอดี คือระ ภูจำเป็นต้องใจกว้างเบอร์นั้นเลยรีง ไม่จี้ ภูใจแคบมาก ภูบอกมันไปตามตรงว่าภูไม่เข้าใจ ภูไม่พอใจ แล้วภูก็จะไม่พยายามสร้างว่าภูโอเคด้วย ใครจะไปโอเควะ ภูถามหน่อยเหอะ

ก - ก็จริงของมึง ทำใครจะไปเข้าใจวะ

ข - ไข่ม้อยละ อีนี่เป็นเรื่องเดียวเลยนะที่ทำให้ภูขึ้นตลอด ภูไม่เข้าใจความสัมพันธ์อะไรแบบนี้ เลิกก็คือเลิกปะเลิกแล้วเป็นพี่น้องกันได้ เป็นที่ปรึกษากันได้หรือวะ เอาจริงภูไม่เคยมีความเชื่ออะไรแบบนี้เลยนะ คือนางสาวเจ (นามสมมติ)มันเคยบอกกับภูว่ามันทำให้แฟนเก่าเป็นเพื่อนได้ตลอดแล้วแฟนตอนนี้ก็รับได้ทุกคน เอาจริงภูไม่เข้าใจอะ เขาไม่มีความรู้สึกแปลกกันเลยหรือวะ ภูเนี่ยะเลิกคือเลิก พอมันพูดแบบนี้แหละ มึงรู้มะอะไรที่แวบขึ้นมาในหัวภู

ก - ไรวะ

ข - คงเป็นภูสินะ ถ้าเลิกกับมึงแล้วไม่สามารถจะเป็นเพื่อนกันได้ คือต้องหายไปจากชีวิตกันเลย แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ภูกับนางสาวเจ (นามสมมติ)ขาดกันไปเลย หายไปจากชีวิตของกันและกัน

ก - มึงก็เป่เลยไม่ใช่ใจ

ข - เออดี ภูถึงได้บอกไป ว่าคนนี้แหละคือคนที่ภูรักมากที่สุด คือบทเรียนบทสำคัญในชีวิตภูเลย ไม่มีนางสาวเจ (นามสมมติ)คงไม่มีภูที่เข้าใจความรักขนาดนี้

ก - อีเวออร์

ข - หนะอีนี่

ก - แล้วมึงโอเคแล้วภูม๊ะตอนนี้

ข - มึงวัดจากอะไรอะ

ก - ภูดูจากอาการมึงจากวันนั้นจนถึงวันนี้ มึงดูโอเคขึ้น

ข - ภูก็ดีขึ้นจริงๆ ตอนแรกภูไม่เข้าใจ ภูสับสน ก็ตอนที่มันไปช่วยงานแต่งเฮ็น (นามสมมติ) ไข่ม้อย คินนั้นยังคุยกันดีอยู่เลย กู้ดไนท์กันตามปกติ แต่พอเข้ามันกลับบ้านภูก็คุยตามปกติ มันก็ปกติ จนมันกลับมาจากไปหาเพื่อน ทุกอย่างคืออินมาก ฮึดอัด มันเปลี่ยนไป ไม่มีความมุ้งมิ้ง ไม่โทรหารายงานภูเหมือนเมื่อก่อน มันเคยเป็นแบบนี้มาแล้วครั้งนึง ภูก็เลยพยายามที่จะไปหามัน ให้มันเห็นหน้า มันจะได้ไม่คิดอะไรไปไกล เพราะภูรู้ว่าตอนนั้นนางสาวเจ (นามสมมติ)มันคิดอะไรอยู่อะ มึง แต่ครั้งนี้แม่งไม่เหมือนครั้งก่อน คือมันนิ่งกับภูมากๆ จนภูทำอะไรไม่ถูก เพราะมันไม่มีเรื่องราวอะไร ภูก็ไม่ได้งอแง พยายามทำความเข้าใจเพราะยังงปีใหม่แม่งก็กำลังจะแต่งงาน เรื่องน่าจะจบได้แล้ว แม่งมาคุยอยู่เกือบอาทิตย์ ซึ่งภูพยายามทำตัวเหมือนเดิมให้มากที่สุด เพื่อนางสาวเจ (นามสมมติ)มันจะรู้ว่าภูยังเป็นคนเดิม มีความรู้สึกให้มันเหมือนเดิม แต่มันฮึดอัดเกินไป ภูไม่เป็นอันทำอะไรเลย ตอนนั้น

กุศิอย่างเดียวคืออยู่ตรงนี้ไม่ได้แล้ว กุศินไม่ไหวแล้ว เหมือนกุศินใจไม่ออก แล้วกุศิบินไปพายทันทีที่หาตัวได้ พอกลับมากุศิไลน์ไปบอกนางสาวเจ (นามสมมติ)ว่าถ้าพร้อมก็ค่อยคุยกัน กุศิบังคับ

ก - นางเอกไปอีกกกก

ข - กุศิหมายความว่าอย่างนั้นจริงมึง แล้วนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็โทรมาหากุศินที่กุศิกลับจากปายนั้นละ ความคิดแรกตอนเกิดเรื่องกุศิคิดว่านางสาวเจ (นามสมมติ)มันทำใจไม่ได้แน่ๆ ที่เห็นอีนั่นแต่งงาน แต่นางสาวเจ (นามสมมติ)อยู่วันยังค่ำอะมึง รู้ใจกุศิที่สุด เดาท่างกุศิออกอยู่แล้ว นางสาวเจ (นามสมมติ)บอกเลยว่าไม่ได้เป็นเพราะทำใจไม่ได้ที่อยู่ตรงนั้น แต่ความสำเร็จของคนรอบข้างมันต่างหากที่ทำให้มันเกิดคำถามว่ามันมันแต่ทำอะไรอยู่ ทำไมอนาคตยังไม่ชัดเจนเหมือนคนอื่น กุศิถามว่านี่คือการคบกับกุศิคือถ่วงอนาคตหรือวะ นางสาวเจ (นามสมมติ)บอกว่าป่าว ความสุขมันมีมากเกินไป มากจนมันลืมนะจริงๆ แล้วสิ่งที่มันควรจะทำตอนนี้คือการสร้างอนาคตป่าว ที่นี่กุศิสงสัยว่าแล้วปัญหามันอยู่ตรงไหน อะไรทำให้เกิดความรู้สึกนี้ ที่ผ่านมาแม่งไม่มีความหมายเลยหรอ นางสาวเจ (นามสมมติ)บอกว่ากุศิก็ยังเป็นแสงสว่างในชีวิตมันเหมือนเดิม แต่ตอนนี้มันต้องการโฟกัสเรื่องอื่นมากกว่าเรื่องความรัก กุศิซื่อค!

ก - ซื่อคเถอะค่ะ

ข - กุศิเสนอทางออกนะว่าไม่มีตรงกลางระหว่างเราเลยหรอ นางสาวเจ (นามสมมติ)ตอบมาแค่ว่าเขาตัดสินใจแล้ว เปลี่ยนอะไรไม่ได้แล้ว กุศิเลยขอให้มันเห็นใจกุศิน้อยเพราะกุศิไม่ได้ผิดอะไรแล้วก็ไม่ได้ตั้งตัว แต่จริงๆเลยกุศิพยายามจะทำให้มันเปลี่ยนใจ ก็เลยตกลงกันว่าจะค่อยๆ ห่างหายกันไป แต่อย่าทำเหมือนไม่รู้จักกันไปเลย คือกุศิทำใจไม่ได้จริงๆ นางสาวเจ (นามสมมติ)ก็โอเคจะตอบตกลง แล้วก็ยังทำตัวเหมือนเดิมไปได้สักพักนึง แต่เป็นกุศิเองที่รู้สึกว่าการกำลังร้องขอความรักจากคนที่ไม่มีใจแล้ว มึงลองนึกตามกูนะ ถ้าแค่บนหน้าไลน์มาคุยไปสัก 3-4 ประโยค นางสาวเจ (นามสมมติ)ตอบมาประโยคเดียวแบบสั้นๆ ทุกการสนทนาคือกุศินเดียวที่เป็นคนเริ่มต้น กุศิแม่งสมเพชตัวเองลัส

ก - แล้วมันมาจบที่ตรงไหนวะ

ข - วันเกิดนางสาวเจ (นามสมมติ)เลย กุศิลังเลใจอยู่มากว่ากุศิควรจะไลน์หรือว่าโทรไปอวยพรดีไหม คำตอบที่ออกมาคือไม่!

ก - ทำไมอะ

ข - การที่กุศิออกจากชีวิตนางสาวเจ (นามสมมติ) นี่แหละคือของขวัญที่แพงที่สุดแล้วก็ตรงใจนางสาวเจ (นามสมมติ)ที่สุด กุศิทำให้ไปแล้ว มันก็น่าจะพอ หลังจากวันนั้นก็บล็อกเฟส บล็อกไลน์ ลบเบอร์ คือพอกันที กุศิร้องขอเศษความรักจากคนๆนี้มาพอแล้ว (ร้องไห้) ก็หลังจากกุศิตัดสินใจแบบนั้น กุศิโดนเลย์ออฟ ที่นั่นแหละมึง สภาพก็เป็นอย่างที่มีเห็น คือกุศิเป็นบ้า!! 5555 ต้องพึ่งจิตแพทย์ Stop! เรื่องดราม่าไว้ก่อน พี่จะเล่าเรื่องบนเตียงละ อันนี้แหละสนุกสนานเปล็ดเพลินบันเทิงใจ

ก - ว่ามา!

ข - มึงจำได้ไหมที่กูเคยบอกว่ากูรู้สึกพิเศษมากเวลามีไรกับนางสาวเจ (นามสมมติ) โอเค ครั้งแรกคือเมา ไม่นับเนอะ แต่พอตอนมีสติดีๆ มึงมันพิเศษมากจริงๆ มันคือ make love อะมึง ไม่ใช่แค่ have sex ทุกอิริยาบถแม่งเต็มไปด้วยความรู้สึกที่นางสาวเจ (นามสมมติ)มันรักกู มันทะนุถนอมกูก็คือมันดีมากกว่ากูกกกก กูนี่ฟินไปอีก

ก - กูถามได้มัยว่าตอนที่ใครกัน ใครทำอะไร ยังไง ประมาณนี้

ข - คือมึงอยากรู้ position ของ พวกกูมีแคะทิวี่กัน กูมัย

ก - ถ้าตอบว่าใช่ จะโกรธมัย?

ข - ไม่ๆๆ ปกตินางสาวเจ (นามสมมติ)มันก็เป็นคนทำนี่แหละ ก็มันเป็นทอมเนอะ 5555 คือถ้าลงรายละเอียดมาก อาจารย์เขาจะโอเคหรือวะ มึงต้องเขียนหน้าปก IS มึงด้วยนะว่า ฉ 20+ ก่อนกูจะเริ่มเล่า

ก - อาจารย์กูหนะโอเคอยู่แล้ว อยู่ที่มึงแหละว่าจะโอเคป่าวหะ

ข - 5555 คือเอาจริงนะ กูไม่ค่อยตื่นเต้นกับการใช้นิ้วของนางสาวเจ (นามสมมติ)เท่าไร แต่กูปลื้มกับการใช้ลิ้นของนางมากกว่า มีความแซ่บมากมึง แต่กูสังเกตหลายทีละ ตอนที่มันใช้นิ้วมันจะฟินกว่า อันนี้กูไม่รู้จะทำทำไม แต่กูเดาว่ามันคงรู้สึกเหมือนผู้ชายมั้ง ชิดเส้นได้กว่ากูเดานะ แต่นางสาวเจ (นามสมมติ)อะชอบให้กู on top มากกว่า แล้วแคะทิวี่จะแซ่บขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น 5555 ห่า กูอายนะเนี่ยะ

ก - นี่มึงยังอาย???

ข - ยังมีอายอยู่นะกูนะ

ก - โถ้วววว แม่คุณแม่ทูนหัว ว่าแต่ที่เขาบอกว่าพวกทอมเซ็กส์จัด จริงปะ

ข - จริง!! แต่พี่ชอบนะเวลาอยู่บนเตียงด้วยกัน เหมือนแบบโลกหยุดหมุนเลยนะ ด้วยความที่นางสาวเจ (นามสมมติ)มันเด็กกว่าใช่ปะ เวลาปกตินางสาวเจ (นามสมมติ)มันไม่ได้เป็นผู้นำอะไรขนาดนั้น กลับกลายเป็นว่าพออยู่บนเตียงบทบาทของพี่กับนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็สลับกัน คือพี่ยอมนางสาวเจ (นามสมมติ)มากขึ้น แล้วนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็เหมือนมีอำนาจเหนือพี่ด้วย

ก - อ้ออออ แล้วมึงโอเคไหมที่ดูเหมือนมีอำนาจน้อยกว่านางสาวเจ (นามสมมติ)อะ

ข - กูว่าความที่เรายอมอ่อนกว่านี่แหละที่ทำให้นางสาวเจ (นามสมมติ)หลงกูดูช่วงนั้นก็อย่างที่กูบอกว่าตำแหน่งกูสูงกว่า การแสดงออกต่อหน้าคนอื่นมันก็ต่างจากเวลาที่เรายู่ด้วยกัน จะให้กูอยู่เหนือมันตลอดเวลาก็ไม่ไหวป่าววะ กูเหนือจะปั่นหน้า 5555 แล้วนางสาวเจ (นามสมมติ)คงกตัญญูมากด้วยแหละ

ก - แล้วมึงอะ กตัญญูไหม

ข - กตัญญูเรื่อง?

ก - ทุกเรื่องแหละระหว่างที่คบกับนางสาวเจ (นามสมมติ)อะ

ข - กัดคันทุกเรื่องเลยมึงจริงๆ นางสาวเจ (นามสมมติ)แหม่งหน้าตาอย่างดี แล้วดูหนังหน้าเพื่อนมึงคะ กูต้องใช้ความพยายามอย่างเยอะให้มันดูโอเคที่สุด แล้วเมียแก่นางแต่ละคนพริตตี้ทั้งนั้น จะคาดหวังให้กูสวยเบอร์นั้นก็คงไม่ได้ม๊ะ แล้วเพื่อนเกย์กูมันเคยบอกกว่าสมัยนี้ไม่มีใครเขาเอาผู้หญิงฉลาดแล้ว ใครๆก็เลือกผู้หญิงสวยทั้งนั้นแหละ กูฟังอีนี่แล้วเหมือนโดนตบหน้า แต่นี่คือกูมาไกลมากแล้วจริงๆ

ก - เออจริง มึงมาไกลมาละ ไม่ต้องเสียใจนะคะลูก

ข - อ้าวอีนี่!! ความจริงมีเรื่องที่แซ่บกว่านี้อีกนะ จำที่เราไปเล็งสาวกันได้ปะ แล้วพี่บอกว่าพี่จะมี six-packs เพื่อความบันเทิงระหว่างมีแอกทวิตตี้ไ้

ก - เออจำได้อยู่ เป็นไงละ บันเทิงใหม่ละมึง

ข - ไม่ทันสักแพ้นางสาวเจ (นามสมมติ)อะ เจอฤทธิ์ฟุงกะทิกูไปจร้า

ก - โถ้ววว นางสงสารนางสาวเจ (นามสมมติ)วะแหม่ง 5555 แล้วตอนที่คบกับนางสาวเจ (นามสมมติ)อ่า เรื่องการใช้เงินเป็นไปยังไง

ข - เป็นไปแบบเกินตัวมากๆ กูรู้จักแบรนด์หรูๆ ทุกแบรนด์ จากเมื่อก่อนที่เคยไม่กล้าจะเข้าร้านอาหารหรู หรือแบบเดินเข้าไปซื้อเครื่องสำอางค์ที่ Counter brand เอาว่าจะไปกินข้าวที่ไหนต้องหาในอินเทอร์เน็ตก่อน เอาที่แพงที่หรูเข้าไว้ อยากทำให้นางสาวเจ (นามสมมติ)ประทับใจ แล้วคิดว่าพี่เป็นคนน่าสนใจ แบบเงินเดือนสูงแต่ใช้ชีวิตแบบสมถะ ขึ้นรถเมล์ อยู่ห้องเช่าไม่ใช่คอนโดแพง มันน่าจะสร้างความน่าสนใจในตัวพี่มากขึ้นอะ พี่ต้องทำงาน 2 jobs เพื่อหาเงินมาใช้ มาเปย์นางสาวเจ (นามสมมติ) เหนื่อยสาสสสสสสส พี่พูดเลย

ก - แล้วทำไมไม่พูดกันไปตรงๆ

ข - ก็อย่างที่เรียนไปข้างต้นว่าพี่สร้างโลกไว้อยู่ใบนี้ เรื่องโกหกมันเต็มไปหมด จนจำแทบไม่ได้ว่าอะไรเป็นเรื่องจริง อะไรเป็นหลอก เอาจริงพี่ก็คิดว่าพี่พลาดเองแหละ

ก - แล้วเรื่องการแต่งตัวอะมึง เปลี่ยนไปบ้างไหม

ข - เปลี่ยนไปอย่างมาก พี่พูดเลย นี่พี่มีสไตล์การแต่งตัวได้ดีเลิศ ทันสมัย ถูกกาลเทศะ ดูแพงแบบนี้ ต้องกราบขอบพระคุณนางสาวเจ (นามสมมติ)นะคะ อย่างที่มึงรู้ว่าเวลาที่กูต้องออกงานอะไรสักงาน นางสาวเจ (นามสมมติ)จะคอยหา ref. การแต่งหน้า ทำผม มาแมทกับชุดออกงาน ไม่ว่าจะไปงานเล็ก งานใหญ่ งานบวช งานแต่ง พี่เจ็ดทุกงาน ช่วงเวลาที่คบกับนางสาวเจ (นามสมมติ)เป็นช่วงเวลาที่พี่สวยที่สุด ไม่ว่าจะป็นเสื้อผ้า หน้าผม หรือว่าชุดใน everyday look มาทำงานธรรมดา ยังเป๊ะมาก พี่พูดเลย เอาว่าถ้าไม่มีนางสาวเจ (นามสมมติ) พี่คงเป็นผู้หญิงเต๋อๆ คนเดิมนี่แหละ แล้วพี่ก็ใช้รู้จักการใช้น้ำหอม Bombshell ของ Victoria Secret เป็นครั้งแรก และมีอีกหลายขวดตามมา สนนราคาทั้งหมดในตู้เย็นก็หลายหมื่นเลยทีเดียวนะ 555

ก - ก็มีบางด้านที่ต้องขอบคุณนางนะเว้ย 55555

ข - จริงๆ นางก็สอนอะไรหลายอย่างพี

ก - แล้วตอนที่คบนางสาวเจ (นามสมมติ) เพื่อนมองผู้ชายบ้างไหม

ข - ตอนที่คบนางสาวเจ (นามสมมติ)ไม่ค่อยได้สนใจผู้ชายเลย แต่กลับสนใจผู้หญิงคนอื่นที่มองมาที่คู่ของเรามากกว่า รู้สึกว่าฟินมาก เพราะอย่างที่ว่าไปอ่า แฟนของทอมต้องน่ารักมาก ถึงแม้ว่าพีจะไม่น่ารักขนาดนั้น แต่นางสาวเจ (นามสมมติ)เม่งหน้าตาดีมากจริง สายตาของคนทีมองเข้ามาคืออิจฉาพี แล้วตอนที่อยู่กับพีนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็ดูแลพีเป็นอย่างดี ยิ่งทำให้พีรู้สึกว่พีเป็นผู้หญิงที่น่าอิจฉาที่สุดเลยตอนนั้น

ก - แล้วหลังจากที่ตัดขาดกับนางสาวเจ (นามสมมติ) ings่วงนานไหมกว่าจะมีแฟนคนใหม่

ข - น่าจะประมาณปี สองปีมั้ง ดีที่ช่วงนี้พีโฟกัสเรื่องงาน เพราะได้กลับเข้ามาทำงานอีก รอบนึงในตำแหน่งที่สูงขึ้น ความรับผิดชอบเลยมากขึ้น พีก็เลยปล่อยเรื่องความรักไปสักพัก หันหัวมาสนใจเรื่องงานก่อน

ก - แล้วความรักของมึงกับทอม เกิดขึ้นได้อย่างไร แล้วทำไมครั้งนี้ถึงเป็นผู้ชาย มึงเอาอะไรมาเป็นเกณฑ์เลือกคนนี้

ข - คือตอนแรกพีสับสนมากกว่า ความรักครั้งใหม่ควรจะเป็นผู้หญิงหรือว่าผู้ชาย แล้วถ้าอยากให้เป็นทอม กูต้องแสดงตัวออกมายังไงว่ากูชอบผู้หญิง ตอนที่นางสาวเจ (นามสมมติ)คือมันเริ่มจากการทำความรู้จักกันก่อน แต่ถ้าจะเริ่มต้นจากศูนย์เลย กูต้องทำยังไง แล้วก็มีพีที่ทำงานที่สนิทกัน เขาก็ให้คำแนะนำพีมาว่า “ความจริงกูไม่ได้ชอบผู้หญิงหรือผู้ชายหรอก แต่กูชอบนางสาวเจ (นามสมมติ)” กูก็กลับมาคิดนะว่ามันไม่ได้จำกัดที่เพศรีบล่าววะ แต่ครั้งที่เป็นางสาวเจ (นามสมมติ) คือมาจากความรู้สึกถูกใจล้วนๆ แบบไม่สนใจเพศ พอความรักครั้งนี้พีก็เลยปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ เพราะด้วยหน้าที่การงาน อายุ แล้วก็ประสบการณ์ด้านความรักที่ผ่านมาอย่างแสนสาหัส ทำให้พีโตขึ้น ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ คือใช้สมองมากกว่าหัวใจ เพราะถ้าใช้หัวใจอย่างเดียว มันก็พาความสัมพันธ์พังพินาศตลอด คำว่ารักคำดีขยันไม่พออะมึง ความเข้าใจ ความเหมาะสมกันก็ถือว่าปัจจัยเหมือนกัน พีคิดว่าอย่างงั้นอะนะ 555

ก - แล้วทำไมถึงต้องเป็นทอมอะ ทำไมต้องเป็นคนนี้

ข - คือพีมาเจอกับทอมที่งานคอนเสิร์ตที่ไบเทค ตอนนั้นก็ให้เบอร์ไปแบบไม่คิดไร คนที่เจอกันที่คอนเสิร์ตมันจะมีอะไร ก็ให้ไปแบบไม่ได้คิดอะไร แต่ทอมก็ติดต่อกลับมา แล้วก็เดินหน้าจีบพีอย่างจริงจัง ด้วยความที่ทอม ยังเป็นนักศึกษาแพทย์อยู่ พีก็เลยยับยั้งชั่งใจว่าเดี กออีกแล้วหรือวะ ไหวแล้วมั้ง 5555 แต่ทอมจีบพีอย่างจริงจัง ทอมทำให้พีเซอร์ไพส์มากกับหลายๆ อย่าง เพราะอย่างที่รู้ทอมโปรไฟล์ดีเลิศศศศศศศศศศศศศศศศศ รุปหล่อ ฟอรวัย การศึกษาดี มี connection เยอะ และงานหุ่นของทอมนั่น คือมันดีมากจริงๆ เป็นนศ.แพทย์ที่เฝ้าที่สุตเท่าที่ที่เคยเจอมาเลยนะมึง

ก - เกลียดความเผ็ด!!

ข - ตอนเลิกกับนางสาวเจ (นามสมมติ)ก็พังไป ที่นี้พอเจอผู้ชายใหม่ พี่ก็ไม่แน่ใจอะไรนะ แต่พอเห็นหุ่นเท่านั้นแหละ อีบ้า!! อะไรจะแซ่บเบอร์นี้ ทำเอ๊ยๆ ภูก็เลยตั้งปณิธานกับตัวเองขึ้นมาใหม่ว่าจะต้องมีหุ่นแซ่บให้ได้ แบบผ้าหลุดแล้วผู้ชายต้องว้าว!

ก - อีซั่ว! มึงจะชัดเจนไปไหน

ข - มึงดูโปรไฟล์หมอด้วย อลังการขนาดนี้ ภูก็แค่ไม่ยอมเจอเหตุการณ์แบบแกี่ผ้ามาแล้วเพลไหม

ก - ก็เลยไปปั้นหุ่นจนได้ขนาดนี้ อยากถามเพื่อนว่าเพื่อนสูญเสียไปเท่าไรกับผู้คนี่

ข - มากกกกกก เพราะอย่างที่เพื่อนรู้ว่าหมอเป่ย์พี่มาก พี่รู้สึกว่ามีพี่สวย โชคดีระดับชมพู่ อารยาเลยจร้า จะมีสักกี่ครั้งที่ผู้ชายจะปิดร้านอาหารเพื่อพาพี่ไปดินเนอร์ เพราะเห็นช่วงนั้นพี่ทำงานหนัก เลยอยากให้มีคนคลาย ไหนจะตอนที่ไรครดไหลย้อนพี่กำเร็บ มันจะนอนไม่ได้เพราะแสบอก อึดอัดใจม๊ยะ หมอจ้างคนมานวดฝ่าเท้าถึงคอนโดเพื่อให้พี่สบายแล้วก็นอนหลับได้ ปีกกับม้ามี่น่ารักเหลือเกิน ทุกอย่างดูโอเค ชีวิตดี๊ดีมีความสุข มันเลยทำให้พี่รู้สึกว่าการใช้สมองกับเรื่องความรักเม่งเวิร์คเว้ย สามารถควบคุมให้เป็นไปได้ตามที่คิด แล้วที่สำคัญคือปีกกับม้ามี่ชอบพี่มากด้วย เพราะปีกกับม้ามี่คิดว่าพี่เป็นคนมีเหตุผล สามารถเป็นหลักให้อีหมอได้ 555

ก - จ๊นชีวิตช่วงนี้ก็แฮปปี้ดี ภูม๊ยะ

ข - ตอนนี่แฮปปี้กว่าเมื่อก่อนมาก เพราะเริ่มปรับตัวเข้าหากันเยอะขึ้น จำสมัยแรกๆ ที่ภูเคยเล่าให้มึงฟังได้ใหม่ว่าทะเลาะกัน จนมันถามกว่า “ผมรวย ผมผิดหรือพี่” โอ้ยๆ ไม่ผิดค่ะลูก แต่ภูรับมือไม่ไหวถ้าจะรวยขนาดนี้ เกิดมาไม่เคยเจอคำถามที่ยากขนาดนี้

ก - แล้วมันเป็นยังไงอะ

ข - ก็ต่างคนต่างปรับตัวเข้าหากัน ภูพยายามเข้าไปอยู่ในสังคมของหมอให้มากขึ้น ส่วนหมอก็ต้องเข้าใจความเป็นภูให้มากขึ้น

ก - เช่นๆๆ

ข - เรื่องที่เป็นปัญหามาตลอดเลยนะ คือเรื่องที่ถูกชอบขึ้นรถเมล์ ไปไหนมาไหนด้วยขนส่งสาธารณะนี้ นางไม่เข้าใจ นางถามว่าทำไมภูต้องทำให้ตัวเองลำบาก ไม่! ภูไม่ลำบาก แต่ภูสนุก

ก - หึ่มมม

ข - คำตอบดูเป็นไฮโซซะ แต่แม่คือเรื่องจริงนะเว้ย แรกๆ ภูมีความอึดอัดมากเวลาอยู่กับหมอนะ ความสุขที่หมอให้ภูมันดูฟูมาก ล่องลอย เหมือนความฝันอะมึง ไหนจะส่งคนขับรถมารับ ไหนจะปิดศาลาเพื่อดินเนอร์กับภู ไม่นับดอกไม้ ขนม ของกะจุกกะจิกที่ทิ้งหุ้ ทิ้งแพง เป่ย์เสื้อผ้า ช่างแต่งหน้าทำผมให้เวลาออกงาน ไปเที่ยวนี้ไม่ต้องเอาตังค์ไปยังได้ และที่สุดเลยคือมินิคันนี่!!

ก - สายเป่ย์รุ้ของจริง

ข - แล้วมีงูใหม่มาสาเหตุที่มันซื้อมินิให้กู เป็นเพราะไปเที่ยว waterzonic ด้วยกัน มันเมากูก็ต้องดูแลเป็นธรรมดา มันอยากตอบแทนกู ไม่อยากเห็นกูลำบาก แล้วก็ไปช่วงเดียวกับที่มันต้องลงไปเป็นแพทย์อาสา ก็เลยพาพี่ไปซื้อรถ พี่ดันท์มาก พี่ถอยออกมาเลย คือพี่ไม่ค่อยเข้าใจ ไม่รับไม่ไหว อีท่าหรือหาวจัด

ก - แต่มันก็ดูเป็นอะไรที่ผู้หญิงทุกคนอยากได้ปะ

ข - จริงมีง แต่พอเอาเข้าจริง กูว่ามันมากไป มากจนกุกแล้ว แรกๆก็ฟินดีอยู่ หลังๆกูว่ามันมากไป

ก - ก็เลยถอยออกมาอะนะ แล้วหมอมไม่ตามง้อใจ

ข - มันง้อคนไม่เป็น มันเคยบอกกูว่ามันไม่รู้ว่าต้องทำยังไง มันต้องปรับกันเยอะอะ ตอนนี่ก็ต่างคนต่างปรับตัวเข้าหากันแล้ว แล้วความสัมพันธ์ก็ดีขึ้นมาก พี่ยังสามารถมีความสุขกับทุกสิ่งที่มี แค่มึงหามาเติมเต็ม อย่างที่บอกต้องใช้สมองให้มาก กูว่ารุ่ง

ก - แล้วความสัมพันธ์ตอนนี้ถึงขั้นไหนแล้ว

ข - หมอขอหมั้นกับพี่แหละ เพราะหมอต้องไปเรียนต่อที่อังกฤษ เลยอยากให้มีเพื่อนใจ นางก็เลยจะขอพี่หมั้น แต่พี่ยังไม่ตกลงเพราะว่าอะไรมันก็ไม่มีเพื่อนที่นั่น ออกนอกประตูห้องก็เป็นคนอื่นแล้ว กูเลยไม่อยากเอาหัวใจไปผูกติดกับแหวนวงเดียว เพราะกูคงจะพังมากถ้าเกิดอะไรขึ้น

ก - ตลอดระยะทางความรักของมึงสามคน มึงคิดใหม่ว่าใครเป็นความทรงจำที่ดีที่สุด

ข - ความทรงจำที่ดีที่สุด มันอาจจะไม่ได้หมายถึงเรื่องดีเพียงอย่างเดียว ต้นคือคนที่ทำให้กูรู้จักความรัก สอนบทเรียนความรัก แล้วทำให้พี่ก้าวต่อไปได้ ณ เวลานี้ต้นก็ยังเป็นคนที่จะต้องจะชอบใจมากที่สุด เพราะต้นคือคนที่ช่วยพัฒนาด้านความรู้สึกและหัวใจพี่ที่สุด แต่กับนางสาวเจ (นามสมมติ)ตอนที่คบกัน กูตีมูลค่าความสุขมาก แต่เอาจริงๆ มันเป็นอะไรที่ฉาบฉวยมาก เพราะไม่มีความสบายใจอะไรอยู่เลย อย่างที่เขาชอบพูดกันว่าถ้าเริ่มต้นด้วยความไม่ถูกต้องแล้ว ยิ่งงั้นก็คงไม่จบที่ความถูกต้องหรอก ตอนนี้ความรักของพี่มันเกิดขึ้นอย่างถูกที่ ถูกเวลา แต่จะถูกคนใหม่ก็คงต้องลุ้นไปก่อน

ก - เพื่อนก็ขออวยพรให้ ทีนี้จะขอถามว่ามึงชอบอะไรในตัวผู้หญิง แล้วชอบอะไรในตัวผู้ชาย

ข - ผู้หญิงที่มึงว่าหมายถึงหอม หรือว่าผู้หญิงจริงๆ เลย

ก - ทั้งสองอย่าง

ข - โอเค งั้นเริ่มจากหอมก่อน หน้าตามาก่อนเป็นอันดับแรก แล้วก็ท่าทาง คือพี่ไม่ปลื้มหอมที่แสดงออกว่าแมนโคตร เพราะถึงยังไงก็ยังเป็นผู้หญิงอยู่ดี ถ้าเป็นผู้หญิงทั่วไปพี่ไม่ค่อยมองผู้หญิงด้วยกันเท่าไร เพราะผู้หญิงทุกคนแม่งมีสายตาที่อิจฉากันตลอดเวลาอยู่กูเลยไม่ค่อยสนใจเท่าไร แต่ช่วงนี้พี่เริ่มชอบมองหุ่นของผู้หญิงด้วยกันล่ะ ที่ดู Lean หน่อย คือพี่มองผู้หญิงแบบนั้นว่า

เซ็กซี นามอง ตัวอย่างที่เป็นไอตอลเลยคือ ยิบซี คีรติ คือนี่แหละผู้หญิงที่พีคคิดว่าสวยแล้วก็เซ็กซี ส่วนผู้ชายก็มองการแต่งตัวนะ หน้าตาไม่เท่าไรแต่การแต่งตัวต้องมีสไตล์อ่า ชอบนะคนที่เซอร์ๆ แต่แต่งตัวดูดี แบบ พิชญ์ กาไชย นิสัยดีออกไปก่อน เพราะแวบแรกคนแม่งก็มองกันที่ภายนอกด้วยกันทั้งนั้น 55555

ก - มึงชอบชีวิตตนเองช่วงไหนมากที่สุดในระยะ 3 Phase นี้อ่า

ข - กูชอบตัวเองตอนนี้ที่สุด มีความสุขกับงาน มีความสุขกับชีวิตส่วนตัว มีความสุขกับครอบครัว มีความสุขกับเรื่องความสัมพันธ์ เหมือนกูสามารถควบคุม จัดสรรปันส่วนทุกด้านของชีวิตได้อย่างลงตัว กูเลยรู้สึกชอบชีวิตตัวเองช่วงนี้ที่สุดเลย

ก -โอเค กูขอบคุณมึงมากนะที่มาเป็นตัวอย่างบุคคลของ IS กู ตามที่ให้เซ็นเอกสารตั้งแต่เริ่มคือทุกอย่างจะเป็นความลับ จะใช้เพื่อผลประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น ขอให้เพื่อนสบายจำได้

ข - พีได้หมดอยู่แล้ว ไม่มีปัญหา

ก - ชอบใจมาก ถ้าอย่างนั้นพีขอจบบทสัมภาษณ์ไว้แค่นี้ สวัสดี

ตัวอย่างบุคคลที่ 2

การวิจัยเรื่อง “อุบัติเหตุรัก : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง”

สัมภาษณ์ โดย นางสาวเพ็ญภา ชนะผล เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2560

สัญลักษณ์ ก หมายถึงผู้รับข้อมูล ข หมายถึงเปิดเผยข้อมูล

ก - ขอเริ่มต้นบอกวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์วันนี้ก่อน คือข้อมูลจะถูกเอาไปประมวลเพื่อเอาไปใช้ประโยชน์แค่ IS เท่านั้น ตามเอกสารที่ให้ที่ (นามสมมติ) เช่นเมื่อกี้นี้แหละคำถามไหนไม่สะดวกตอบก็ได้ เขาอยากให้เรารู้สึก Comfortable ที่จะตอบนะจ๊ะ

ข - ได้เลย เรายังไงก็ได้ แต่แอบตื่นเต้นนิดหน่อย ไม่ค่อยเห็นไหมจริงจิงแบบนี้เท่าไร

ก - 555 ความจริงแล้วเป็นคนมีสาระนะ พูดเลย จังเริ่มเลยแล้วกัน เบบี่ในท้องเป็นไงบ้าง ก็เดือนแล้ว

ข - เพิ่งไปซาวนด์เมื่ออาทิตย์ที่แล้วนี่เองครบ 7 เดือนแล้ว เป็นลูกสาวด้วย บอกเลยจะได้เตรียมของขวัญรับขวัญหลานถูกเนอะ แล้วการเติบโตก็ยังอยู่ในเกณฑ์ปกติดี

ก - แล้วที่ (นามสมมติ) ยังแพ้ไหม

ข - ไม่เท่าไรแล้ว ก็กินได้ทุกอย่าง มีช่วงแรกเียงที่ต้องลำบากดอกจำปีที่บ้านเพื่อนเียงฮรีๆๆ

ก - คือเียง อยากรีบดอกจำปี งงมากกกก

ข - ตอนนี้อาเจียนขึ้นเต้านมมาก ทุกอย่างดูจะเปลี่ยนไปหมด หอย (นามสมมติ) ก็ดูแลเราเป็นอย่างดี ผังแม่หอย (นามสมมติ) ก็ไม่ค่อยมีฤทธิ์มีเดชเหมือนก่อน ชีวิตตอนนี้แฮปปี้สุดๆ แล้วนี่เพิ่งออกจากงานเมื่อสิ้นเดือนที่ผ่านมา หอย (นามสมมติ) บอกว่าให้ออกมาอยู่ดูแลบ้าน ดูแลลูก แล้วหอย (นามสมมติ) ก็ตามใจทุกอย่างเลยจริงๆ คือชีวิตตอนนี้คือที่สุดแล้ว

ก - ดีๆ เห็นที (นามสมมติ) แฮปปี้ เพื่อนก็ดีใจด้วย แล้วเบบี่นี้จะเลี้ยงกรุงเทพฯ หรือว่าสตั๊ดหีบอ่า

ข - น่าจะเลี้ยงที่สตั๊ดหีบ เพราะตอนนี้หอย (นามสมมติ) กำลังจะย้ายงานมาอยู่ที่บ้านที่นี่ อยากลูกได้อยู่ตายายด้วย สองคนนั่นคือเห่อหลานมาก

ก - ชีวิตวัยเด็กของที (นามสมมติ) เป็นยังไงบ้าง

ข - ก็ก็เป็นเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีพ่อเป็นทหารเรือ แล้วก็แม่เป็นครูสอนภาษาไทย อยากให้เพื่อนลองนึกภาพดูว่าจะมีกฎระเบียบมากมายก่ายกองขนาดไหน เราบอกได้เลยนะว่าตั้งแต่เด็กจนถึงมัธยมปลาย มีคนไปรับไปส่งตลอดเวลา เรียนโรงเรียนก็ต้องเป็นโรงเรียนที่แม่สอนอยู่ ไม่เคยไปไหนหลังเลิกเรียน ไม่เคยมีโมเมนต์แบบไปเที่ยวกับเพื่อนหลังเลิกเรียน ไปกินติม หรือว่าไปเข้าร้านเสริมสวยไรแบบนี้เลย อีกร้อยเราก็เป็นลูกสาวคนเดียว เหมือนแม่เคยเล่าให้ฟังว่าแม่เป็นคนมีลูกยาก

มาก ไปฟังมาเกือบทุกโรงพยาบาลชลบุรีละ ไปทุกวัด จนมีเค้านี้แหละ มันก็เลยเหมือนว่าพอกับแม่จะเป็นห่วงเคามาก กังวลกับทุกเรื่องของเค้า บางทีก็มากเกินไป แต่พอมิปากมีเสียงกัน แม่ก็ชอบพูดประมาณว่ากว่าที่แม่จะมีที (นามสมมติ) มาได้ มันยากลำบากแค่ไหน ที (นามสมมติ) ไม่รู้หรอก แล้วแม่ไม่เข้าใจว่าทำไมที (นามสมมติ) ถึงชอบทำอะไรเสียงๆ ให้ตัวเองไม่ปลอดภัย ก็เนอะ พอคนเป็นลูกอย่างเราได้ยินก็แบบสำนึกผิดแทบไม่ทันแล้วอ่า จริงปะ

ก - ก็จริงนะ แต่ถ้าที่บ้านเป็นห่วง เป็นกังวลขนาดนี้ ทำไมถึงยอมปล่อยให้ที (นามสมมติ) ไปเรียนที่โคราชได้อะ

ข - เขาแอบยื่นคะแนนไปเองแหละ ไม่ได้ปรึกษาพ่อหรือแม่จริงๆ ก็เพื่อนที่โรงเรียนเค้าไปเรียนมหาวิทยาลัยที่นั่นกันหลายคน เขาก็เลยยื่นตามไปเลย เพราะเคยขอพวกเขาแล้วตอนที่สมัครโควต้า พอกับแม่ถึงขั้นฉีกใบสมัครทิ้งเลยนะ เขานี้ใจเสียแบบสุดๆ แล้วก็ให้เรียนแค่ม.บูรพา เพราะมันใกล้บ้าน แล้ววิชาขนส่งที่ไหนก็เปิดสอน คือตอนนั้นความคิดเริ่มไม่ค่อยลงรอยกันเท่าไร แล้วคือเอาจริงๆ นะ เขารู้สึกว่ามันเป็นโอกาสที่จะได้ออกมาใช้ชีวิตของตัวเองสักที ไม่ต้องคอยอยู่แต่ในกรอบที่พอกับแม่ขีดไว้ เอาว่าที่ยื่นแต่ละทีนี่คือโคราชที่แรก แล้วก็เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา แล้วค่อยมาจบที่ม.บูรพาเป็นที่สุดท้าย ตอนสอบคือตั้งใจมาก กลัวมากกลัวจะแนบจะไม่สูงพอให้ได้ไปที่ไกลๆ แล้วพอประกาศผลว่าได้เท่านั้นแหละ ดีใจสุดขีด เอาว่าอย่างบ้าคลั่งเลยดีกว่า

ก - แล้วพอกับแม่ว่าไงบ้างตอนที่รู้เรื่องผลสอบนี่อะ

ข - ก็ช็อคแหละ แต่เขาไม่ได้ว่าเราเลยสักคำ แค่ว่าพุดประมาณว่าไม่ช้าก็เร็วเราก็ต้องออกจากบ้านไปใช้ชีวิตของตัวเองอยู่ดี ซึ่งมันคือผิดคาดมากๆ ไม่คิดมาก่อนว่าพอกับแม่จะเข้าใจทุกอย่างได้เร็วขนาดนี้ แล้วทั้งสองคนก็ไปช่วยเราซื้อของ จัดเตรียมทุกอย่างเพื่อย้ายเข้าหอที่โคราช ตอนที่ไปส่งก็ยังไม่เท่าไร แต่พอตอนที่ต้องลากันก่อนที่พอกับแม่จะกลับนี่แหละที่เป็นปัญหา คือเรายังรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ออกมาอยู่หอเอง ถึงจะเป็นหอในที่เพื่อนเมทก็เหอะ มันคือสิ่งใหม่สำหรับเรา แต่ตอนที่เราเดินไปส่งพอกับแม่ขึ้นรถอะ เราเห็นเขาสองคนร้องไห้ก็ในรถ ก่อนขับรถออกไป ตอนนั้นเรารู้สึกผิดมากอะเพื่อน เราไม่รู้ว่าการตัดสินใจของเรามันผิดหรือถูก มันสมควรแล้วหรือยัง แต่เพื่อนเข้าใจไหมว่าเขาสองคนก็ไม่มีใครห้ามเราสักนิด แต่คือด้วยความสำนึกผิดหรือว่าอะไรไม่รู้เนะ เราก็เลยให้สัญญา กับพ่อแม่ไปว่า “ครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายที่ที (นามสมมติ) จะทำอะไรที่ไม่เป็นไปตามที่พอกับแม่วางไว้” คือตอนนั้นเราคิดแบบนั้นจริงๆ เรารู้ว่าเราไม่อยากจะเห็นเขาสองคนไม่สบายใจอีกแล้ว ก็เลยสัญญาออกไปแบบนี้

ก - ดูเหมือนว่าทั้งกฎระเบียบ หรือสำความเยอะของพอกับแม่มีมากขนาดนี้ ที (นามสมมติ) ก็มีแฟนที่คบกันมาตั้งแต่มัธยมไม่ใช่หรือ

ข - ใช่ๆ ป้า (นามสมมติ) ใจ ก็คบกันมาตั้งแต่ ม.4 จนเรียนต่อปริญญา ป้า (นามสมมติ) ก็ตามมาเรียนที่เดียวกัน คือทุกอย่างมันโอเคมาก แต่ก็อย่างที่เพื่อนรู้ว่าป้า (นามสมมติ) เป็นคนวอกแวก

ง่าย ผู้หญิงเข้าหาตลอดจะด้วยว่านิสัย หรือลักษณะอะไรก็ไม่รู้ที่เป็นป่าเหมือนอย่างที่ใครๆ คำเรียกกัน ตอนเรียนมัธยมด้วยกันป่า (นามสมมติ)ก็ดูเป็นผู้ชายโรแมนติคมาก ผู้ชายอบอุ่น แต่เราอยู่คนละห้องกัน ไม่เคยไปเที่ยวไหนด้วยกันหรอก ไม่เคยออกนอกนอกลู่นอกทางเลย พ่อแม่ทั้งสองฝ่ายก็รับรู้ตลอดเลย

ก - แล้วพอมายู่มหาลัย ทุกอย่างเปลี่ยนไปไหม

ข - เปลี่ยนไปมาก จากเด็กมัธยมที่มีแต่กรอบ มาอยู่ยู่มหาลัยคืออิสระโดยแท้จริงจะไปไหนก็ได้ จะกินข้าวก็โหมงก็ได้ จะตื้นก็โหมงก็ได้ อิสระมากจริงๆ ตอนนั้นคนที่คอยมารีบมาส่งก็เป็นป่า (นามสมมติ) ป่า (นามสมมติ)มารับส่งเรียนตลอด พาไปกินข้าว ใช้คำว่าตัวติดกันตลอด ตอนนั้นคือก็ดูแฮปปี้มาก ฟังไปฟังมาเหมือนเด็กใจแตกมะ 5555

ก - ก็ไม่ขนาดนั้นหรอม่่ง

ข - ตัวติดกันตลอด จนคนอื่นๆก็แซว ซึ่งในความคิดเรา เราว่ามันก็ไม่แปลกใหม่ที่คนเป็นแฟนกันจะอยู่ด้วยกันตลอด ไปไหนมาด้วยกันตลอด คือมันก็ถูกต้องแล้วรีปาว แล้วเราก็ไม่เคยทะเลาะกับป่า (นามสมมติ)เลยนะช่วงนั้น แต่พอขึ้นมาปี 2 ป่า (นามสมมติ)เริ่มมีเพื่อนเยอะขึ้น เริ่มมีคนรู้จักมากขึ้น เริ่มติดเพื่อน เริ่มติดเกมส์ เริ่มย้ายออกไปอยู่หอนอกกับเพื่อน จังหวะนี้แหละที่เรา กับป่า (นามสมมติ) ทะเลาะกันบ่อยมาก แต่ประเด็นหลักใจความสำคัญที่ทะเลาะกันก็คือ เขียว (นามสมมติ) แฟนเก่าของป่า (นามสมมติ) กลับมา

ก - กลับมา??

ข - ใช่ สองคนเขากลับมาคุยกัน แล้วเราจับได้ ก็เริ่มทะเลาะกัน ไม่นานหลังจากที่จับได้ว่าสองคนนั้นแอบคุยกัน เรากับป่า (นามสมมติ) ก็เลิกกัน เลิกกันด้วยประโยคที่ว่าใครก็จำได้ขึ้นใจเพื่อนก็จำได้ เราชู้ 555

ก - ไม่เถียงเลย ประโยคโคตรคลาสสิคอะ

ข - ใช่! คือเหตุการณ์การก่อนหน้าที่จะทะเลาะกันจริงจังและหนักมาก คือป่า (นามสมมติ) ปล่อยให้เรารอสายเป็นชั่วโมงเลยนะ แล้วอีกสายหนึ่งคือเขียว (นามสมมติ) ที่โทรมา เราก็ทะเลาะกันว่ามันมีเหตุผลอะไรที่รับสายคนอื่นแล้วปล่อยให้แฟนต้องรอสายเป็นชั่วโมงๆ แบบนี้ มันไม่ใช่แล้วปะ แล้วคือป่า (นามสมมติ) ก็ตอบมาว่า “เขาไม่ใช่คนอื่น เขาคือคนรัก!” มันควรค่าแก่การโดนตบไหม เราก็ถามกลับไปเหมือนกันว่าถ้าคือป่า (นามสมมติ) เห็นคือเห็นคนนั้นเป็นคนรักแล้วเราละ สำหรับคือป่า (นามสมมติ) คืออะไร คือป่า (นามสมมติ) ตอบกลับมาว่าที่ (นามสมมติ) ก็เป็นแฟนเราไง คือพอป่า (นามสมมติ) พุดจบเรานี้ทนไม่ไหว เลยตบหน้าป่า (นามสมมติ) ไปทีนึง แล้วก็ตะโกนใส่หน้าว่าเลิกกัน

ก - โถวรว อีป่า อีตอกท้อ เกลียดประโยคนี้ของมันเป็นมาจริงๆ

ข - ที่สุดละ

ก - แล้วอาการรอกหักตอนนั้นเป็นไงบ้าง

ข - ตอนที่ทะเลาะเสร็จแล้วกลับมา น่าจะเป็นเพราะโมโหเลยยังไม่รู้สึกอะไร แต่พอวันรุ่งขึ้นที่เลิกกันเรากียังมีนงๆ งงๆ อยู่ แต่ป่า (นามสมมติ) คือประกาศว่าคบกับเขียว (นามสมมติ) วันนั้นเลยใน Hi-5 เราจำได้ พอเห็นเท่านั้นแหละ ร้องไห้ไม่หยุดเลย อยากถามว่านี่คือไม่เหลือเยื่อใยกันแล้วใช่ไหม ไม่มีความแบบที่ช่วงเวลาทำใจเลยรึยังงั้น แล้วก็อย่างที่พวกเราเห็นๆ กัน คือหลังจากนั้นไม่นาน เขียว (นามสมมติ) ก็ขึ้นมาที่โคราชบ่อยขึ้น แล้วด้วยความที่เราเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน เวลาไปเที่ยว ไปกินข้าวด้วยกันมันก็มีบ้างที่ยังต้องเจอกัน มันยากที่จะทำใจ พุดตรงๆ เรายังคิดถึงอยู่มากตอนนั้น

ก - เพื่อนถามได้ไหมว่าตอนที่คบกับป่า ที (นามสมมติ) มีอะไรกับป่ายังหรือ?

ข - ยัง!! คนแรกที่มีอะไรด้วยก็หอย (นามสมมติ) ที่เป็นพ่อของลูกนี่ละ บอกเลย

ก - คุณลลลลล่า แม่ยอดหญิงของพี่ อะไรจะบริสุทธิ์คู่ผองพานนี้ 5555

ข - เวอร์ๆ

ก - แล้วที (นามสมมติ) เว้นช่วงนานไหมกว่าจะมีแฟนคนใหม่

ข - ไม่นานมั้ง เพราะตอนนั้นคิดแต่ว่าแพ้อ่า (นามสมมติ) ไม่ได้นะ แล้วมีพี่สาขาที่เป็นทอมมาจีบพอดี ก็เลยคุยกับเขาไปก่อน แล้วอีกอย่างคือรู้ว่าป่า (นามสมมติ) อะเกลียดทอมมาก เราเลยคิดว่านี่แหละจะทำให้ป่า (นามสมมติ) เจ็บใจได้ คือเพื่อนจะคิดว่าเราคบพี่เอ (นามสมมติ) ประชดป่า (นามสมมติ) ก็ได้ ไม่ผิด เพราะตอนแรกเราคิดแบบนั้นจริงๆ แต่พอคุยกันไปคุยกันมาพี่เอ (นามสมมติ) ก็เป็นคนดีคนนึง นิสัยไม่ได้แยเหมือนที่คนอื่นเขาพูดๆกัน ดูแลเอาใจใส่เราเป็นอย่างดี เพื่อนก็น่าจะเห็น

ก - เรื่องนี้เราจะไม่ยุ่ง 55555

ข - ยังไม่ชอบพี่เค้าอยู่อีกหรือ เรื่องมันก็ผ่านมานานแล้วนะ

ก - ก็ไม่เคยไม่ชอบนะ สำหรับเพื่อน เพื่อนก็เฉยๆหมด

ข - ก็คงมีแต่เพื่อนนี้แหละที่เฉยๆ เพราะทุกคนรอบตัวที่รู้จักเราไม่มีใครชอบพี่เอ (นามสมมติ) เลย หรือเรียกว่าไม่มีใครสนับสนุนในความรักครั้งนี้ของเราเลย ซึ่งเอาจริงเราก็ไม่แคร์นะ เพราะเราแค่คิดจะคบพี่เอ (นามสมมติ) แค่นั้นที่เลิกกับป่า (นามสมมติ) ใหม่ๆ เท่านั้น แต่พอคุยไปคุยมา ไม่ใช่เราติดพี่เอ (นามสมมติ) นะ แต่เป็นพี่เอ (นามสมมติ) ที่มาติดมาเรามาก เราก็เลยคิดว่าก็ไม่ได้เสียหายอะไรนี้หว่ายงก็เป็นผู้หญิงเหมือนกัน การที่มีคนคอยมาดูแลเอาใจใส่มันก็ดีอยู่มากเลยทีเดียว เราก็เลยคบกับพี่เอ (นามสมมติ) ตอนนั้นเป็นที่ฮือฮาในสาขามาก

ก - แน่ละจ๊ะ ที (นามสมมติ) เป็นถึงดาวสาขาอยู่ดีๆก็มีแฟนเป็นทอมกักขะ มันก็ต้องเป็นที่ฮือฮาอยู่แล้ว ทุกคนคิดว่าที (นามสมมติ) โดนของเลยเหอะ

ข - 55555 นี้ก็จริงจังไป แต่เราก็เคยได้ยินคนพูดแบบนี้มาอยู่เหมือนกัน แต่เราไม่ได้คิดอะไรเยอะอยู่ เรื่องก็ดำเนินไปเรื่อยๆ พี่เอ (นามสมมติ) ตามใจเราตลอด ไม่เคยขัดใจเราเลยสักอย่าง ไม่เคยแต่จะขึ้นเสียงหรือว่าชวนทะเลาะสักครั้ง คือดีงามมากจริงๆ บอกเลยช่วงนั้น แต่ด้วยว่าตอนนั้นมันเป็วิตสมัยมหาวิทยาลัย การที่มีใครสักคนนึงมาคอยดูแลเอาใจใส่ ตามใจมันก็ดี แต่พอเขามาตามชีวิตเรามากๆ เราก็เริ่มอึดอัด ทีนี้ก็เริ่มจะทะเลาะกันล่ะ มันก็ไม่ต่างจากที่พอกับแม่เราเคยวางกรอบไว้ให้เราเดินใหม่ ตอนนั้นก็เริ่มทะเลาะกันกันบ่อยขึ้น เขาก็เริ่มโวยวาย แต่ประเด็นใหญ่ใจความคือเค้าเริ่มอึดอัด แต่พี่เอ (นามสมมติ) กลับคิดว่าเค้าเปลี่ยนไป คือถ้าอยู่กับพี่เอ (นามสมมติ) เราก็ไม่สามารถขยับตัวไปไหนได้เลย ไปกินข้าวกับเพื่อนก็ต้องหิ้วพี่เอ (นามสมมติ) ไปด้วย แล้วกลุ่มเราก็ชอบหน้าพี่เอ (นามสมมติ) มากเลยนิ แต่ถ้าไปแล้วไม่ให้พี่เอ (นามสมมติ) ไปด้วย เดียวก็กลายเป็นประเด็นทะเลาะกันอีก แล้วเพื่อนก็รู้ว่าเค้าเป็นคนขี้เกียจทะเลาะถ้าไม่เกินความอดทน เราก็เลยตัดประเด็นไปเลย ขี้เกียจอะ

ก - แล้วตลอดเวลาที่คบกับพี่เอ (นามสมมติ) ที (นามสมมติ) รักพี่เอ (นามสมมติ) บ้างไหม

ข - ถ้าถามว่ารักไหม เอาจริงมันตอบยากมากเลยนะ ตัวเค้าเองก็ไม่แน่ใจว่ารักหรือปล่าว แต่ที่แน่ๆ คือรู้สึกดีมากตอนที่ป้า (นามสมมติ) โทรมาเตือนเรื่องที่เราเรื่องที่ว่าคบกับพี่เอ (นามสมมติ) ป้า (นามสมมติ) โทรมาว่าถ้าคิดจะคบกับพี่เอ (นามสมมติ) เพื่อประชดก็ขอให้อย่าทำ ป้า (นามสมมติ) ยังรักเราอยู่แต่ที่คบกันไม่ได้เพราะเขี้ยว (นามสมมติ) กลับมา แล้วเขี้ยว (นามสมมติ) ก็คือคนที่ป้า (นามสมมติ) รอมตลอด

ก - บางทีคำพูดคำจาของอี่ป้า (นามสมมติ) ก็น่าตบเค้น

ข - ใช่มีมา เอาเข้าจริงๆ เราก็สับสนนะว่าที่เราคบกับพี่เอมาสองเกือบสามปีเนี่ยะ เรารักพี่เอ (นามสมมติ) ไหม ทั้งที่เราไม่ได้มีอะไรกันเลย เรายังอยู่หอในเหมือนเดิม เราก็ไม่ได้เคยถล่มถล่มไปมาก แต่เรื่องที่เราคบกับพี่เอ (นามสมมติ) พอกับแม่เราไม่รู้เรื่องนี้เลย เพราะถ้ารู้จะมีหวังฟ้าถล่มดินทลาย ต้องมีใครตายกันไปข้างนึงแน่ๆ จนมาวันที่พี่เอ (นามสมมติ) ตายนั่นแหละ ถึงรู้ว่าเอาเข้าจริงเค้าก็รักพี่เอ (นามสมมติ) อยู่ไม่น้อยเลย เพราะตอนที่พี่เอ (นามสมมติ) ตาย กลุ่มเราทุกคนก็อยู่ในเหตุการณ์ตอนนั้น เพื่อนก็นอนอยู่ด้วยกัน

ก - ดีที่เพื่อนนอนคนเดียวงั้นะ บอกเลย ที (นามสมมติ) เล่าเรื่องคินนั้นให้ฟังหน่อยได้ไหม

ข - ได้ เหตุการณ์ก็มีประมาณว่าพวกเรามานอนห้องเพื่อนเรากันใช่ปะ เพราะเราจะไปเที่ยวปากช่องกัน แล้วต้องออกตั้งแต่เช้า ทุกคนเข้านอนพร้อมกัน แต่ตอนเช้ากลับกลายเป็นว่าพี่เอ (นามสมมติ) ไม่ตื่น ปลุกเท่าไรก็ไม่ตื่น ใจเราตอนนั้นกลัวพี่เอจะเป็นอะไร แต่ไม่คิดว่าจะร้ายแรงขนาดต๋ยจากกัน เพราะมันดูเป็นเรื่องไกลตัวเกินไป ปลุกเท่าไรก็ไม่ตื่น จนเพื่อนเราใครสักคนนี่แหละ

ที่เอามือไปอังจมูกแล้วบอกว่าพี่เอ (นามสมมติ) ไม่หายใจแล้ว ตอนนั้นแหละที่เราร้องให้เป็นบ้าเป็นหลัง มันเป็นความรู้สึกทั้งกลัว ทั้งตกใจ ทั้งเสียใจ คือความรู้สึกตอนนั้นมันรุนแรงมากจริงๆ แล้วก็ยกโยยกกันไปโรงพยาบาลแล้วผลสุดท้ายคือพี่เอ (นามสมมติ) ก็ตายไปจริงๆ ตอนนั้นที่หมอบอกเราอะ เราแทบล้มทั้งยืน เราตั้งตัวไม่ถูก อย่างว่าแหละ มันเป็นเรื่องที่ไกลตัวเรามากๆ เราร้องไห้หนักๆอยู่หลายวันมาก ทำใจไม่ได้จริงๆ เอาตามจริงเลยพี่เค้านอนตายอยู่ข้างๆ

ก - ก็พอจำได้นะว่าที (นามสมมติ) เป็นลมอยู่หลายตลบมาก เหมือนเป็นลมแล้วฟื้นมานึกขึ้นได้ก็ร้องไห้จนเป็นลมไปอีก

ข - มากจริงๆ เราเพิ่งรู้สึกเวลาที่ผ่านมาระยะพี่เอ (นามสมมติ) มาก เราคิดมาตลอดว่าเขายังงี้ก็ต้องคอยตามเรา ไม่มีทางทิ้งเราไม่ไหนแน่ๆ แต่ในวันที่เขาจากไป คือเขาจากไปไม่มีวันกลับมา เราเหมือนเสียหลักไปเลย เราไม่ช่วยงานศพที่ขอนแก่นทุกวัน ร้องไห้ที่งานทุกคืน พ่อกับแม่ของพี่เอ (นามสมมติ) ก็เข้ามาลอบเรานะ ตอนนั้นเราแน่ใจว่าเรารักพี่เอ (นามสมมติ) แน่ๆ ไม่ใช่ว่าคบเพื่อประชดป่า (นามสมมติ) หรือ

ก - ที (นามสมมติ) ใช้เวลานานไหมในการทำใจเรื่องพี่เอ (นามสมมติ) ?

ข - ถามว่าทำใจนานไหม เราก็จำไม่ได้จะว่านานไหม แต่ความรู้สึกของการสูญเสียครั้งนั้นมันไม่เหมือนกับการที่เราสูญเสียคนรัก แต่เหมือนเราสูญเสียพี่สาวมากกว่า เราเลยมั่นใจแล้วว่าเรารู้สึกรักกับพี่เอ (นามสมมติ) แบบพี่สาว ไม่ใช่แบบคนรักกันแน่ๆ

ก - อะไรทำให้ที (นามสมมติ) มั่นใจขนาดนั้น

ข - ความรู้สึกของการสูญเสียไปเพื่อน รู้สึกเสียใจที่พี่เอ (นามสมมติ) ตายไป แต่เราไม่รู้สึกเสียใจที่จะไม่ได้ใช้ชีวิตด้วยกันอีกต่อไปแล้วเลยสักนิด ไม่มีความรู้สึกผิดบาปเลยที่ผ่านมาระยะพี่เอ (นามสมมติ) กับเราเป็นแค่พี่น้องกัน เพราะท้ายที่สุดครอบครัวเราก็ไม่มีวันยอมรับเรื่องนี้ได้อยู่แล้ว มันรู้ดีแะใจว่าอะไรเป็นอะไรมากกว่า

ก - แล้วบักหอยทากนี่อะ เข้ามาตอนไหน

ข - เราไปเจอกับหอย (นามสมมติ) ตอนฝึกงาน ตอนเราเราสองคนได้ฝึกงานที่เดียวกัน ต้องไปออกภาคสนามด้วยกันตลอด ก็ตรงที่สร้างรถไฟสถานีอะไรสักสถานีแหละ คือหอย (นามสมมติ) มันเป็นคนหน้ามึนอ่า ไม่เคยเจอหน้ากันเลยที่มหาวิทยาลัย แบบหอย (นามสมมติ) นี่เคยมีตัวตนใหม่หอย (นามสมมติ) นิสัยน่ารักมาก เป็นคนตลกอารมณ์ดี ใจเย็นเจี๊ยบบบบบ หอย (นามสมมติ) บอกว่าแอบชอบเรามาตั้งแต่ตอนที่เราร่วมคกับพี่เอ (นามสมมติ) แล้ว ไม่แน่ใจว่าตกลงเรายังไงแน่

ก - มาเจอกันนี่ก็เข้าทางเลย แล้วที (นามสมมติ) รู้สึกยังไงกับหอย (นามสมมติ) บ้าง

ข - รู้สึกว่าผู้ชายมันมันดี แล้วก็ฮามากด้วย แต่ด้วยโศกนาฏกรรมครั้งนั้นก็ไม่มีใครกล้าออกตัวแรงอยู่แล้ว

ก - โศกนาฏกรรม เรียกแบบนี้ก็ได้หรือที (นามสมมติ) !!

ข - 555 ก็มันเป็นอะไรที่ทำให้ทุกคนพูดถึง แล้วเหมือนมันทำให้ทุกคนกลัวเราด้วยนะ
ก - เวอร์รี่

ข - จริงๆ หอย (นามสมมติ) บอกเราเองว่าตอนแรกที่ไม่กลัสนเข้ามาจีบอะ เพราะว่ากลัว
เรื่องนี้ด้วย ไม่ใช่กลัวผีนะ แต่กลัวความรู้สึกเราเองว่าจะมีแต่พี่เอ (นามสมมติ) อยู่เต็มหัวใจจนมีคน
ใหม่ไม่ได้แล้ว ตอนที่เราฟังคือแบบเฮ้ยยย จะเป็นทุกคนที่คิดแบบนี้ใหม่ ไรทำนองนี้

ก - แล้วเพราะอะไรที่ (นามสมมติ) ถึงได้ตกลงปลงใจแต่งงานกับบักหอยนี่อะ

ข - เริ่มคบกันนับตั้งแต่ฝึกงานถึงตอนแต่งก็ 5 ปีนิดๆ คือหอย (นามสมมติ) เป็นผู้ชายที่
แบบกวนตีนมากอ่า ไม่มีความโรแมนติกติดเลยสักนิด ไม่พูดคำหวาน ไม่มีจีบจ๋า แต่การกระทำของหอย
(นามสมมติ) ต่างหากที่แสดงออกว่าหอย (นามสมมติ) รักเรามาก ถ้าเทียบกับผู้ชายแบบป่า (นาม
สมมติ) ที่ปากหวานที่หนึ่ง แต่การกระทำกลับตรงกันข้ามสิ้นเชิง ตอนที่นอมาขอแต่งงานตอนนั้นเรา
ก็คิดเยอะอยู่นะว่าเราจะอยู่กับผู้ชายคนนี้ไปตลอดชีวิตได้ไหม แล้วคำตอบคือ ได้! แบบไม่มีข้อกังขา
เลยด้วยนะ เพราะตลอดเวลาที่คบกันมาหอย (นามสมมติ) ไม่เคยขัดใจเรา แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะตามใจแบบ
ไร้สาระนะ หอย (นามสมมติ) ทำให้เรามองโลกนี้แบบเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น คบกันด้วยเหตุผล ถึงแม้
สายตาคนข้างนอกจะมองมาว่าคู่ของเราดูไม่หวานไม่เท่าใครก็เป็นไร เพราะมันก็ไม่หวานมาตั้งแต่ต้น
อยู่แล้ว 555

ก - แบบนี้ช่วงเวลาที่คบกับทอม ก็ไม่ได้เป็นประเด็นในการตัดสินใจครั้งนี้ของที (นาม
สมมติ) เลยใช้ใหม่ แบบว่าลั้งเลหรือปล่าว

ข - ไม่นะ เราไม่ลั้งเลเลย ถ้าเพื่อนจะถามว่าเรื่องของเพศมีผลกับเราไหม เราว่าเรา
ไม่ได้เกียงนะว่าต้องเป็นเพศอะไร เอาว่าคนนั้นเป็นใครดีกว่า เราอาจจะชอบใครที่เป็นตัวบุคคล
มากกว่าว่าใครคนนั้นมีเพศอะไร แต่อีกอย่างคือครอบครัวเรา พ่อกับแม่ได้เอาเราตายแน่ถ้าสุดท้าย
แล้วเรตกลงปลงใจกับทอม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงสำหรับเรามันไม่มีหนทางอยู่แล้ว ต่อให้พูด
แบบนี้แต่ตอนที่เราคบกับพี่เอ (นามสมมติ) เราก็คบด้วยความบริสุทธิ์ใจจริงๆ ช่วงเวลาตอนนั้นถ้าจะ
ให้เราพิจารณาตัวเอง เราว่าเป็นเพราะเรากำลังเสียใจจากป่า (นามสมมติ) แล้วพอมานเจอพี่เอ (นาม
สมมติ) ที่เป็นทุกอย่างที่เราเคยได้รับมา ไม่ใช่แค่ป่า (นามสมมติ) นะ แต่หมายถึงครอบครัวที่มีแต่
กฎระเบียบพอมานเจอพี่เอ (นามสมมติ) ที่แบบตามจสารพัด สุดจะสรรหาอะไรที่เราชอบมาให้ เป็นใคร
ก็ได้มีเคลิ้มกันบ้าง เพื่อนว่าไหม

ก - No comment นะคะ 555555 แล้วเรื่องการใช้จ่ายตลอดเวลาสามช่วงนี้ ที
(นามสมมติ) คิดว่ามันมีการเปลี่ยนแปลงบ้างไหม

ข - ไม่เปลี่ยนเลย เรารู้สึกแบบนั้นนะ 5555 คือเรารู้สึกว่าเงินของใครก็ของมัน ต่างคน
ต่างหามา ไม่ว่าจะป็นตั้งแต่ตอนที่เรียนอยู่หรือว่าทำงาน เราจะพยายามแชร์ตลอดนะ เพราะเรารู้สึก
เกรงใจ คือช่วงที่คบกับพี่เอ (นามสมมติ) อ่า พี่เอ (นามสมมติ) ก็เปย์เรานะ แต่เราไม่ได้โอเคสัก

เท่าไร ก็พยายามทดแทนให้เหมือนกัน เรื่องนี้เราไม่แตะต้องกัน เงินทองมันของบาดใจดีเพื่อน ขนาดตอนนี้ที่แต่งงานกันหอย (นามสมมติ) แล้ว เรายังแบ่งเงินแบบเงินส่วนตัวเรา เงินส่วนตัวเขาและเงินกองกลางของเราด้วย แบบนี้แหละจะได้ไม่มีประเด็นอะไรตามมา

ก - เจ้งอ่า มีความชัดเจนมาก แล้วการมองเพศตรงข้ามอ่า คือเพื่อนหมายถึงว่า ช่วงเวลาปกติที่คบผู้ชาย ที (นามสมมติ) ก็จะมองแต่ผู้ชายหรือ มีแอบแวบๆมามองทอมบ้างไหม แล้วตอนที่คบกับทอมที (นามสมมติ) ยังเหล่ป้อชายใหม่ อะไรทำนองนี้อ่า

ข - เอาจริงเลยนะเพื่อน เรามองผู้ชายมาตลอดเลยนะ ไม่เคยมองว่าทอมคนไหนเป็นยังไง แบบว่าไม่ได้ให้ความสนใจอะไรเป็นพิเศษเลยอ่า ไม่เหมือนกับผู้ชายว่าแยกแยะออกได้ว่าคนไหนหน้าตาดี เป็นแนวไหนหล่อเนี้ยบ เซอร์ หรือแบบว่าคูอินดี้ ใจป่าไรประมาณนี้ แต่ทอมก็มีแค่หน้าตาว่าดีหรือไม่ดี เก็กว่าแมนมากแค่ไหน แต่แยกไม่ออกเลยว่าเป็นแนวไหนแบบละเอียดเหมือนผู้ชายอ่า ตอนแรกที่คบกับพีเอ (นามสมมติ) ก็มีผู้ชายเข้ามาจีบนะ แต่ตอนนั้นเรารู้สึกว่าถ้าเราเลือกคบกับพีเอ (นามสมมติ) แล้วเราก็ไม่อยากจะคบคนอื่นนอกจากเขา ไม่อยากได้ชื่อว่าป็นผู้หญิงที่นอกใจแฟนมากกว่า แต่ถามว่าเกรงใจพีเอ (นามสมมติ) ไหม มันก็มีอยู่บ้างนะ เพราะด้วยความพีเอ (นามสมมติ) ดีกับเรามาก ตามใจเราทุกอย่าง มันก็ควรที่จะมีความเกรงใจกันอยู่จริงไหมละ

ก - ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ ที (นามสมมติ) อยากย้อนกลับไปแก้ช่วงเวลาไหนใหม่ในชีวิต

ข - ไม่เลย ถึงต่อให้ช่วงเวลาที่คบกับพีเอ (นามสมมติ) จะถือได้ว่าเป็นจุดต่างจุดหนึ่งในชีวิตก็เถอะ แต่เราก็มีความสุข ไม่ใช่ว่าจะมีความสุขทุก

ก - ที (นามสมมติ) !! โหดส์มากค่ะ

ข - จริงๆ นะ เราพูดถึงพีเอ (นามสมมติ) ไม่ได้เลยนะที่บ้านอะ คือแบบสถานการณ์จะเปลี่ยนไปทันที ตรงกันข้ามเรื่องของป่า (นามสมมติ) ยังมีบางเวลาที่พอกับแม่ก็ถามถึงอยู่บ้าง แต่ถ้าเทียบเลยว่าช่วงไหนที่มีความทุกข์มากที่สุด กลับเป็นช่วงเวลาที่คบอยู่กับป่า (นามสมมติ) ต่างหาก การบอกเลิกด้วยประโยคแบบนั้นมันเจ็บมาก แล้วมันก็ทำให้เรารู้สึกว่าตัวเองไร้ค่าที่สุด เป็นแค่คนคั่นเวลารอให้เขียว (นามสมมติ) กลับมาเท่านั้นเอง คือแบบมันทรมาณมากจริงๆ อะ

ก - เอาจริง ในฐานะเพื่อนเลย อีลูกป่า (นามสมมติ)มันก็ซุ่มมากจริงๆ ที่ทำแบบนั้นลงไปกับที (นามสมมติ) เป็นใครก็คงเจ็บ คงต้องฝังใจกันไปอีกนานแหละ แต่ไม่เห็นต้องแค้นอะไรเลย เพราะตอนนี้ที (นามสมมติ) ก็แต่งงานแล้วก็กำลังมีเบบี๋มาให้ป๊าๆ เล่นแล้วนะ

ข - ใช่ คือต่างคนก็ต่างมีชีวิตใหม่ ได้ข่าวมาว่าลูกป่า (นามสมมติ) ก็คลอดแล้วใช่่มะ

ก - ใช่ๆ ตอนนี้ก็จะชวบนิ่งแล้ว เพื่อนยังไม่มีโอกาสได้ไปหาลูกอีลูกป่า (นามสมมติ)เลย ก็อย่างที่รู้กันอยู่ เมียอีลูกป่า (นามสมมติ)ซี้หึงสุด ไม่อยากมีปัญหาด้วย แล้วนี่ลูกป่า (นามสมมติ)ได้โทรมาแบบแสดงความยินดีกับที (นามสมมติ) บ้างไหมตั้งแต่งงานแต่งงานถึงตอนนี้

- ข - โทรมานะ แต่โทรผ่านมาทางที่บ้าน แล้วพ่อกับแม่ก็มาเล่าให้ฟังอีกทีหนึ่งอ่า
- ก - ก็ยังถือว่ามึนน้ำใจอยู่บ้าง แต่ถึงยังไงเพื่อนก็ขออวยพรให้เบบี๋ของที (นามสมมติ) กับ บักหอยคลอตง่ายๆ เลี้ยงง่ายๆ เป็นเด็กดี เด็กฉลาด ไม่ต้องกับพ่อแม่จะจ๊ะ วันนี้ขอบคุณที (นามสมมติ) มากๆเลยที่มาช่วยให้ข้อมูลอะไรตั้งหลายอย่างให้เพื่อน ขอบใจน้ำ
- ข - ได้เสมอ เมื่อผู้ให้ข้อมูลต้องการ 55555 เต็มใจมาก ถ้ายังอยากได้ข้อมูลอะไรเพิ่มเติมก็บอกได้ ไม่ต้องเกรงใจ
- ก - โอเค แต่งกริ้วมากๆๆ

ตัวอย่างบุคคลที่ 2

การวิจัยเรื่อง “อุบัติเหตุรัก : กรณีศึกษาการผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง”

สัมภาษณ์ โดย นางสาวเพ็ญภา ชนะผล เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2560

สัญลักษณ์ ก หมายถึงผู้รับข้อมูล ข หมายถึงเปิดเผยข้อมูล

ก - วันนี้อยากจะขอมาสัมภาษณ์ที (นามสมมติ) เพิ่มเติมหน่อยอะนะ

ข - ได้เลย วามา

ก - อยากย้อนกลับมาถามที (นามสมมติ) หน่อยอะว่าความจริงแล้ว ช่วงเวลาเปลี่ยนจากพีเอ (นามสมมติ) เป็นหอย (นามสมมติ) ที (นามสมมติ) คิดอะไรอยู่ไหม แล้วทำไมถึงคิดว่ายอมตกลงกับหอย (นามสมมติ) อ่า

ข - เอาจริงๆ เราก็คิดว่าเรื่องเพศมันไม่สำคัญอะไรเลย แค่เราอยู่กับใครแล้วมีความสบายใจมากกว่าเท่านั้น แล้วยังตอนนั้นมีแบบกระแสรื่องที่พีเอ (นามสมมติ) หนักมาก หอย (นามสมมติ) ก็เป็นคนทีกล้าเข้ามาคุย เข้าหาเราแบบเหมือนไม่แคร์กระแสอะไรเลยอ่า คือตอนนั้นรู้สึกดีมากๆเลยนะ ทีมีใครสักคนกล้าที่จะมาอยู่กับเรา โดยไม่แคร์ว่าคำพูดของคนอื่นเลย

ก - มันก็จริงอะเนอะ

ข - มันรู้สึกดีมากทีใครสักคนกล้าที่จะเข้ามาดูแลเราแบบไม่แคร์คนอื่น แล้วยังพร้อมที่จะปกป้องเราอะ แหม่พูดไปก็เขินไป

ก - 55555 อีหอยไต่ยีนนี่คือยั้มมมมมม

ข - ซ่ายยย ต้องห้ามไม่ให้นางรู้ เดี่ยวได้ใจ

ก - เอนี่จะบอกว่าเสื่อคลุมที่ใส่นี่มันไม่แมทกับชุดมั้ย เห็นใสมาตั้งแต่सनแรกทีรู้จักกัน ยันมีลูก ก็ยังใสไม่เคยเปลี่ยนเลย

ข - แหม่ๆๆๆๆ คนมันติด ทำงได้้อ่า

ก - หมายถึงยังงั้ทีเรียกว่าติดอ่า

ข - ก็ตอนอยู่ทีมหา'ลัยมันร้อนจะตาย ทีใส่ไว้กันแดด ใส่ไปใสมาก็เลยติด วันไหนไม่ใส่แล้วเป็นแบบไม่แน่ใจ ยังงบอกไม่ถูก อาจจะเป็นเพราะพอกับแม่ไม่ชอบให้แต่งตัวไปด้วยมั้ง เลยซิ่นทีจะใส่เสื่อคลุมมากกว่า แบบ Safe ก็ ยังงพอกับแม่ก็ไม่ต้องออยู่แล้ว

ก - 55555 อันนี้เรียกว่าเป็นการป้องกันตัวเองนะจ๊ะ แล้วยังตอนนี้เป็นยังงั้บังแล้ว ได้ข่าวว่าย้ายกลับมาอยู่ทีบ้านพอกับแม่แล้วนิ

ข - ดีมากเลย ดีกว่าทีคิด พอกับแม่ดูแลเราเป็นอย่งดี หอย (นามสมมติ) ก็เหมือนจะหายห่วงเรื่องเรากับลูกมากขึ้น ภาวะตั้งเครียดเหมือนครั้งแรกๆ มันก็เลยหายไปหมดเลย สบายตัวละทีนี้

ก - ดีแล้วนะ ไม่เครียด หลานป้าคลอดออกมาจะได้อารมณ์ดี ๆ มีความสุข แล้วนี่วางแผนเรื่องครอบครัวอะไรยังไงต่อไปอ่า

ข - พ่อกับแม่เราวางแผนไว้ให้หมดแล้ว เรากับหอย (นามสมมติ) ก็สบายไปอีก

ก - แล้วหอย (นามสมมติ) กับที (นามสมมติ) โอเคหรือ ที่พ่อกับแม่เข้ามามีบทบาทในชีวิตแบบนี้อ่า

ข - เราก็ถามหอย (นามสมมติ) เหมือนกันว่าโอเคไหม หอย (นามสมมติ) ก็ไม่ได้บอกว่ามีปัญหาอะ แล้วอีกอย่างเราก็บอกหอย (นามสมมติ) ไปแล้วว่าให้เชื่อมือพ่อกับแม่เราเถอะ พ่อกับแม่เราจะดูแลลูกของเราเป็นอย่างดีนะ หอย (นามสมมติ) ก็คงไม่ยอมมีปัญหาอะไรมั้ง ก็ไม่เห็นว่าจะมีอะไรขัดคอพ่อกับแม่เราเลยนะ เออว่าตอนนี้ชีวิตเราเม่งแฮปปี้สุดๆ พ่อกับแม่ก็ดูแลเราเป็นอย่างดีเหมือนเดิม เพิ่มเติมคือดูแลลูกเรามากขึ้น

ก - ได้ยินแบบนี้ก็ดีใจด้วย เพราะที (นามสมมติ) ดูจะโล่งใจมากกว่าครั้งที่แล้วอีกนะ

ข - โล่งใจสิ อย่างที่บอกแหละว่าการกลับมาบ้านนี้มันโอเคมากจริงๆ รูแบบนี้ก็กลับมา นานแล้วววววว 55555

ก - โอเคจ้ะ งั้นวันนี้รบกวนเวลาแค่นี้ดีกว่า ดูแลตัวเองดี ๆ นะ ไว้หลานคลอดแล้วจะเข้ามาเยี่ยมอีกครั้งนึงนะจ๊ะ วันนี้ชอบใจมาก

ข - โอเคจ้ะ

ภาคผนวก ข
สัญญาการเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ

สัญญาฉบับนี้ทำที่

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง.....

ที่อยู่ เลขที่

(ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้เปิดเผยข้อมูล”) ฝ่ายหนึ่งกับนางสาว.....

(ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ผู้รับข้อมูล”) อีกฝ่ายหนึ่ง และร่วมกันเป็น “คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย”

ความเบื้องต้น :

โดยที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย มีความประสงค์จะให้มีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อใช้เป็นประโยชน์เชิงวิชาการในงานวิจัยหัวข้อ “ปรากฏการณ์การผันเปลี่ยนรสนิยมทางเพศของผู้หญิง” เท่านั้น โดยที่ผู้เปิดเผยข้อมูลได้เปิดเผยข้อมูลอันเป็นความลับ ให้ผู้รับข้อมูลได้รู้ ซึ่งผู้เปิดเผยข้อมูลประสงค์ที่คุ้มครองเรื่องดังกล่าวไว้เป็นความลับ

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจึงได้ตกลงกัน ดังนี้

1. ภายใต้สัญญาฉบับนี้

1.1 “ข้อมูลความลับ” หมายถึง ข้อมูลใดๆ ซึ่งผู้เปิดเผยข้อมูลได้เปิดเผยแก่ผู้รับข้อมูล และผู้เปิดเผยข้อมูลประสงค์ที่จะให้ผู้รับข้อมูลเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นความลับ
หมายเหตุ : สามารถนำไปเปิดเผยได้เพียงบทสนทนา ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ถึงตัวตนของผู้เปิดเผยข้อมูล

2. ผู้รับข้อมูลตกลงที่จะดำเนินการรักษาความลับของข้อมูลที่เป็นความลับจากผู้เปิดเผยข้อมูลอันเป็นความลับ ดังนี้

2.1 จะรักษาด้วยความรับผิดชอบและเก็บข้อมูลความลับไว้โดยครบถ้วน และอย่างเคร่งครัด

2.2 จะไม่เปิดเผยข้อมูลไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่บุคคลอื่น เว้นแต่ ผู้เปิดเผยข้อมูลได้อนุญาตไว้เป็นหนังสือ

หมายเหตุ : สามารถนำไปเปิดเผยได้เพียงบทสนทนา ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ถึงตัวตนของผู้เปิดเผยข้อมูล

2.3 ภายใต้เงื่อนไขตามสัญญาข้อ 2.4 จะไม่ใช่ข้อมูลความลับเพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือของผู้อื่นยิ่งไปกว่าประโยชน์ของผู้เปิดเผยข้อมูล

2.4 จะใช้ข้อมูลความลับเพื่อใช้เป็นประโยชน์เชิงวิชาการในงานวิจัยหัวข้อ “ปรากฏการณ์การผันเปลี่ยนของรสนิยมทางเพศของผู้หญิง” เท่านั้น

2.5 จะรักษาไว้ซึ่งข้อมูลความลับไว้เสมือนกับที่ผู้เปิดเผยข้อมูลเก็บรักษาทรัพย์สินของผู้เปิดเผยข้อมูล

3. ผู้รับข้อมูลยืนยันว่าการกระทำตามสัญญานี้ นี้เป็นการกระทำในฐานะตัวการ และไม่ได้กระทำในฐานะตัวแทน นายหน้าของบุคคลอื่นใด

4. ข้อมูลพันของผู้รับข้อมูลภายใต้สัญญานี้ ให้มีผลขยายไปถึงข้อมูลใดๆ ที่ได้รับจากผู้เปิดเผยข้อมูลก่อนที่จะมีการลงนามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

5. ผู้รับข้อมูลจะต้องชดใช้ค่าเสียหายโดยสิ้นเชิง และเป็นที่น่าพอใจ และจะป้องกันความเสียหายของคู่สัญญาฝ่ายเปิดเผยข้อมูลจากความสูญเสีย ความเสียหาย และความรับผิดชอบต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลหรือการใช้ข้อมูลความลับนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาต

6. ถ้าข้อกำหนดใดๆ ตามสัญญาฉบับนี้ตกเป็นโมฆะ ให้ข้อกำหนดนั้นถือว่า ได้ถูกลบทิ้งไปจากสัญญาฉบับนี้ราวกับว่าข้อกำหนดนั้นไม่เคยมีอยู่เลย ให้ข้อสัญญาที่เหลืออยู่ในสัญญาฉบับนี้ ยังคงใช้บังคับและมีผลอยู่อย่างสมบูรณ์

7. สัญญาฉบับนี้ให้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายประเทศไทย ให้ศาลของประเทศไทยมีอำนาจในกรณีที่มีข้อพิพาทใดๆ อันเกิดขึ้นจากสัญญานี้

เพื่อเป็นหลักฐานในการนี้ คู่สัญญาทุกฝ่ายต่างได้ลงนามไว้แล้วในสัญญาฉบับนี้ ในวันที่
และปีซึ่งได้ระบุไว้ข้างล่างนี้

ลงชื่อ.....ผู้เปิดเผยข้อมูล
(นาย/นางสาว.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับข้อมูล
(นาย/นางสาว.....)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาววัลภา ชนะผล
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 01 ธันวาคม พ.ศ. 2531
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2554: วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ตำแหน่งงาน	ผู้ปฏิบัติการด้านการสนับสนุนกระบวนการ (Senior Operation Support) บริษัทเวทเธอร์ฟอर्ड เคเอสพี จำกัด
ประสบการณ์ทำงาน	2559 – ปัจจุบัน: ผู้ปฏิบัติการด้านการสนับสนุนกระบวนการ (Senior Operation Support) บริษัทเวทเธอร์ฟอर्ड เคเอสพี จำกัด 2558 – 2559: วิศวกรทั่วไป (Application Engineer I) บริษัทเวทเธอร์ฟอर्ड เคเอสพี จำกัด 2554 – 2558: ผู้ปฏิบัติการด้านการจัดการข้อมูล (Senior Data Management) บริษัทวีเอฟ ซอร์สสิ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด